Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE VITT EMANUELE
69
1 F
52

69. 1. F. 52

ſz helizabeth ſuū uertm̄ [illegible] ſonia uiſitatio. maria utriq̄z refert igliaz cō [illegible]oɲa. ps. Magnificat

ſexta octa in prima di [illegible] eiz tīq leō pma.

[illegible] urſus iſidius ſtijs ē [illegible]. ac uelut aper q de [illegible] ia i ſtoelitatis exilies [illegible] gm̄ exterminare nollit. Vinea ait dn̄i ipa [illegible] eccl̄a ē. q̄ ipſa tentiā [illegible] ſz filius eſt hois ſtō alti ſſimi pe[illegible] plantauit. hāc q̄ dire atq̄z crudeto ore quo adpōt ſter illa depaſcat. ſic ceſſit idie [illegible] pl̄imor ecclē filioz: qi no [illegible] ei uulnerib ſtu quare. [illegible] uia ſola illa ſalutis reliq ē unu [illegible] remediū unde. ſi [illegible] ad hanc reuiſen [illegible] calcatis membris. qui [illegible] furore tamen [illegible] nomiū xano iſcita ſunt. [illegible] eius [illegible] patrociniū nob p̄bitura deſcendete. Certe uoce ſa lutatōis ſue iaures ecclē

p tonauit. exultabit, p ſtō ples iutō ei. [illegible] pec cato p gaudio ſaliētes in occurſuz dn̄i ꝯ obuiam ſuis hoſtib mortē. ultro ennitet trupere. Mater uero ipa toto orbe terraz longe lateq̄ diffuſa ſpu ſtō reple ta. pro filioꝝ fide atq̄z ꝯ ſtantia i laudes dn̄i [illegible] ora reſoluet. ſciēs qm̄ xpi militib ipm̄ uinci un [illegible] ꝯ cu [illegible] ſucubē [illegible] marie glioſe reportat [illegible] hoſte triūplū. Hec itaq̄z ſixtus pontifex maximus ſedulo animaduertēs. [illegible] bte uirgis feſtiuitati [illegible] una. meito [illegible] exiſtia uit: q. p ratione [illegible] ſignificatōe [illegible] im plorandi [illegible] aliū irru [illegible] p [illegible] [illegible] [illegible] ꝯ cui [illegible] ſoliciti. auctō ritate aplica [illegible] [illegible] oib q illā cū deuotōe ſu ſcipiet. [illegible]

69
1—F
52.

pietate celebrarit atq; co
luerit. Si tn̄ p̄mū Liciniꝰ
ac pia ſalutarī errata di
luerit. de illi' mīa ꝛ largita
te ꝯſiliꝰ cui ſueto iterrio
gerit. ſingul' i ſtereſſentib;
uīt; ueſpis matutiniſq; ꝛ
miſſe diei ſollēpni, p ſingu
lis p̄dictar horar quinq;
ānor. ꝛ totidē q̄dragenas.
centū uō dies, p̄mas q; re
liq̄r horar deuerta i dulgē
tia a pctor remiſſōe ꝯceſ
ſit. Et ne octaue fructu ſpū
alis ꝯiūti firmaret' diuī
dui ear i dulgētiar q̄s in
die ꝯceſſat i ſingul' ꝛ octa
uar dieb; uberioris grē lar
gitate diſtribuit. ¶ Por
ro p̄terea nctū ēē nō arbi
tror i hac feſtiuitate q̄tuor
ſingulares p[ſo]nas. matre'
uidelic; duas ſuo utriq;
cū pignore. una ſb celebri
tate ueniam. ꝛ q̄uis ī ca
dūiſa ratio fuerit utraq;
ꝓportio. nā ꝓdūiſitate me
ſiure grār atq; uirtut' u
ra q; i eis uīuat' longe.
In his tn̄ ēē decus ecctie.

ornamētū ēē. ac uelut i
ſūma uniuſſi ſpectamen
ſcitatis iſpicatur. ¶ Q'
ppe hic ſaluator ē ꝛ p̄cu
tie ſaluatoꝝ. ꝛ i his q̄e
ſi puritate, intacti q̄ris.
habetis uolxes. Si candorē
uirginei. mir' ād ad est.
Si deniq; uiuat manſue
tudīez ꝯtinētuā ... o
deſtiā ꝯſectari helizabet
reſpice. i qua p̄iaclar
q; pietas ꝛ religio ꝯiūc
datur. uis poſtremo, ꝑplu
rū ſpū cūcte ꝛ admirari
lum quo diuinar abdita
rer. ꝛ ipi ꝑtingē ꝛ nobiſ
patefacē potuerīt. uolxes
ꝯuadūtis ē i ꝗtis, ꝑpham
tē. Cui nz aplica ꝗrdis dec.
nz euāgliſtar glia defugt.
Cōfeſſor q; alūnis ꝛ ānūp
tiator futur' iiitiatio. im
maculatū uitā i puſſini
regis ſenio nuncūne fini
turis. ¶ De omī'. ſci ḡn
O ſdicaſtis uirgīee b̄ñ.c.
purorē marie. diſcite
humilitatē. Veit, ꝑpinqua
ad, p̃riā. iunior ad ſenio

mirabil' itē cogitatu ſpū
alio ĩutuo icoꝛ, indictis
illapſa ē. ille quē igr ꝗ
paulo añ aſſũma celi ãce
demiſſuſ p os gabrielis
aurē uirgis penetrauerat.
rurſus uirgis oꝛe helisa
beth pcoꝛdijs iſinduit. atꝫ
ad puulũ uſꝫ puciens.
matrē ac ſobolē amoꝛe i
adueniētis accendit. //
¶ Tunc ait repletꝰ ē ſpū ſcō
iohēs nō ē fuerāt, ñ reple
tus. nō emulatꝰ alabe ꝗ
os filioꝝ adē: una eadēqꝫ
lege tenet obnoxios. dum
añiſtet ꝗ xpm gerebat
iutō. Nec moꝛa quē adue
tus marie ⁊ dñi pñtie o
miſteria reſerent. Nam
ut uox ſalutatis iſonuit
exultauit iſtmo iutō ſa
lutate. Siquē ſalutatis
uba prioꝛ helisabeth au
diuit. ſꝫ grē muꝰ exhau
ſit prioꝛ ipe iohēs. pceſſit
illo oꝛdine tpis. oꝛdine
p fectois iſte pueit. Dū
illa maie tñ. iſte ait ex
matꝰ ⁊ filij ſēſit aduētū.

¶ De oml'. ſ. Amb'. e. l. c.

Et unde hoc m ut ueniat
mr dñi mei ad me? Nō
ē q̄ ignomis dicit. Scit eiꝫ
eē ſci ſp̄s grãꝫ ⁊ opatioēꝫ ut
mr, pphē amatre dñi. ad p
fectiꝫ ſui pignoris ſalutet.
Sꝫ q̄ nō humani hoc meri
ti. ſꝫ diuine grē munꝰ eē co
gnoſcit. ita dicit, Vn̄ ſi m
hoc ē q̄ tū bonū m accidit
ut mater dñi mei ueniat ad
me. ¶ Ib nō cognoſco mei j.
un hoc m? Qua iuſtitia? q
bus factis? p quibꝫ meritis.
nō uſitata hec officia femi
naꝝ ſūt. ut ueniat mr dñi
mei ad me. miraclm ſentō
cognoſco miſteriū. mat dñi uel
ſta. deo plena ē. Ecce ē ut
fca ē uox ſalutatōis t' iaui
bꝫ meis exultauit igaudio
ifans iutō meo ⁊ bta q cre
didiſti. Vides nō dubi
taſſe mariā ſꝫ credidiſſe ⁊
io fructū fidei oſecutā. bta
iquit ꝗ credidiſti. ſꝫ ⁊ uos
bti q audiſtis ⁊ creditis. Q
cūqꝫ ē credideit aiā ⁊ cōci
pit ⁊ gñat dei ubū. ⁊ opa

ci' agnoſcat, ſic i ſingulis m̄
aīa. ut magficet dn̄z. ſit i
ſingul' ſp̄s marie. ut exul
tet i deo. Si ſcḋm carnē una
mat̄ ē xp̄i: ſcḋm fidē tn̄ oīuz
fruct' eſt xp̄s. // Pro. iiij.
dic. lc. j.

Ccutius ergo
Apparēte, p̄ph'a ī tuect. ſub
uniuſq3 audit, p̄plexatiq3
mirabili' ꝯſalutat. uerū
qm̄ uerb reſidē nequit
ſaltat̄ i utero ꝛ q' mariuz
ē exltat i gaudio. Quo q̄ſo
nouit ūq' tripudiū natiui
te antiquius. Nempe i ſi
nuauit illi te gr̄a q̄ nē i
gnota eāt. ut icluſus nē
dū miles dn̄z ac regē ſuū
nō oculꝰ corpis ſꝫ ſp̄u reco
gnoſcēt. ¶ Audiuit e
nāq3 ūba dn̄i p os uirgīs
ꝑ tonātis. ꝛ i utero m̄ris
exiliēs. i occurſū ei' geſtiu̅
erūpere. Helisabet āt mu
lier quē uetula. ſꝫ mīr no
ua ſp̄u ſcō r̄pleta ē. Et ei
de plenitudie filij i parētꝫ
plenitudo manauit. Do
naq3 celeſtia itra cordis
archanū ꝯtinē nō ualēs

ſp̄u ferueuti ſiō mag
erupit i uocē. dicēs.
Bn̄dc̄a tu int' mlieres
ꝛ bn̄dc̄us fruct' uentꝛ
tui. ¶ Eadē cū uoce
maria ab helisabet atq3
ab anglō bn̄dicat. ut an
gelus ſimul' ꝛ hoībꝰ uene
rāda mōſtret. ꝛ uere ſo
la int' mliēs bn̄dc̄a ꝑ hi
bet. q̄ oībꝰ ſub maledc̄õ
natis. ac naſcituris bn̄
dictōe atq3 ſalutē erat
uiris ac mlierib' pari
tura. Nlla ei puri crea
tura tm̄te particeps gr̄e
fuit. ul' futura ē. qm̄ quē
ſtio ꝑ ꝑtēs. ſꝫ huic uni
tota ſeſe i fudit gr̄e ple
nitudo. cui ē aliqū nō
lī ꝑoīuz dixeri. ſꝫ ꝛ an
gloꝝ dcīn legim'. Aue
gr̄a plēa dn̄s tecū. ꝛ rur
ſū ſp̄us ſcō ſuꝑueiet i te.
et ūtus altiſſimi obūb
bit tibi. ¶ Nempe cō
ditor celi terreq3 hanc
ſolā elegit q' i terris ꝑ
iure poſſꝫ appellare pa
rentē. hunc ſe ſubditū

Deuotiſſimum opus paſſionis Chriſti Meditationum incipit : a ſeraphico doctore Bonauentura editum:omnibus predicatoribus deuotiſqꝫ religioſis neceſſarium:nuperrime impreſſum.

I·N·R·I·

¶ Incipit prohemiũ in Meditationibus paſſionis dñi nr̃i ieſu xp̃i/ubi miles deuotus hortat̃ ad ipſius dñi ieſu amorem:⁊ ipſius bñficia ꝯtinue recolenda: præcipueq; ad meditandã ipſius ſacratiſſimam paſſionem.

FIdeli cuiq; animæ in uia dei & uirtutibus cupiēti ꝓficere:atq; ad ſupernam patriam anhelanti:quantum charitatis uirtus atq; xp̃i dilectio neceſſaria ſit: & ipſius Saluatoris noſtri ſermonibus cõſtat:& cũctis ſacris edocemur eloquiis.In hac ſiquidē ſũma oĩum uirtutum charitate:finem omnis præcepti conſtitutum eſſe:lumen præfulgidum illud omnium eccleſiarum Paulus affirmat dicens.Finis omnis præcepti eſt charitas de corde puro.conſcientia bona.& fide non ficta. In ea quoque legis plenitudinem ſitam eſſe aſſerit cum inquit. Plenitudo legis eſt dilectio. Abſque hac ſuprema uirtutum omnium dilectione:neminem mereri poſſe: neminem in bonum proficere: nullum ad uirtutum apicem prouehi:nec ad gloriam peruenire poſſe perſpicuum eſt. Vnde non immerito Paulus ſic ipſam extulit: cæteris eam ſublimiorem fore proteſtans: cum

pluribus & inumerabilibus ſupnæ gratiæ numeratis donis:ad ſupexcellentiorē tandē nos charitatis trāſmiſit obuiā. Cūq̧ alio loco fructus ſpiritus uellet enumerare in ipſis fructib' primatū eam:tenere deſcripſit dicens. Fructus autē ſpiritus:charitas &c. Quæ etenim alia in fructibus ſpiritus principatum debuit tenere q̄ ipſa charitas:ſine qua cæteræ uirtutes: uirtutes minime reputant. Huius ſiquidem charitatis qui poſſeſſor eſt:ille locupletior fore probat. Hæc eſt illa charitas de qua ſcriptū eſt. Si dederit homo omnē ſubſtantiā pro dilectione qua ſi nihil deſpiciet eam. At quia licet charitas in duobus uideat diſtincta præceptis. In dei.ſ.& proximi dilectione:unica tn̄ eſt charitas: quæ in ſolum dirigit deum: cum & in ipſo & propter ipſum diligi ꝓximus debeat. Eſt itaq̧ charitas iſta qua deus diligi præcipit toto corde: tota aīa totaq̧ uirtute. Hæc eſt excelſa dilectio de qua redēptor noſter dulciſſimus ieſus xp̄us in ultima ſua cena:tam ſuaues tamq̧ ſalubres ſermones diſcipulis ſuis fecit. Sup oīa itaq̧ liquet hunc ieſum benigniſſimū diligendum. Huius amore flagrans uas electionis Paulus oēs qui hunc ieſum amare refugerent execrabatur dicens. Qui non amat dominum ieſum anathema ſit. Verum cum ad amorem ſuum

multa nos excitent:& q̄plurima ipſum nobis diligendum fore ſuadeant:uehementer nos in citant:ipſius redēptionis & humiliationis mirifica opera. Hæc quidem ut eum amemus per urgent:ſi quanta pro nobis fecerit crebra & cō tinua meditatione penſemus. Quæ bene apoſtolus ad mētem reducit dicens. Scitis fratres per gratiam dn̄i noſtri ieſu chriſti:quoniā pro pter nos egenus factus eſt:cum eſſet diues. Exi naniuit quoq; ſemetipſum formam ſerui accipiens. Quis digne ualeat ac ſufficienter penſare quanta fuerit exinanitio illa? Sane non fuit puſilla:non ſimplex:non modica. Nam uſque ad carcerem:uſq; ad mortem: nec ad mortem ſolū qualēcūq;:ſed turpiſſimā & horribilē cru cis mortē. O q̄ta fuit humilitas tua bone ieſu q̄ta māſuetudo: q̄ta dignatio: ut fieres de ſū mo minimus:de domino ſeruus:de diuite pau per:de uerbo caro:de filio dei: filius hominis. In ſuper quis non ſtupeat quāta ſuſtinuerit humilis iſte ieſus per annos.xxxiii quibus opera tus eſt ſalutem in medio terræ?homo cum ho minibus conuerſatus eſt. Quot neceſſitates: quot incōmoda pertulit:dum eſſet īfantulus. quot labores in prædicando ſuſtinuit. quot fa tigationes in diſcurrendo. quātum attritus in uigiliis:in orando. quot paſſus tentationes &

in ieiunando:quot inſidias in colloquendo: quot contradictiones in prædicando. Habuit in factis obſeruatores: in tormentis illuſores: & in morte exprobratores. Quam magna mul titudo charitatis tuæ domine. Quis obliuiſce tur miſerationes iſtas? Tibi domine ieſu in om nibus hiis gratias agere debemus. Hæc enim tam grandia tanque ſublimia beneficia menti bus noſtris continue infixa permaneant. Me mores ſimus tot beneficiorum eius: & mirabi lium eius quæ oſtendit nobis. Verum cum hiis omnibus incitemur immo ex debito ip ſum diligere compellamur: præcipuum tamē redemptionis beneficium nos urget. Iſtud be neficium præceteris tam largum: nequaquam a memoria debet excidere. De ſe inquit Ber nardus: ſuper omnia inq̄ reddit amabilem te mihi bone ieſu calix quem bibiſti opus noſtræ redemptionis. Hoc omnino amorem noſtrū facile uendicat totum ſibi. Hoc inq̄ eſt quod noſtram deuotionem & blandius allicit: & iu ſtius exigit: & artius ſtringit & afficit uehemē tius. Hæc Bernardus. Huius igitur tantæ mu nificentiæ adſit iugis frequenſque memoria. In hoc tot⁹ ſiſtet: totus uerſet: totus occupetur: quicunq; in ieſu chriſti amorem optat profice re. Hæc eſt uia regia per quam ſolam paruus

eſt inceſus cupienti ad diuinitatis peruenire cognitionem. Iſta neglecta quanto quis aſcenderit tanto profundius cadit. Hæc eſt uia per quã itur ad deum: Hæc eſt uia per quam ad deſideratum finem patet introitus. per fructiferam namque & uenerabilem chriſti paſſionem cunctorum nobis ſpiritualium bonorum copioſiſſime miniſtratur materia. ibi eſt gloriatio noſtra. ibi ſpes & læticia cordis noſtri. Equidem bene id nouerat paulus cum diceret: mihi abſit gloriari niſi in cruce domini noſtri ieſu chriſti per quem mihi mundus crucifixus eſt & ego mundo. Huius paſſionis non modico feruebat affectu idẽ paulus cum diceret: ego nihil me ſcire inter uos reputaui niſi ſolum ieſum & hunc crucifixum. Quicunque igitur æternam ſalutem & premiorum magnitudinem habere deſiderat quicunque uirtutum arcem optat conſcendere: ſcientiam atq; ſapientiam obtinere. inter proſpera & aduerſa æquanimiter ſtare: & ſecuram uiam incedere: in chriſti cruce ſpeculetur: eiuſque paſſionis potum ſuauiſſimum deguſtet. Huius paſſionis mirabilium effectuum minime erat ignarus deuotus ille Bernardus qui ſuper cantica ſic aiebat: paſſio tua dñe ieſu xp̃e ultimum

refugium ſingulare remedium: deficiente ſapientia: iuſtitia non ſufficiente: ſanctitate ſubcubentibus meritis illa ſuccurrit. Quis enim de ſua ſapiētia uel iuſtitia: uel ſanctitate præſumat pro ſufficientia ad ſalutem? Non q ſufficiētes ſimus cogitare aliquid a nobis quaſi ex nobis: ſed ſufficientia noſtra ex deo eſt. Itaq cum defecerit uirtus mea non conturbor: nō diffido: ſcio quid faciam. Calicem ſalutaris accipiam & nomen dñi inuocabo. Hæc Bernardus. Alio quoq in loco ſic ait. Quid enim tā efficax ad curanda conſcientiæ uulnera: necnō ad purgādam mētis aciem: q̄ chriſti uulnerū ſedula meditatio? Huc igitur ueniat: huc feſtinet quicūq Ieſu chriſti deuotus fieri miles optat. nihil cupiat. nihil ſapiat: niſi Ieſum crucifixum. uultū erigat. oculos ſubſtollat in præcioſa uulnera ſaluatoris: & timidus ac dimiſſus animus erigetur eius exēplo reddet ad tollerandum fortior nec ſua ſentiet dum illius intuet uulnera. Vnde deuotus ille Bernardus totus in hæc uulnera transformatus aiebat: ubi tuta firmaq infirmis requies niſi in uulneribus ſaluatoris? Tanto illic ſecurior habito: quāto ille potētior ad ſanandum eſt: fremit mundus. premit corpus. diabolus inſidiatur. non cado. fundatus enim ſum ſupra firmam petram. Peccaui peccatum

grande:turbabitur conſcientia ſed non pertur
babitur:quoniam uulnerum domini recorda-
bor. Igitur dum mecum conſiderarem quanta
ex eius paſſionis ſedula crebraq; memoria:bo
na proueniant:ut hæc uia ſit facilior qua ad di
lecti Ieſu amorem inflãmer: cogitaui húc tam
præcioſum theſaurum in cordis archano repo
nere ut nemo tollat eum a me: ſed cõtinuo in
cordis mei uiſceribus cõmoretur. In hoc ſolo
meditari propoſui die ac nocte. In hoc uerſari:
in hoc cúctas diuitias meas conſtituere. Et ut
inquit Bernardus ut hæc mea ſit philoſophia:
ſcire Ieſum & hunc crucifixum decreui ſtudere
pro uiribus. Vt hæc ſacratiſſima domini mei
paſſio mihi adſit frequenter in ore:in corde cõ
tinuo:in ſcriptis omnibns præcipua & affecta-
ta uia ut ſic nil loqui. nil legere. nil cogitare.
nil ſcribere ſciam:niſi ſolum Ieſum crucifixũ:
ſemper habeam recurſum ad uulnera præcio-
ſa:ad foramina lata & ſpatioſa. Ingrediar in pe
tram:abſcondar in foſſa humo a facie timoris
domini:& a gloria maieſtatis eius: ut per ſua-
uiſſima hæc foramina ſugam mel de petra: &
oleum de ſaxo duriſſimo:ut guſtare ualeam &
uidere q̃ ſuauis eſt dñs. Nam unde clarius ſua-
uitas apparere poterat q̃ ex uulneribus. maio-
rem enim charitatem nemo habet ut animam

ſuam ponat quis pro damnatis. In hoc igitur confidam: in hoc ſperabo: quia hic plenitudo gratiæ: miſerationum abundantia: plenitudo dulcedinis: uirtutū҄q perfectio concluſa iacet. Ibo igitur ad illa præcioſiſſima uulnera & ad prophetæ admonitionem relinquam ciuitates & habitabo in petra: eroq҄ quaſi columba nidificans in ſummo ore foraminis. Et quidē non alio in foramine niſi in foraminibus petre & in cauerna macerie hoc eſt in uulneribus ieſu christi. Ibi igitur totus uerſari: totus occupari curabo: ut crucem ſacratiſſimam domini ieſu continue mecum portem in corde: in corpore & in ore. In corde per continuā memoriam & compaſſionē ut cum apoſtolo dicā. Nihil ſcio niſi ſolum ieſum crucifixū: & eius parebo mādatis: qui ait pone me ut ſignaculum ſup cor tuum. In corpore quoq҄ aduerſa quelibet pro eius amore ferēdo ut dicere poſſim: nemo mihi moleſtus ſit. Ego enim ſtigmata dn̄i ieſu in corpore meo porto. inſup & dicam xp̄o: confixus ſum cruci. In ore etiam ſit mihi ſemp hæc ſuauiſſima paſſio ut ei gratias cūctis horis exhibeam qui uulneratus eſt ꝓpter iniquitates meas. Verūtamē o dn̄e ieſu quia ſine te nihil facere pōt fragilitas mea. nō enim qđ uolo bonū hoc ꝑficere ualeo: trahe me poſt te ut currā in

odorem unguētoꝝ tuoꝝ:in odorem inq̄ tuæ ſuauiſſimæ paſſionis:ut non paſſim & feſtinanter:non arenti corde:ſed ardenti affectu & flebili compaſſione ipſam meditari ualeam die ac nocte. Conſiderans & deuote intuens flagella illuſiões & obprobria. Iaceat & quieſcat cōtinue mens mea in foraminibus tuis in uulneribus & clauis tuis qui foderūt manus tuas & pedes tuos:in corona ſpinea :in lancea cuius ferrū ꝑtranſiuit animā tuā & appropinquauit cordi tuo ita ut cūctis momentis confixus ſim cruci:nec mihi libeat gloriari niſi in cruce dn̄i mei ieſu chriſti. Sicq̧ meditando reſoluat̄ cor meum:tota liquefiat anima mea:& tota cōuertatur in te dominū meum ieſum crucifixum. Nihilq̧ uideat:nihil ſentiat intra ſe:niſi ieſum crucifixum:illuſum:exprobratū & pro me paſſum. Tuo igitur fultus patrocinio & de tua miſeratione confidens : cuius miſericordiæ ſunt multæ ab æterno uſq̧ in æternum : aggrediar quod concupiſcit anima mea. Hanc tuam meditando paſſionem ſacratiſſimam:eam per partes ſingulas & actus particulares prout præſtabat tua abundantiſſima gratia diuidendo : & actus ſingulos ſolerter ruminando ad laudem & gloriam tuam:qui es benedictus in ſecula ſeculorum. Amen.

¶ Incipiũt deuotiſſime meditationes ſup ſacratiſſimã paſſionem dñi nr̃i ieſu xpi. ¶ Prima meditatio de aduentu dñi ieſu in hieruſalẽ ſup aſinã: ⁊ eius introductione in ciuitatẽ cũ cãticis ⁊ laudibus: ⁊ reuerſione eius in Bethaniã eadem die.

APpropinquãte termino quẽ ꝓuidentia diuina ab æterno præfixerat: in quo ad paſſionẽ & crucis horribilẽ mortẽ quã pro humani generis redẽptione uenerat ſuſcepturus unigenitus eius filius ꝓpter hoc in uirginali utero icarnatus accederet: ipſe benigniſſimus Ieſus ſicut p totũ uitæ ſuæ curſum in oĩbus eius actib⁹ ſũmã demõſtrauit humilitatẽ:

ſic circa hunc ſuū finē ad paſſionis ſuæ locum ueniēs ab humilitate ſūpſit exordiū: cum ſup humili ſedēs aſello ad ciuitatē uenerit ubi crucis ſuppliciū fuerat ſubiturus. Igit̃ cū ante ſex dies paſce piiſſimus Ieſus cū diſcipulis ſuis ſuā cenā feciſſet i Bethania caſtello Mariæ & Marthæ in domo Symonis leproſi qui eaꝝ Mariæ & Marthæ familiaris extiterat: ubi & Maria ſuper ipſius caput Ieſu unguēti alabaſtrū effudit mane ſequēti ſūmo diluculo ipe mitiſſimus Ieſus duos ex diſcipulis ſuis conuocans dixit.

Ite in caſtellū qđ ꝯtra vos eſt ubi aſinā ligatā repietis: ⁊ pullū ei⁹ bos ſoluētes mihi adducite. Qđ ſi nobis quiſpiā reſtiterit: dicite quia dñs ipſis opus habet: ⁊ confeſtim eos liberos dimittent.

Parēt humiles & obediētes diſcipuli: & ab aīaliū dño ꝯceſſa liberaliter licētia aſinā & pullū dilecto magiſtro p̄ſentāt. Ieſus aūt ſup aſinam ꝯſcēdens iter dirigit uerſus hieruſalē. Cūq; ueniſſet ad deſcēſum mōtis olīueti turbæ multæ quæ audita nouitate miraculi de Lazaro ſuſcitato illuc uenerāt audiētes q Ieſus Hieruſalem adueniret exierūt obuiā ei. Et ut maiorē ei honorē impēderēt alii eoꝝ ueſtes ſternebāt in terrā. alii uero frōdes de arboribus cedebāt & an

terrā ſternebāt ne ueneráda iuméta qb⁹ agnus māſuetiſſimus iſedebat terrā ꝯtingerēt ptiq; p̄ cedētes:ptiq; ſequētes oēs clamabāt. Oſāna filio dauid:bñdictus q uenit in noīe dñi. His igr̄ laudib⁹ & iubil̄ benignū ieſum cū diſcipulis ſuis comitátes uſq; ad portas hieruſalē adduxerūnt. Quā urbē ut ieſus aſpexit eius iá prænoſcens futurū excidiū cōpaſſione motus lachrymas effudit ſup eam. Phariſei uero & ſcribæ inuidia: calore ſuccēſi:& laudibus & honore ieſum cernētes extolli ip̄m redarguerūt monentes eundē ut eius diſcipulos ip̄m collaudantes increparet. Quibus benignus Ieſus reſpondit. Amē dico uobis quia ſi hi tacuerit lapides clamabunt. Ingreſſo igi̇̄ dño in ciuitatē facta eſt cōmotio totius ppl̄i ſicq; a turbis introductus ſtatim perrexit in tēplū ubi ſymoniacos & rapaces emētes & uēdētes eiecit de tēplo ibiq; in tēplo multis ſanatis ægrotis cecis claudis aliiſq; īfirmis ac clamātib⁹ pueris. Oſanna filio Dauid. Scribe & phariſei tabeſcētes īuidia & iracūdia deſicati circūdederūt eū. Et oñdentes indignationē cordis ſui de laude pueroꝝ ꝯfutationē p uerbū ꝓpheticū audierūt:iterūq; ſuoꝝ facinoꝝ expulſionē de tēplo indigne ferētes ab ipſo ieſu quæſierūt in qua poteſtate id faceret eis plene r̄ñdit. Sic igi̇̄ benigniſſimus ieſus to

ta die cum eis diſputans: ut eos ꝯuerteret & in
eo℞ oculis crebra diuinitatis miracula faciens
& genitaliũ ad ſe trahẽs turbã dilapſa uoce de
clarificatione paterna: ut narrat Ioãnes paſſio-
nis ſuæ modũ & fructũ mirabilẽ ipſis p̃dicens
prædicationem ſuam protraxit ad ueſperam.
Et circũſpectis oĩbus cum iam ueſpa eſſet ho-
ra reſpiciẽs ſiquis forte eum ex pietate iuitaret
hoſpitio nec queꝗ̃ reperiẽs i urbe ſacrilega hu-
militer egreſſus ex urbe cum diſcipulis ſuis fa-
melicus & ieiunus: qui tñ pauloante cum tãta
gloria itroductus fuerat bethaniã rediit unde
mane receſſerat. Ibiqꝫ ut refert Mattheus: illiũ
fideliũ ꝯuentum docebat de regno dei. Credi-
turqꝫ ꝙ ſic omni die fecerit ut in die prædicãs
in hieruſalẽ ſteterit rediens in ſero ieiunus Be-
thaniã uſqꝫ ad quintã feriã in qua in monte ſy-
on cenã paſchalẽ cum diſcipulis manducauit.
Heu igiť o aĩa mea collige paululũ te intra te-
ipſam totãqꝫ te trãfferas ad dulciſſimi ieſu xp̄i
meditandã ſacratiſſimã paſſionẽ. Linque oẽs
alias curas oẽſqꝫ cordis diſtractiones in unum
colligẽs. Iacta oẽm cogitatũ tuũ in dñi paſſio-
nẽ. Et ſi cum ipſo regnare cupis ſibiqꝫ patienti
compatere: rumina: ſolerter diſcute: diligen-
ter & ſingulariter reuolue actus ſingulos beni-
gniſſimi ieſu. Sic enim deuote penſanti occur

rēt multa in quibus christo Ieſu cōpatiēs in ipſius ardētius accēderis amorem. Nunc igit̃ o aīa mea in huius ſacratiſſime paſſionis primordio: quia cū cāticis & laudibus exceptus eſt benigniſſimus Ieſus noſter. Introeamus & nos ī ꝯſpectu eius in exultatiōe: occurramus ſapiētiſſimo māſuetiſſimo & optimo Ieſu nr̄o qui ut agnus māſuetꝰ hodie uenit ad locū uictime & dicamus. Ecce agnus dei: ecce q tollit peccata mūdi. Exulta ſatis filia ſyon. Iubila filia hieruſalem: ecce deus noſter ueniet & ſaluabit nos. Sed ꝯſideremus quæ hic noſter māſuetiſſimus agnus egit in hoc ſuo aduētu: ſuā nāqꝫ demonſtrauit ſolitā humilitatē eiuſqꝫ exēplo nos inſtruit q̄ falſus mūdani honoris appetitꝰ exiſtat: cū ipſe humillimus Ieſus obuiā ſibi uēturā turbā ut ei honorē īpēderet iā ꝓnoſcēs aſine uilitatē accepit: nec qualēcūqꝫ aſſumpſit aſinā: ſed coibꝰ obſequiis populi ſubiugatā afflictam & oneratā. Hæc eteni aſina ut credit̃ paupibꝰ erat cois q iumēta ꝓpria nō hēbāt cū qs in ea opatus fuerat pabulū dabat ei: & pullo q pariter ad opera cōmunia mittebatur: nondū enim quiſquam aſcenderat eum. O benigniſſime Ieſu quanta eſt humilitas tua. Tu enim accipere potuiſſes deſtrarium cuiuſlibet hoſtis tui ſicut aſinam: ſed uoluiſti pie Ieſu pietatē humilitatē ac

manſuetudinem demonſtrare iumentum aſſu
mens deſpectum & manſuetum totum deditũ
obſequiis hoīum. O ſublimis humilitas humi
lis & admirāda ſubmiſſio rex enim regũ prin
ceps principum & dn̄s dn̄antium non erubuit
tam uili & tam deſpecto ſedere iumento inter
iumenta nāq; oīa & quadrupedes nō uilius nō
abiectius reperit. O felix aſelle qui tam genero
ſum ac ꝓcioſum corpus tuo portare tergo di
gnus effectus es. Tu qdem inter cetera aīantia
ratione carētia magna dignus es ueneratione
qui meruiſti portare eterni patris filium & me
rito. Tu enim cum ipſe pius ieſus in diuerſorio
natus extitit & in ꝓſepio reclinatus illico ado
raſti tuoq; afflatu eius frigida mēbra refouiſti
Bone ieſu qũo tam carum hunc aſinum hũiſti
ut & natiuitatis tue hēres comitem & ad paſſio
nem tuus ductor exiſteret. Quippe tu humilis
humilē eligiſti humilis nāq; ac dimiſſe naturæ
ipſe aſellus exiſtit ad obedientiā ꝓmptus & ſu
perbie nimis ignarus. Nō enim magis extolli
tur ſi deaurata ei ſupponať ſella frenumq; bal
teatrum q̄ ſi rudi & abiecto corio ueſtiať infli
cta ei uerbera & ſtimulos patienter portat nec
ob hoc a cepto deſiſtit itinere. Merito igr̄ o mi
tiſſime ieſu hũilitatis ſpeculũ humili uoluiſti
ſedere iumēto qđ ꝓprie eſt pauperũ & humiliũ

B

perſonarum quo uti ſolent pauperculi & uiles homontiones Elegiſti o pauprime ieſu quod pauperi congruebat & ut melius tua reluceret paupertas non ſellā aut ſedillē aliquod habuit aſellus cum ueſtes ſuperpoſueris pro ſedilli. Non ibi etiam ut arbitror nobile frenum fuerat ſed uilis chorda collo iumenti circūdata felix qui talis ſonipedis ductor eſſe promeruit uidere mihi uideor. O dulciſſime ieſu caros tuos diſcipulos te circumcirca ſtipantes ſūmo repletos gaudio cum te tanto extolli honore cernebant. Ipſi quidem in ſpiritu exultantes te corde & ore laudabant. ppl̄s autem ille indoctus ſolis te labiis honorabat cor autē eoꝝ longe erat a te. ❡ Eya igitur O aīa mea ecce ſponſus noſter aduenit exeamus & nos obuiam ei ramos & flores ante xp̄m ſternētes hoc eſt bonis operibus & uitioꝝ uictoriis adornati exeamus cum uiola humilitatis cum lilio caſtitatis cum roſa charitatis. ❡ His etenim floribus fulciri poſtulat ſpōſus noſter inquiens. fulcite me floribus ſtipate me malis quia amore lāgueo. ❡ Exeamus obuiam ei extra portam: exeamus ad eum extra caſtra improperiū eius portantes. ❡ Et hec de humilitate manſuetiſſimi ieſu ſuper aſinam ſedentis dixiſſe ſufficiant. ❡ Sed non pigeat te. O aīa mea ad alia quæ

in hoc mirando dñi ieſu aduentu acciderunt pauliſper attẽdere:ſed ſingulos eius actus cum deuotione cogita. ¶ Non enim eſt ſic facile ꝓtereũdus qlibet ſuauiſſimi ieſu actus. ¶ Mox etenim ut ingreſſus ciuitaté eſt ꝑrexit ad templum & uendentes & ementes inde expulit. ¶ in hoc oſtendit ſuam affluentiſſimã bonitatẽ. ¶ Non eni ad palatiũ iuit:ſeu ad regni ſoliũ aut ad tribunal iudiciariũ:ut de ſuis ſacrilegis homicidiis uindictã ſumeret qui iam eum ſuo firmo ſtatuto occiderant. ¶ Sed iuit ad templũ ubi piiſſime illuminauit cecos erexit claudos & multos ſanauit infirmos. ¶ mirare & eius mirabilem potentiam quia ſolus inermis ſacrilegos illos de templo eiecit adeo ut nullus ei reſiſtere auſus fuerit. ¶ Quiddam namq; ut inquit hieronymus igneũ & radioſum egrediebatur de facie ſua maieſtatis inſigne. ¶ Conſpice quoque pium ieſum ſuper ciuitatem ex compaſſione deflentem. ¶ O benigne ieſu. Quid te ad lachrymas mouit niſi ſola charitas & dilectio? ¶ At ego ĩfelix qa charitate uacuꝰ ſum flere nõ ualeo. ¶ Nunq̃ te riſiſſe cõperio dulcis ieſu ſed pluries te fleuiſſe. Fleuiſti ĩ morte lazari. Fleuiſti ĩ tua paſſiõe. Inſ artea quoq; ꝯditꝰ ꝑ ſepia uagitꝰ dediſti. O hũiles lachryme uere dilectiõis ĩditia. Ideo te mariã dilexiſſe ꝓ

batur quia lachrymis rigauit pedes tuos: & qa ſtabat ad monumentum foris plorans miſerere mei dulciſſime ieſu & pſta ut lachryme mee ſint mihi panes die ac nocte. ciba me lachrymarum pane & potum da mihi cum lachrymis in menſura. ¶ Attēdamus inſuper imenſam paupertatem admirandam patientiamq; piiſſimi ieſu. Cum enim in mane cum tanto fuiſſet honore receptus & tota die pro illis laboraſſet ingratis circunſpectis omnibus non inuenit qui ſibi poculum offerret aque frigide ſed i bethaniā ieiunus cum diſcipulis ſuis rediit. O quāta eſt patientia tua quam immenſa paupertas tua dulciſſime ieſu compatere anima mea dilecto ieſu & lachrymas ne contineas ſi diligis eum iam nō modica dignus eſt compaſſione: uides enim quanta egeſtas fuit cum in tam lata urbe & opulenta nullus inuentus eſt qui eum inuitaret hoſpitio: ſed ad paruam uillam lazari opportuit remeare. Bone ieſu cur ego ibi non aderam domunculam poſſidens qua te ſuſcipere potuiſſem. Forſitan tu dignatus fuiſſes ad publicanum & peccatorem deſcēdere dixiſſes mihi mitiſſime domine quia in domo tua hodie me oportet manere & ſalus facta fuiſſet domui ipſi. Sed heu mihi miſero. Nonne ego te quotidie in altari cerno qui ille idem es qui a Ma-

ria & Martha ſuſceptus es. Poſſum igitur te do
mo ſuſcipere: Sed uereor dulcis ieſu ne poſtq̄
domum repereris ſordibus pollutam renuas
introire. Sed miſerere pie domine & qui ſolus
purgare potes tua benigna miſericordia macu
las meas terge ut te digne recipere ualeam: tu
igitur o benigniſſime ieſu qui tanto hodie ho
nore exaltatus fuiſti in quo te tā humilē oſtē-
diſti: qui es generoſum māſuetudinis & humi
litatis ſpeculum reſpice paruumper in ſeruū tuū
& ei preſta ut in hac tua profunda humilitate
te ualeat imitari tuiq; exemplo cuncta dimiſſa
& infirma grandi animi affectu & ſtudio ag-
gredi altaq; & ſublimia quæque reſpuer̄. Quic
quid enim pro tuo amore fit non paruū eſt uel
infirmum ſed dignum regno celorum.

¶ Meditatio de reuerſione domi- ni Jeſu in Hieruſalem poſt diem palmarum: & de multiplici præ dicatione in templo: & de con ſilio facto per iudeos de ip ſo occidendo: & de ob- latione facta per iudam.

Ueh tibi Hieruſalem.

SCiens benedictus ieſus ſue mortis finē ap-
proximare q̄q̄ de nr̄a fuerit ſemper ſalute
ſollicitus in ultima ſeptimana clarius ope
re demōſtrauit dum ſūmo mane rediens in tē
plum in hieruſalem ubi in p̄cedenti die cū tot
ſuſceptus fuerat laudibus tota die p̄dicationi
uacauit beneficiis & miraculis ſcripturarūq; ex
poſitioni ip̄m filiū dei fore teſtantiū. Audiens
doloſas phariſeoꝝ & ſcribarū q̄ones & ſaluti-
fere eis rñdens. Et ne ex iracūdia uideretur eos
arguere eoꝝ perfidiā atq; malitiā cū multa pa-
tientia cōfutauit in pluribus multas eis parabo

las dicens : & diſcipulos ſuos una cum turbis exortans:unde & in hac ſeptimana illud danielis cõpletum extitit. Conſumauit pactum multis ebdomada una. Pactum quidem qđ nobiſcũ fecit eſt cum nr̃am aſſumpſit naturã quo.ſ. nobis totam ſuam præbuit uitam ut tota foret redemptio mortis noſtræ. Tota igitur die uacans predictis ut pie creditur:uſq; ad ueſperam ieiunauit. Tũc in bethania exiuit modicũ ſumpturus cibum quo tenue illud ſuſtẽtaret corpuſculũ domo Marie & Marthe Ciboq; ſumpto in montem pergebat oliueti ibiq; in oratione pernoctãs & ut arbitror nõnunq̃ diem ieiunus ſine cibo trãſibat:unde ſi bñ auertis o aïa mea dulciſſimus ieſus tuus die quo cum palmis in hieruſalem introductus extitit cum in ſero in bethaniam rediiſſet nequaq̃ cenauit. Cum postea ſequenti mane in hieruſalẽ rediens uidens fici arborem exuriens ad eam acceſſerit ſi quid in ea reperiret quæ eius mandato illico aruit. Si igitur in ſero cenaſſet in mane minime exuriſſet. ¶ Attende hic:o anima mea & diligenter conſidera quale erat exercitium dulcis ieſu per diem & noctem. Mane etenim ad urbem pergebat in templum ꝑdicationibus intendẽs & ſermones ad populum faciens longaſq; cũ ſcribis & phariſeis diſputationes contexens

Sicq; uſq; ad ueſperam cum ſuis diſcipulis tali bus iſiſtebat. Cũq; propinquaret ueſpera ciuita tem exiens ad caſtrum lazari. Marie & Marthe pergebat: Ibiq; cũ ſuis reficiebatur diſcipulis. Non enim credo: ꝙ pluſq̃ ſemel comederet in die dulcis ieſus niſi cauſa fuiſſet legiptima. Ibique ut arbitror caras illas ſuas diſcipulas ſuauibus & dulcibus paſcebat eloquiis. At cum crepuſculum noctem adduceret: Recedebat inde delicatiſſimus magiſter cũ diſcipulis ſuis in montem conſcendens olіueti qui parum inde diſtabat uideque ſummam eterni ſapientiam: licet etenim cum ſuis diſcipulis quaſi continue in domo illarum mulierum comederet & ut arbitror etiam in die longam interdum traheret moram nocte tamen aduenientẽ nequaq̃ ibi morari uolebat: ſed in montẽ aſcẽdebat: ubi quidnam extimas agebat. Sane ut arbitror dilectos docebat diſcipulos in die intendere non ualuerat: quia cum iudeis occupatus fuerat. Poſtq̃ modicum capiens ſomnũ ſuper nuda humo quæ ut extimo ſibi continuo erat lectus reſiduũ noctis uacans orationi dormientibus ſimul & orantibus ſuis diſcipulis: conſumabat. Et cum dies iam clara eſſet pergebat ad templum. Tu igitur o aĩa mea ſi diligis xp̄m tuum ipſum ſtudeas imitari. Feria autem

quarta eiuſdem ſeptimane principes ſacerdotū & ſcribe in atrio cayphe cōgregati ex eo ꝙ ea quæ a xp̄o fiebant eoꝝ continue propulſabant auditum non ualentes ſufferre ſed mortis eius acceleratione inardeſcentes cōſilium inierunt quō ieſum dolo tenerent & occiderent Timētes uero ne iniquum eoꝝ propoſitum impediretur a populo qui ut ꝓphetam ieſum uenerabantur nolebant ut in die feſto id fieret ne maior tumultus fieret in populo. O glorioſiſſime ieſu quale ꝯſilium contra te fieri audio. Quid contra te ꝯſpirant hi perfidi iudei couenerunt ſimul aduerſum te animam tuam accipere conſiliati ſunt. Dixerūt impii intra te non recte cogitātes opprimamus uirum iuſtum iniuſte deglutiamus eum tanq̄ infernus mittamus lignū in panem eius & eradamus eum de terra uiuētium aufferamus memoriā eius de terra & nomen eius non memoretur amplius: qm̄ inutilis eſt nobis & cōtrarius operibus noſtris improperat nobis peccata legis diffamat contra nos peccata noſtra promittit ſe ſcientiā dei habere & filium dei ſe noīat. Factus eſt nobis introductionem & reuelationē cogitationum noſtraꝝ grauis eſt nobis etiam ad uidendū qm̄ eſt aliis diſſimilis uita illius & abſtinet a uiis noſtris tā q̄ ab imunditiis tanq̄ nugaces extimati ſumus

ab illo & gloriatˀ ſe patrem habere deum uidea
mus ſi ueri ſunt ſermones illius & temptemus
quæ uentura ſunt illi. Si uerus dei filius eſt ſu-
ſcipiet illum & liberabit illum de manibus cõ
trarioꝝ ꝯtumeliis & tormentis.interrogemus
eum ut ſciamus reuerẽtiam eius morte turpiſſi
ma condẽnemus eum & probemus patientiã
eius:his igitur loquentes ſermonibus ꝯſilium
faciebant ut occiderẽt pium ieſum.Nolunt au
tem fieri in die feſto ſed tu benigne dñe diem
feſtum elegiſti ad mortem tuam ut maius ſuſti
neres obprobriũ utq; ignominior fieret mors
tua in urbe regia & in die ſolẽnitatis ubi oẽs
populi de circunſtantibus urbibus atq; coherẽ
tibus prouinciis conueniebant obprobrioſum
pati uoluiſti ſupplicium ut eo dedecus ſuſtine
res maius quo mors tua pluribus nota eſſet.In
ſuper ut oñderes ꝙ ille fueras de cuius morte fi
guratus fuerat agnus paſchalis.Tunc igitˀ im-
pius iudas ad ſic congregatos ſacerdotũ princi
pes abiit dicens qd uultis mihi dare & ego eũ
uobis tradã.Qui audientes gauiſi ſunt uiden-
tes iniqui ꝓpoſiti iniquũ adiutorem unum qui
de familia fuerat pii ieſu:& ei triginta ſpopon
derunt argenteos.O proditor nequiſſime o in
grate diſcipule equidem non diſcipule:ſed ho

ſtis aſperrime heccine ſunt quæ tuo reddis magiſtro. Hæc ſunt quæ pro tot tibi ab eodẽ collatis beneficiis præmia condigna retribuis. O ſacrilege traditor & ſacratiſſimi ſanguinis truculente mercator. Quid erga te exercuit dominus meus benignus ieſus. In quo te contriſtauit aut in quo tibi moleſtus fuit ut ſic execrabiliter eum perdas. Ingrate benificiorum immemor: aſſumpſit te pius ieſus in diſcipulum ſuũ ut de electorum exiſteres numero teq; diſpenſatorem eorum quæ ſibi & cæteris dabantur effecit & tu ad iudeos properas ut ipſis eundem tradas ſola concitatus auaritia & illectus cupiditate. O impiiſſime proditor q̃ paruo precio eum qui erat ſũmum precium quo mundus redimi debebat uendidiſti. Qualem putas de te ſummi ſacerdotes habuere deriſum cum conſpexere diſcipulum magiſtrum ac benefactorem ſuum ſic uiliter prodere & tam exiguo uẽdere precio. Sed ueh tibi bonum tibi namq; fuerat extitiſſe ſi natus non fuiſſes q̃ natum tam enorme facinus perpetraſſe. ¶ Hæc igitur dies o pie ieſu magna mihi ſemper eſt ueneratione colenda in memoria tanti piaculi. Hæc dies eſt lamentationis & fletus in qua caro tua ſacratiſſima uendita eſt pro me miſero redimendo.

¶ De præparatione cene facta per diſcipulos die iouis: ⁊ lotione peduꝫ diſcipuloꝝ per ipſum ieſum facta ac de multis actibus exemplaribus ipſius ieſu in ipſa cena.

PRima die azimoꝝ feria .ſ. quinta, in cuius diei ueſpa agnꝰ paſchalis occidebatur & edebatur azima ſm ↄſuetudinē iudeorū acceſſerūt diſcipuli ad ieſum uidētes diem feſtum & magiſtrū ꝓprium non habere hoſpitium: ubi reclinare poſſet dixerūt: ubi uis paremus tibi comedere paſcha. ¶ O benigne ieſu modo tuam diuinitatem oñdiſti diſcipulis dicens. ¶ Ecce introeuntibus uobis in ciuitatem occurret uobis hō amphoram aque baiulans ſequimini eum in domū in quam intrat & dicite dño domus ubi eſt diuerſorium ubi paſcha cum diſcipulis meis manducem. Et ipſe oñdet uobis cenaculū grande ſtratum & ibi parate nobis paſcha. ¶ Ad hæc aūt peragenda duos tm̄ ex diſcipulis miſit petrum .ſ. & Ioā

nem ¶ Demonſtraſti duplici ſigno tuam diuinitatem o bone ieſu dum hunc iudeum hominē inuitaſti ut hoſpitium quod ſibi & ſuæ familiæ parauerat ad paſcha celebrandū tibi dimitteret libere. ¶ Hunc quoq; cognoſcere ꝑ abſentia ſigna & futura cōtingentia iſinuaſti. ¶ Qui igitur primo nec chriſto nec diſcipulis familiaris extiterat ſic ſe uſu proprii nudauit hoſpitii ſicq; ſe totum ad ieſum & apoſtolos tranſtulit: ut extunc recollectionis apſo℞ refugium factū ſit ubi & nunc cōſtructa manet eccleſia quæ ſyon cenaculum nūcupat. ¶ O felix domus: domus tantis ꝯſecrata myſteriis ut ibi chriſtus legalia ꝯſumaret præcepta & ſui corporis & ſanguinis ſacramēta inaudita charitate inſtitueret ſermonem nobilē diſcipulis faceret. Ibiq; poſt reſurrectionē ſuā ipſe benignus ieſus ſuis apparuit diſcipulis in die quoq; penthecoſtes in eadem immiſſionē faceret ſpiritus ſancti. ¶ O uenerande mons ſyon mons coagulatus mons pinguis in quo bn̄placitum eſt deo habitare in eo multaq; mirāda in eo opari. ¶ Hic mons quaſi fauus diſtillans dulcedinem & flos redolens ſuauitatis odorem pias mentes ſui recomendatione afficit cōfortat ac reficit ac ſanctitatis ſuæ præheminentia conſolatur. ¶ Et quidē elegit dn̄s ſyon elegit eam in habitationem ſibi. ¶ Fe

iacendo recumbentes ad menſam ſtarent & ſu
per eã integrum agnum aſſum & cibaria cæ
tera quæ hoſpes ille parauerat teque cum di
ſcipulis tuis diſcumbentem ita ut tres ex diſci
pulis pars ſingula quadrate menſe conciperet
& te magiſtrum in aliquo ex angulis reſiden
tem. Et a dextris ut extimo cariſſimum diſcipu
lum petrum quem cæterorum principem con
ſtituiſti quique feruentiſſime te ſemper dilexit
A ſiniſtris uero dilectiſſimum diſcipulum Io
hannem cui uirgini matrem uirginem cõmen
daſti : dehinc diſcipulos reliquos ſeriatim re
cumbentes. Manet & hodie menſa rome in ec
cleſia lateranenſi quæ menſa dicitur ꝙ in uno
quadro eſt duorum brachiorum & palmo
rum ſeptem : ſtricte tres diſcipuli in uno qua
dro ſedebant. O ſocietas ſanctiſſima. O glo
rioſa cunctio. Sedet agnus manſuetiſſimus in
ter manſuetas oues quibus tamen lupus ra
pax & canis rabidus Iudas ſcilicet proditor eſt
admixtus ¶ Sedent : O bone ieſu hi filii tui ſi
cut nouelle oliuarum in circuitu menſe tue.
¶ Sedent omnes illo excepto magna ſi
mul charitate connexi. ¶ Edunt appoſi
ta fercula & Agno puriſſimo iuxta iudeo
rum conſuetudinem ueſcuntur. ¶ O bea
tum diuerſorium. ¶ O beatum cenaculum

dix & hic paterfamilias qui tam grandis chari-
tatis ieſu chriſto præparauit cenaculum. ¶ Imi
temur hunc patremfamilias. O anima mea.
¶ hominem inſequamur qui ſeruum deſtina-
uit ad hauriēdum aquam. ¶ homo etenim ex
terior noſtre fragilitatis hauriat aquam lachry
moſe contritionis in putheo ſue profunde ma
litie: quā & humeris ſatiſfactionis uirtuoſe por
tet ad iudicium rationis quo ipſa ratio & uolū
tas loca dignum ieſu ualeat præparare cenacu-
lum. Parata igitur menſa & agno paſchali cum
cæteris oportunis hora ueſpertina uenit illuc ie
ſus cum reliquis diſcipulis ſuis. Et cum facta eſ
ſet hora diſcubuit ad menſam. O cena beatiſſi
ma. O felix ꝯuiuium beati qui ad cenam tuam
diſcumbunt. O clemētiſſime ieſu beati qui di
gni facti ſunt ut tecum in conuiuio epulentur.
Epulas etenim eis præbebis & aquam uinū qui
bus ſumptis non exurient neqꝫ ſitient in eter-
num. O benigne ieſu indica mihi formam &
ſeriem illius cene delicatiſſime: ut ipſam men-
te reuoluendo tecum & cum diſcipulis tuis re-
ficiar. ¶ Videre mihi uideor dulcis ieſu te in
grandi cenaculo cum diſcipulis tuis recumbē-
tem. Cerno ibi paratam menſam quadratam
quattuor habens angulos ſecundum iudeo-
rum morem & in terram poſitam: Ita ut quaſi

uenératione dignũ: in quo dñs epulari digna tus eſt. ¶ Quare non ibi: tũc affui dulcis ieſu ut miniſterium aliquod ſaltem ex minimis tibi tuiſq; diſcipulis exhibuiſſem. ¶ Collegiſſem utique aliquid ex micis de menſa dñi mei cecidiſſent. ¶ Idq; mihi ſatis extitiſſet ſi tuã uenerãdã faciem cõtẽplari potuiſſem. ¶ Ad pedes tuos me ſtrauiſſem & lachrymis cum magdalena rigaſſem. ¶ Et tu benigniſſime dñe qui reſidens in cõuiuio plorantem nõ ſpreuiſti mariam me quoq; publicanũ & peccatorẽ nõ renuiſſes ¶ O ſuauiſſime ieſu q̃ dulcia fuiſſent faucibus meis eloquia illa ameniſſima tua & ſaluberrimi ſermones qb⁹ caros reficiebas diſcipulos ¶ Quid nam eloqui cepiſti dñe cum ad mẽſam poſitus eſſes: ¶ Deſiderio inquis deſideraui hoc paſca mãducare uobiſcũ anteq̃ patiar. ¶ O quãta eſt charitas tua q̃ imenſa dilectio bone ieſu deſiderã cum tuis mãducare diſcipulis qui tamẽ cibo corporali non indiges: ſed cibum alium. habes mãducare quem neſciunt. Cibus quidem tuus eſt ut facias uoluntatem patris tui Ecce nunc recũbentem ad mẽſam dñm ieſum cum diſcipulis ſuis. Ipſe uero panis ieſus ſciens quia uenit eius hora ut tranſeat ex hoc mundo ad patrem cum dilexiſſet ſuos qui erant in mundo in finem dilexit eos. Et cum per aliquod ſpatiũ ſe-

diſſent ad menſam agno : ueſcentes paſchali.
Sciens ieſus quia omnia dedit ei pater in ma-
nus & quia a deo exiuit & ad deum uadit:ſur-
git a cena & ponit ueſtimenta ſua:& cum acce
piſſet lintheum præcinxit ſe : deide miſit aquã
in peluim & cepit lauare pedes diſcipuloꝝ &
extergere lintheo quo erat precĩctus. Cepit er-
go a Symone Petro quem principem cõſtitue
re decreuerat apoſtoloꝝ : licet aliquoꝝ ſit opi-
nio ꝙ a proditorẽ exordium ſumpſerit:qui nul
lam reſiſtentiam fecit:de quo modicum eſt cu
randum. Quibus igitur apl'is ſedẽtibus in par-
te domus inferiori relicta menſa quæ in parte
parata erat ſuperiori: uenit ad Symonẽ Petrũ:
quem Petrus ante ſe ĩcuruatum intuens:eiuſq;
pedes poſcentem ut eos lauaret:magno extitit
oppreſſus ſtupore. Nunquid enim ſtupere de-
buerat cum pedibus ſui uiliſſimi piſcatoris:fi-
lium dei inclinatum cernebat ad miniſterium
lotionis. O humillime Ieſu quis unq̃ tibi ſimi
lis fuit aut erit in hac profundiſſima tua humi
litate. Anima mea non ſunt hæc ſermone pro
ferenda ſed cum magna cordis liquefactione
penſanda. Admirari igitur potuit Petrus meri
to & ecce quid ait. Tu mihi lauas pedes? Crede
anima mea ꝙ Petrus tantam conſpiciens hu-
militatem lachrymas continere non potuit.

Vnde & de ipſo refertur ꝙ cum poſt domini
aſcenſionem quaſi continue fleret ex memo-
ria dulcis ieſu. Interrogatus a Clemente cur tã
tum fleret reſpondit. Cum ad memoriam ue-
nit humilitas ac pietas domini mei Ieſu chriſti
ꝙ ad pedes meos lauandos fuerit inclinatus:
lachrymas continere non ualeo. Recuſante igi
tur Petro porrigere pedes. Ait illi Ieſus. Quod
ego facio tu neſcis modo: ſcies autem poſtea.
Cui iterum Petrus. Non lauabis mihi pedes in
æternum. Benignus uero Ieſus ait ad illum. Si
non lauero te non habebis partem mecum. Pe
trus hoc territus ſermone reſpondit. Domine
non tãtum pedes meos: ſed & manus & caput:
Vidiſti o pie ieſu tantum horrorem in mente
Petri: tantamq; de profunda tua humiliatione
admirationem: ꝙ licet cõmuni locutione per-
ſuaſiſſes eidem: nequaquam acquieuiſſet. Vn-
de ſic ei acerbe comminari uoluiſti: Cum hanc
cõminationem ſolus ipſe præ cæteris formida
bat qui te feruentiſſime diligebat: & animam
ſuam pro te ponere promptus erat. Vnde non
ſuſtinens hanc iacturã totum ſe ſaluatori ſub-
didit. Loto igitur Petro uenit ad cæteros diſci
pulos ſingulorum pedes ſimiliter lauans. Ipſi
uero ex correctione Petro facta nequaꝗ Ieſum
prohibere ſunt hauſi. Vbi uero omnium pedes

lauare perfecit: ſic ad eos loquitur dulcis Ieſus
Qui lotus eſt nõ indiget niſi ut pedes lauet: ſed
eſt mundus totus: & uos mundi eſtis: ſed non
omnes. Sciebat enim quiſnam eſſet qui trade-
ret eum: ideo dixit: non eſtis mundi omnes.
¶ Nunc habes o anima mea ſeriem cenæ dile-
ctiſſimi ieſu. Sed ſingulos eius actus ſedula mẽ
te: & cum deuotione recogita: quia multa tibi
in hac cena exempla præbuit dulcis ieſus. Con
ſpice in dilecto ieſu mirabilem charitatis feruo
rem quam tranſiturus de hoc mundo ad patrẽ
in diſcipulos demonſtrauit: ut ſui copiam ſic
charitatiue eiſdem faceret: manducando paſca
cum eis: & cætera quæ in ipſa cena fecit popu-
lo memoranda. O dulciſſime Ieſu dilexiſti eq
dem diſcipulos tuos & uſq; in finem dilexiſti:
quia uſq; ad mortem: ut mortem pro eis ſubi-
res. Et quidem maiorem charitatem nemo ha
bet ut animam ſuam ponat quis pro amicis ſu
is. Quãuis enim o benigne Ieſu omnia in men
ſura feceris hoc ſolum ſcilicet diligere nũquã
in menſura feciſti. Nec mirum quia ſpiritũ ad
menſurã nõ accepiſti: ſed hodie maxime in fer
uore charitatis exceſſiſti. Vide etiã in humili ie
ſu ꝓſpitatis ꝯtẽptum: qa licet tãq̃ dñs & magr̃
ſederet ĩter diſcipl'os formã ſui accipiẽs: ſurgit
a mẽſa & ueſtimẽta depõit ut liberiꝰ miſterioa u

care poſſet. Intuere quoq; munditiam dulcis ieſu quia ꝑcinxit ſe lintheo. Cerne præceteris ſtupendam humilitatem quia miſit ipſe aquam in peluim non iuſſit per alium ꝑoni. O humillime ieſu tu ſolus oia faciebas hauſiſti aquam: poſuiſti ad ignem in peluim miſiſti: recumbere feciſti diſcipulos & ad ſingulorum pedes te proſternens humiliter lauiſti eos & manibus propriis extersiſti. Quid humilis ſeruus plus facere poterat. Reſpice inſuper exceſſiuam benignitatem quia ab hac lotione proditorem ſuum nequaquam fecit alienum ſed ipſum tollerauit & quantum potuit ab iniquo ſtudebat reuocare propoſito: lauando cum cæteris & cōmunicando. Sed grandis fuit impietas crudelis diſcipuli q nec humilitate obſequii: nec oblatione ſui ſacratiſſimi corporis potuit ām oueri. Ecce diſcurrimus o anima mea ſingulos actus mirificos dilectiſſimi Ieſu in deuotiſſima lotione. Poſtq̄ ergo omnium diſcipuloꝝ pedes lauit audi quid ait. Qui lotus eſt non indiget niſi ut pedes lauet: ſed eſt mundus totus & uos mundi eſtis: ſed non omnes. Et his dictis ſumpſit ueſtimēta ſua & cum diſcipulis ſurſum ad menſam rediit quam paratam reliquerat. Et cum iterum ad menſam recubuiſſet caros diſcipulos taliter pius ieſus alloquit᷑. Scitis quid

ego fecerim uobis. uos uocatis me magiſter & domine:& bene dicitis:ſum etenim. Si ergo ego laui pedes ueſtros dominus & magiſter & uos debetis alter alterius lauare pedes. Exemplum enim dedi uobis ut quẽadmodum ego feci:Ita & uos faciatis. Amen dico uobis non eſt ſuus maior domino ſuo nec apoſtolus maior eo qui miſit illum. Si hæc ſcitis beati eritis: ſi feceritis ea nõ de omnibus uobis dico. Ego ſcio quos elegerim. Hæc uerba fuere dilecti Ieſu cum ad mẽſam reſediſſet. Nunc ad te ſermonem deflectentes o benigniſſime ieſu. Quid faciam ego miſer. Ecce tu dulcis domine dediſti exemplum diſcipulis & mihi qui & tuus diſcipulus ero ſi tua mandata ſeruau ro ſi in tua dilectione permanſero. Exemplũ dediſti ut quẽadmodum tu feciſti ita & ego faciam. Quid feciſti mitiſſime domine. Exceſſiua charitate me dilexiſti. Item a me poſtulas ut te diligam. Tui igitur exemplo pedes dulciſſimi Ieſu redẽptoris noſtri lauabo: pedibus tuis prouoluar cum maria magdalena. O benigne Ieſu domine nec ceſſabo lachrymis rigare lauabo quoq; pedes diſcipulorum meorum: hoc eſt ſenſuum meorum inordinatorum: appetituum ſenſualitatis meæ: hii profecto mei diſcipuli fuere qa mandata mea & meæ miſere carnis ſemper ſer

uarunt. Hos ergo ſenſus meos lauabo ut ſicut carni amodo ſeruierunt: nunc diſcãt ſeruire ſpiritui. Sed ad menſam prius ſedebo ſicut tu bone ieſu ad mẽſam. ſ. quam paraſti in conſpectu meo aduerſus eos qui tribulant me. Paraſti quidem menſam ſcilicet tui ſacratiſſimi corporis & tuæ ſanctiſſimæ paſſionis. Hæc eſt menſa de qua dixiſti ut edatis & bibatis ſuper menſam meam in regno meo. Et cum ad menſam ſedero faciam quod in prouerbiis dicit. Sediſti ad mẽſam diuinitatis. ſ. chriſti. Vide quæ tibi apponuntur: ſcito & te ſimilia debere præparare: ideſt pati ſicut ipſe. ¶ Tuæ igitur paſſionis ueſtigia imitari conabor: prius tamen ad menſam ſedebo ſic poſtea ſurgam. Surgamus poſtq̃ ſedero cum manducauero panem doloris. Sedebo in humilitate nec niſi poſt humiliationem aſſurgere audebo: ſed ſedens prius mãducabo panem doloris: & me reficiam faciẽs: ut lachrymæ meæ ſint mihi panes die ac nocte. Præcingam quoq; me lintheo caſtitatis & mundiciæ ut ſint lumbi mei præcincti: cingam me uirtute & actibus uirtuoſis. Hæc ſi fecero pie ieſu de tua pietate confido ꝙ ad menſam tuam iterũ me reduces cum diſcipulis tuis. Verum glorioſiſſime ieſu: quia ſine te nihil ualet fragilitas mea. Clementiam tuã exoro ut hanc dilectio-

nem cuius mihi exemplum tribuiſti ſic cordi meo tenaciter imprimas: ut nihil quæram: nihil cupiam niſi te ſolum ieſum diligere. & totus tua paſſione ſim continue tranſformatus.

¶ Meditatio quomodo dominus ieſus poſt lotionem pedū mirabile ſacramentum ſui corporis & ſanguinis inſtituit & diſcipulos communicauit: & de multiplicibus ipſius ſacramenti laudibus.

AD te leuaui oculos meos qui habitas in celis. Ecce ad te procliuus accedo: O clementiſſime ieſu & procidens adoro te miſerere mei benigniſſime domine: ne deſpexeris orationem meam. Iube uago & diſcolo cordi meo: ut ad ſe redeat & in ſe cōmorans deſinat uagari per deuia. Solue faſciculos meditationum deprimentium mentem meam quæ ex tranſuerſo: ſubrepentes ipſam mētem diuerberant: concutiunt: & inſtabilem reddunt. Trahe me ad te o amantiſſime Ieſu: ſalus mea: conſolatio mea: refrigeriū meum. Nam percuſſus ſum & aruit cor meum: quia oblitus ſum comedere panem meum. Oblitus ſum equidem tui: o dilecte Ieſu: nam paſſionem tuam ſanctiſſimam ſedula meditatione memoriæ non habui: & in tuis præcioſis uulneribus non ſum delectatus: nec meditatus ſum nocte cū corde delictum meum. Fateor o dulcis domine: quia nō fui memor tui: nec exercitatus ſum: nec ſcopſi ſpiritum meum: non fuerunt mihi lachrymæ meæ panes die ac nocte. Quid igitur faciam? Reuertar ad dominum Ieſum meum & inuocabo eum: non ceſſabo reiterare ſanctiſſimū Ieſu nomē: donec ſonet uox tua in auribus meis. Veni igitur o bone Ieſu & miſerere mei. Audi dulcis Ieſu orationem ſerui tui. Abſorbe cor

meum in ſanguine tuo o mitiſſime Ieſu: Fiat cor meum o benigniſſime Ieſu tanq̃ cera lique ſcens in medio cruentis lateris tui. Accipe mẽtem meam & ipſam in aliquo tuæ paſſionis articulo circũuolue. Præſta ſuauiſſime Ieſu ut ex alat cor meum intra me: & in meditatiõe mea exardeſcat ignis. Deduc me Ieſu piiſſime ad cenam tuam ſanctiſſimam ubi te cum diſcipulis tuis audiam loqui ſedentem ad menſam tuam poſtquã eorum lauaſti pedes. Dic mihi o anima mea ſi legiſti quid fecerit ſubſequenter dominus meus Ieſus poſtquam ad menſam reſedit lotis diſcipulo℞ pedibus: ſane adhuc manducantibus illis accepit Ieſus panem & gratias agens benedixit ac fregit deditq; diſcipulis ſuis & ait. Accipite & comedite hoc eſt corpus meum quod pro uobis tradetur: hoc facite in meam cõmemorationem. Et cum ſingulis panis bucellam præbuiſſet: calicem appræhendit & immittens uinum: gratias agens: ſimiliter dedit eis dicens. Bibite ex hoc omnes. Hic eſt enim ſanguis meus noui teſtamẽti: qui pro uobis & pro multis effundetur in remiſſionẽ peccatorum. Biberuntq; ex illo omnes. Siſtamus hic paulułum: o anima mea & deuota meditatione pẽſemus miranda quæ fecit Ieſus noſter benedictus. Memoriam namq; fecit mirabiliũ

ſuorum miſericors & miſerator dominus eſcā dedit timentibus ſe. O cena mirifica in qua tot mirabilia facta ſunt. Hæc tua ultima fuit cena. O dulciſſime ieſu quam facturus eras cum de hoc mundo fores tranſiturus ad patrem. Multa equidem in ipſa cena ſtupenda tua charitate conſtituiſti. Sed præ cæteris ut tuæ paſſionis memoria fixa inhæreret fideliū mētibus. Hoc tam excelſum tam ſuaue tam ſublime & delectabile necnon & tutiſſimum ordinaſti tui corporis & ſanguinis ſacramentum. O mirabile ſacramentum in quo omnis melliflui ſaporis ſuauitas omneq; ſuaue delectamentum habet in hoc ſacramento. O dulciſſime ieſu q̄ ſuauis q̄ dulcis exiſtas ſapide deguſtaris. In hoc mirifico ſacramento tua nos reficis corporali præſentia: in alia quidem forma: ſed in propria ſubſtātia. Quid igitur plus cupio: ſi præſentem habeo ieſum meum? At nūc uideo per ſpeculum in enigmate: tunc autem faciē ad faciem. Non ſufficio mirari: o benigniſſime ieſu tuam imenſam liberalitatem: tuamq; largiſſimā donationem. Quid amplius? Quid ſublimius dare poteras dulcis domine? grandia quippe ac præciosa in hoc tuo teſtamento reliquiſti. Opulenta ſane a te eſt relicta hæreditas: Linquunt alii morientes hæredibus ciuitates & caſtra: poſſeſ

ſiones atq; pecunias:fabricas & ædificia fieri iu bent:& ornata ſepulchra ut eorum non abolea tur memoria. Sed tu pie domine ut tuæ ſacra tiſſimæ paſſionis continuā haberemus memo riā teipſum reliquiſti. teipſum donaſti in pabu lum aſſumendū. Et hoc conſtituiſti uenerādū: glorificandūq; ſacramentū:& innumeris laudi bus extollendū. O liberaliſſime domine. O ex uberans pietas ſaluatoris mei dilecti ieſu. Quo modo tuæ ſanctiſſimæ paſſionis unq̄ queo im memor fore cum quotidie hoc tuum ſaluberri mum aſpiciā ſacramentū. Heu mihi bone ieſu: quia dū mirādū hoc intueor ſacramentū non adeſt mihi iugis memoria tuæ mortis. Vnde mea ſalus & liberatio proceſſerant. Ingratiſſi mus ſum & torpore plenus piæ dominæ cum hoc ſacratiſſimum & uenerandum tuum cor pus aſpicio ſi te redemptorem meum non re colo crucifixum:flagellatum:irriſum:& turpiſ ſima morte occiſum. O caput meum aridum cur non hauris aquas cum gaudio de fontibus ſaluatoris? O lachrymæ cur non cateruatim ef fluitis in lætitia & exultatione dum meam li berationem rememoro in hoc mirabili ſacra mento? Cur non totus in meipſo deficio con ſiderans immenſam tuam ſanctiſſimam cha ri tatem; largitatemque præcipuam; qua teip

teipſum in cibum præbuiſti? Miſerere mei benigniſſime domine: quia præ duritia & ariditate cordis fructum hunc ſaluificum guſtare nõ ualeo. Et tamen miſerrimus ego ſacramẽtum hoc præſumo ſuſcipere. Et heu mihi quia non lotis manibus & pedibus manducare non erubeſco. Attendo enim dulciſſime Ieſu ꝙ in hac tua glorioſiſſima cena antequam hoc tuæ paſſionis memoriale nobiliſſimum conſtitueres ſacramentum: tu humilitatis ſpeculum: formã ſerui accipiens pedes lauiſti diſcipulorum: dicens inſuper Petro: Si non lauero te non habebis partem mecum. Nonne igitur magnæ erit præſumptionis: grauiſꝗ offenſe imminebit periculum: ſi tecum partem habere uelim ſacramentum hoc ſuſcipiendo non præmiſſa primitus lotione? Noui igitur pie domine quis qualiſue eſſe deberem cum ad tãtum accedo ſacramentum: lotione ſiquidem primitus facta. Id mihi ſcio opus fore bone Ieſu: ut per ſingulas noctes lectum meum lauem: & lachrymis meis rigem ſtratum meum: lauem itaꝗ pedes per compunctionis lachrymas & interiorem mentis deuotionem. Sed heu me infeliciſſimum: quia ego tam uiliſſima creatura ad tam excellentem maieſtatem accedere non formido: totus infectus putredine; fetoribusꝗ maculatus

& ſordibus:accedo indignus peccator ad ſpiritum diuinum qui peccatum non fecit. accedo elatus & ſuperbus ad pium Ieſum:& manibus illotis ac pedibus edere præſumo. Verumtamē piiſſime Ieſu ſcio ꝙ maior eſt dignatio tua q̃ idignitas mea:tua benignitas q̃ miſeria mea Ideoq; confidens de tua benignitate te ſumere audeo:ut ſic infirmus accedam ad te medicū: ut tua liberer medicina. Quanto enim infirmior ſum:tanto plus te opus habeo: & in mei liberatione magis apparebit tuæ pietatis immēſitas. Accedam igitur confidenter mitiſſime ieſu:quia infinite ſunt miſericordiæ tuæ: & tecū fruar delitiis beatorum. Da igitur mihi bone Ieſu panem tuum:qui eſt mundi uita:& præſta benigne domine ut digne manducare ualeam ut in te maneam & tu in me. Hoc enim unum cupio:hoc poſco ut tecum inſeparabiliter commemorer:nulliq; alii adhærere uolo dulcis Ieſu niſi tibi:quia apud te eſt fons uitæ:& i lumine tuo uidebimus lumen.

¶ Meditatio quomodo dominus Ieſus poſt cōmunicationem diſcipulorum prædixit eis eadem nocte per vnum ex eis tradendū:

Et de eleganti ſermone quem fecit quouſque perrexit ad ortum.

Quarta Meditatio.

Pius ac benignissimus Ieſus cum ſuos diſcipulos præcioſo eius corpore & ſanguine refeciſſet turbatus eſt ſpiritu: & ait diſcipulis ſuis. Amen Amen dico uobis: quia unus ex uobis me tradet qui manducat mecum. ut adimpleatur ſcriptura. Qui manducat meum panem leuabit contra me calcaneum ſuum. O quam durus eſt hic ſermo o benigniſſime ieſu. Heu quam dura & acerba cibaria in fine cenæ tuis reſeruaſti diſcipulis: mel & lac in primordio & in medio dediſti eis cum pedes eorum lauiſti: & eos tuo præcioſo corpore ac ſanguine refeciſti. Modo fel & abſinthium in fine ſeruaſti cum horridos protuliſti ſermones Heu mihi dulcis domine uidere mihi uideor

charos diſcipulos tuos totos territos : hoc uer
bo audito grandiq; merore confectos. Nonne
grauis eis inerat dolor: ꝙ tu eorum Magiſter:
Dux gubernator & cuſtos: ac rector ad mortẽ
tradẽdus eſſes: & qđ duri⁹ erat ꝙ ex eis unus id
eſſet acturus. Graue quidẽ primũ fuerat: ſed im
modeſtius ſecundum atqne acerbius uideba-
tur. Sed audi:o anima mea quid reſponderunt
diſcipuli audito hoc uerbo. Aſpiciebant ſe ad
inuicem & uix ualebant uerba formare & tre
mula uoce dicebãt: prohdolor qualia ſunt uer
ba iſta quæ ꝓfert carus magiſter noſter. Quis
ille tam perfidus erit ex nobis qui tam deteſtã
dum perficiat ſcelus. Ego equidem dicebant
ſinguli nequaquam id cogitaui nec in mẽtem
uenit. Quomodo namque poſſet talis cogita
tio in mentem cadere. attamen dominus no-
ſter mininie falli poteſt. Qua re conuerſus ad
dominum unuſquiſque dicebat nunquid ego
ſum rabi. quibus benedictus ieſns reſpondit
unns ex duodecim qui intingit mecum ma-
num in catino hic me tradet: at cum plures ex
eis forte tunc manus in catino intingerẽt quis
ex eis ille foret deꝑhendere minime potuerũt.
Tũc iudas q manus ĩtingebat cũ aliis ait. Nun
quid ego ſum rabi. Sed pius ieſus non pro-

dens illum reſpondit. Tu dixiſti quaſi diceret.
Non ego dico: ſed tu. Putandum ſane eſt ꝙ ſi
pius Ieſus ſuũ proditorem aliis edidiſſet diſci
puli manus ſuas nequaꝗ continere potuiſſent
quominus impetum unanimiter facientes in
proditorem illum nequiſſimum: manibus: pu
gnis ac gladiis inſultaſſent: eumqꝫ qui mortis
auctor futurus erat perimiſſent. Quomõ enim
quieſcere potuiſſes: o Petre qui in copioſam
cohortem inſultum facere minime formida-
ſti. Cupiẽtibus igitur omnibus noſce tanti ſce
leris auctorem: Petrus cæteris feruentior inuit
uni ex diſcipulis. i. Iohanni euangeliſtæ quem
diligebat Ieſus qui tunc in ſinu recumbebat be
nigniſſimi Ieſu ut ab ipſo dilecto magiſtro ex
poſceret quiſnam ille foret. Cum itaqꝫ dilectus
ille diſcipulus ſupra pectus Ieſu recubuiſſet di
xit ei: domine quis eſt? Cui reſpondit Ieſus: ille
eſt cui ego intinctum panem porrexero: & cũ
intinxiſſet panem: dedit Iudæ ſimonis ſchario
tis. O felix diſcipule qui ſic a domino amari
meruiſti: cuique ſecreta dominus reuelauit.
O dilecte Iohannes amabaris quidem a dño
quia ipm quoqꝫ amabas dñm: uñ ut reor ſupra
pectus eius audito uerbo illo terrifico ex me
rore & triſtitia reſediſti. Et unde tibi hæc o
Iohannes. Nunquid tu ſublimior Petro? An

drea ſanctior an cæteris omnib⁹ apoſtolis gra-
tioſior. ¶ Speciale ut ait Anſelmus hoc uirgi-
nitatis priuilegium quia uirgo es electus a dño
atq; inter cæteros magis dilectus. ¶ Poſtq̃ igiť
perfidus proditor buccellã panis aſſumpſit in-
troiuit in eum ſathanas dixitq; ad eum tũc dul
cis ieſus. Quod facis fac citius. ¶ Quod quidẽ
uerbum nemo diſcũbentium intellexit. ¶ Pu-
tauere namq; quidam ꝙ quia loculos habebat
iudas ei dixiſſet dñs ut emeret quæ ad feſtũ ne
ceſſaria fuerãt aut egenis aliqd daret. ¶ Moxq;
iudas a menſa diſcedens maligno ſpiritu im-
pellẽte ipſum pergit ad principes ſacerdotum
& ſcribas paratum ſe offerens ad tradendũ eis
benigniſſimũ ieſum. ¶ Ipſe uero pius ieſus cũ
reliquis undecim ad menſam remanens dulci
bus eos eloquiis conſolans ait. Nunc clarifica
tus eſt filius hominis & deus clarificatus eſt in
eo & deus clarificabit eum in ſemetipſo & cõ
tinuo clarificabit eum: longoſq; contexens ſer
mones ad dilectionem ad inuicem habendam
permaxime hortans eos ↄcludẽs in hoc ꝙ eius
diſcipuli comprobabunť ſi dilectionem habue
rint inter ſe. ¶ Ipſis quoq; altercantibus ad in
uicem quis eoꝝ maior eſſe uidereť admonuit
eos ut qui maior erat in eis fieret ſicut minor
inſuper receſſum ſuum ab eis notum ipſis feci

dicens. Filioli adhuc modicum uobiſcú ſum. Queritis me & ſicut dixi iudeis: quo ego uado uos non poteſtis uenire. ¶ Conuerſuſq; ad ſimonem ait. Simon ecce ſathan expetiuit uos ut cribraret ſicut triticum ego autē rogaui pro te ut non deficiat fides tua. Et tu aliquando cō uerſus confirma fratres tuos. ¶ Dixit ei ſimon petrus dñe quo uadis. ¶ Reſpondit ieſus: quo ego uado non potes me modo ſequi: ſequeris autem poſtea. ¶ Dicit ei petrus: quare non poſ ſum te ſequi modo. ¶ Paratus ſum & in carcerem & in mortem ire & animam meam pro te ponam. ¶ Cui ieſus ait. Animam tuam pro me pones. Amen dico uobis: quia uos omnes ſcā dalum patiemini in me iſta nocte. Scriptú eſt enim percutiam paſtorem & diſpergētur oues gregis: poſtq̄ autem reſurrexero precedam uos in galileam. ¶ Rñdens autem petrus ait illi. Et ſi omnes ſcandalizati fuerint in te ego nun q̄ ſcandalizabor. ¶ Ait illi ieſus. Amen dico ti bi petre quia tu hodie in hac nocte priuſq̄ bis gallus cantet ter me es negaturus. ¶ At ille am plius loquebatur & ſi oportuerit me mori tecú non te negabo. ¶ Similiter & omnes dicebāt. ¶ Dehinc benignus ieſus mellifluū exordiens ſermonem per longum prothraxit ſpacium. Et ultra q̄ humana mens ſit ſufficiens capere

eterne charitatis ap̄lis patefecit archana quæ dilectus diſcipulus iohānes euangeliſta per ſpiritum ſanctum memoriā retinens uerboꝝ ieſu miro ſacro conſcripſit. ¶ Sed quæſo te. O aīa mea pauliſper hic conſiſte & ſedula ac deuota meditatione intra teipſam reuolue: & rumina hos mellifluos ſermões dulciſſimi ieſu noſtri quos diſcipulis ſuis deſeruit trāſiturus ad mortem. ¶ Attende eius mirabilem in ſuos diſcipulos charitatem. ¶ Comedit benigniſſimus magiſter cum caris diſcipulis ¶ Lauit eoꝝ pedes. ¶ Corpus ſuū ipſis & ſanguinem tradidit. ¶ Et poſt hæc oīa eos nō ceſſat hortari ſermonibus ¶ O mitiſſime & benedicte ieſu uerba quæ diſcipulis loqueris: profecto ſpiritus & uita ſunt. ¶ Idque cognouit cum dixit uerba uitæ eternæ habes. ¶ Nam eloquia tua eloquia caſta & dulcia faucibus te amātium ſuper mel & fauū. ¶ Idipſum quoq; cognouerunt hi qui miſſi a principibus ut te comprehenderent retulerunt Nunquam ſic locutus eſt homo. ¶ O diſertiſſime orator fauus diſtillans labia tua mel & lac ſub lingua tua. ¶ O q̄ elegantia q̄ mirifica hæc uerba fuere q̄ dn̄s meus ī ultimo ꝓtulit. ¶ Diſcipulis nāq; dilectionē īuicē hn̄dā monet. ¶ Dehic ad ipiꝰ ieſu dilectionē hortat̄ eoſdē. ¶ Poſt hæc Anguſtias & ꝑſſuras q̄s paſſuri erāt p̄dixit

& demum pro eis orationem ad patrem fudit. Super omnia uero mirari non ſufficio:o ſapiẽtiſſime ieſu quanta de tua fueris dilectione locutus. Hoc præcipue diſcipulis tuis mãdas hoc præcipis ut te diligant ut te ament o excellentia amoris o uehementia dilectionis:o præheminẽtia charitatis hanc præcipuam:o pie dñe tuis diſcipulis reliquiſti. Hæc igitur extollenda Hæc in uotis oibus expetenda eſt: qui te non amat o bone ieſu abiiciat̃ abs te. Equidẽ aque multe non potuerunt extinguere charitatem. Nam fortis eſt ut mors dilectio:ſane ſi dedero oẽm ſubſtãtiã dom⁹ pro dilectione quaſi nihil deſpiciam eam. Quis igitur me ſeparabit a charitate tua o ſuauiſſime dñe. Tribulatio. An anguſtie:an perſecutio:an fames. Sed quia ſine te nihil poſſum agere bone ieſu hanc mihi tenaciter imprime charitatẽ: uulnera cor meum hac dulciſſima charitate ut te ſolum diligam ex toto corde ex tota aĩa ex tota uirtute toto deſiderio & ex tota affectione. In hoc ſolo oĩs mea dirigatur cogitatio:omnis meditatio feratur: cætera carnis deſideria amoue me dulcis ieſu ut ſolum te toto corde exquiram deſideret te anima mea in nocte ſed & ſpiritu meo & ĩ præcordiis meis de mane uigilet ad te. Sitit enim anima mea ad te deum fontem uiuum qñ ue-

niam & apparebo ante faciem tuam. At quem non ambigo clemẽtiſſime dñe quaſi te dilexero ut tuis diſcipulis dixiſti diligat & ego a p̃re tuo. Tuq; & pater ad me uenietis & apud me manſionẽ facietis. Et quid amplius uolo quid plus cupio q̃ ut ĩhabitet ĩ me ieſus meus. O me felicem ſi dicere poſſem digne Faſciculus myrrhe dilectus meus mihi ĩter ubera mea cõmorabitur. Si dulcibus amplexibus aſtringere ualeã dilectũ meum eq̃dem tenerẽ nec dimitterẽ eũ. Heu piiſſime dñe: ure renes meos & cor meum ut hac feruentiſſima ardens charitate te ſolum querã ieſum xp̃m qui pro me crucifigi & mori uoluiſti tua uehementiſſima charitate.

¶ Meditatio de receſſu dñi ieſu a cenaculo poſt cenam ⁊ aſcenſu in monteꝫ oliueti cum diſcipulis: ⁊ de trina eius oratione facta in orto.

Mos erat benigniſſimo ieſu ad mõtem oliueti qui per miliare hieruſalem diſtabat ſæpe illuc cauſa oratiõis aſcendere. Ibi uilla

aderat nomine gethſemani ubi & fuerat ortus in monte ſitus in quem piiſſimus ieſus nocturno potiſſimum tempore ſolitus erat cum diſcipulis ſuis cauſa orationis intrare.¶ Heu completa glorioſiſſima & celebri cena & dulcibus ſermonibus cũ diſcipulis diu protractis egreſſus eſt de cenaculo cum iam nox eſſet obſcura & cõmitantibus eum diſcipulis greſſus dirigit uerſus montem prædictum. ¶ Hic conſpice o aĩa mea ieſum tuum agnum inocentiſſimum qui ultro uadit ad uictimã.¶ Intuere & ſequentes cum diſcipulos pauidos gementes & dura trahẽtes ſuſpiria.¶ O quam dulcibus eloquiis & ſuauibus monitis putas diſcipulos ortari nõ deſiſtebat:dum ſic proficiſceretur. ¶ O quam amaras lachrymas putas fundebant apl̃i dum dñm & magiſtrum ſuum cernebant ſic eos dulciter alloquentẽ.Proponebant ut arbitror cuncta quæ fecerat cum eis in cena & uerba quæ dixerat quoq; tradendus ad mortem fuerat ipſa nocte.Conſpice ipſos diſcipulos ſuſpenſos ſtãtes & grãdi auiditate ſuaues magiſtri monitus auſcultãtes.Pendent omnes ab illo præcioſiſſimo ore dilecti magiſtri ſic dulciter ſecum cõfabulantis. O dura ſeparatio . O durũ & acerbũ diuortium:iam ſeparabitur benigniſſimus magiſter a dilectis diſcipulis.Quid igitur mirum

ſi flebiles meſti ac triſtes eſſe debuerant. Nouerant experti q̄ iocundum: q̄ placidum foret cum ieſu dilecto morari & eius gratioſo frui conſortio merito igitur triſtabantur ex amiſſiōe dilecti ieſu. O quā lamētabiles ut extimo dabāt uoces dicētes: magr̄ optime ſic reliques nos orphanos liques nos ſic deſolatos ⸿ Et ipſe paſtor benigniſſimus eos dulcibus ortabať eloquiis. ⸿ Arbitror quoque q̄ ipſe miſericordiſſimus dominus ex compaſſione gementium diſcipulorum lachrymas continere non ualebat ⸿ Adhereas & tu: o anima mea huic præcioſe caterue & dominum tuum qui pro te uadit ad mortem ſuſpirans & deflens cōmittare dicens. Domine ſequar te quocunque ieris paratus ſum & ego tecum & in carcerem & in mortem ire. ⸿ Sed heu mihi. Tu piiſſime domine dilectos diſcipulos armis præmunis ſpiritualibus & robuſtos eos efficere ſatagis. ⸿ At impiiſſimus iudas gentem iudeorum letalibus armis fulcire ſollicitus eſt ut te compræhendant. ⸿ Feruent corda diſcipulorum dum eos ſic dulciter alloqueris. ⸿ Feruet & domum principis ſacerdotum. ⸿ Ibi parantur lancee fuſtes & gladii accenduntur lanterne & peſſimus ille proditor ſatellites inſtruit quomodo te capiant ne fallantur. ⸿ Iam pro-

phete illud impletum eſt: dedit contra me uo
ces aduerſarius dicens. Congregamini & pro-
perate ad deuorãdum illum. ¶ O proditor ne
pharie quid feciſti. Tu liquiſti ſedentem ad mẽ
ſam cum diſcipulis clementiſſimũ dñm regẽ
celi & terre qui tibi regnum celoꝝ tradere po
tetat: ubi ſine fine gaudio fruereris eterno: &
diabolũ ſecutus es qui ad iudeos te duxit qꝗ
te flãmis ſulfureis ſine requie cruciabit. ¶ Liq-
ſti p̃cioſum apl'oꝝ cetũ qui a dextris dei ſunt
ſeſſuri & iudicaturi duodecim tribus iſrl' & ad
ſacerdotũ cœtũ properaſti ab ipſo dño iudicã
doꝝ ad penas tartareas & inferni cõtinuos cru
ciatus cum quibus & tu iudicaberis. ¶ Dimiſi
ſti piũ dñm uerba dulciſſima & ſaluberrimos
monitus diſſerentem & eoꝝ ſocietatem tu ab
horrens principes adiiſti ſacerdotum & fune
bria uerba cum eis loquaris. ¶ Remanſit beni
gniſſimus ieſus uerba uite diſcipulis loquens.
¶ Et tu iterum cum iudeis uerba mortis ꝓfers:
¶ Tractauit dñs ieſus cum diſcipulis de uia ſa
lutis habenda. ¶ Et tu cum iudeis ad uiam per
ditiõis accedis. ¶ Sed ueh tibi proditor nequiſ
ſime quia duriſſimas patieris penas ¶ Nunc ad
dñm ieſum ad ortum cum diſcipulis ſuis pro
perantem reuertamur. ¶ Venit ergo ieſus cum
diſcipulis ſuis & introiens in ortum iuſſit diſci

pulos ſuos ſedere & orare & tres ex eis.ſ.petrū Iacobū & Iohānem aſſumens ſecum ſeceſſit in partem cumq; ſimul cum tribus diſcipulis con ſediſſet cepit meſtitia affici & totus triſtari pa uidus quoq; fieri & tedere & uelut ſemine eis tremula uoce caros diſcipulos alloqtur Filioli mei dilecti cōpatimini mihi quia triſtis eſt aīa mea uſq; ad mortem ſed ſuſtinete hic paululū & uigilate mecum donec uadam illuc in ora tione.¶ Siſte hic:o'aīa mea & cum lachryma rum abundantia huc accede& pio ieſu compa tere ſic afflicto conſpice ipſum totum mutatū facie & faciē pallore ſuffulſam geſtantē uixq; ualentem uerba formare.¶ Et quid ait.Triſtis eſt aīa mea uſq; ad mortem.¶ O benigniſſime ieſu ſtuporem mihi nō modicū ingerunt hæc uerba.¶ Quid enim paues.¶ Quid triſtaris. ¶ Vnde tibi hæc meſtitia pie dñe.¶ Paues ne mori.¶ Penas formidas q̃s paſſurus es.¶ Sed ad quid aliud in hunc mundum ueniſti: o dul cis dñe & carnem in uirginali utero aſſumpſi ſti:niſi ut mortem noſtram tua morte deſtrue res:& saluum faceres quod perierat.¶ Et quid tuum niſi & redemptio quæ per tuam faciēdā eſt mortem ſubſequatur.¶ Si tu mortem refu gis bone ieſu quis pro meo dilecto ſatiſfaciet. ¶ Audiui te etiam hac nocte dicētem inde qđ

facis fac citius. ¶ Tunc optabas cito mori: nūc uideris uelle refugere. ¶ Sed credo domine ꝙ tu cum homo eſſes noſtris dignatus ſubici paſſionibus mortem naturaliter timens dicebat anima tua .i. pars ſenſitiua in qua inſunt paſſiones triſtis eſt uſqȝ ad mortem. ¶ Sicqȝ tunc ſola in te loquebatur humanitas. ¶ Tunc ſolum dura conſiderans tormenta quæ in tuo præcioſiſſimo corpore fueras perpeſſurus. ¶ Auſim & quoqȝ dicere ꝙ cum tu anxie mortem ſitires ſitibūdo quoqȝ affectu humani generis fieri optabas redemptionem quam per tuā fieri oportebat mortem. ¶ Longum tibi uidebatur ꝙ tā diu mortis hora protraheretur unde tuam dicebas triſtari animam uſqȝ ad mortem .i. quouſqȝ exoptatam non aſſumeres mortem. ¶ Nō enim quieſcere poteras donec id exequereris opere quæ compleres. ¶ Hæc igitur tua triſtitia uoluntaria erat non coacta cum nihil in te coactum fuerit ſicut in nobis paſſiones exiſtūt ¶ Non igitur paueas bone ieſu ſed pugna cum diabolo ut mortem tua morte reſuſcites. ¶ Cōſpice quoqȝ diſcipulos dum ſic loquentem & meſtum cernunt magiſtrum quomodo plorāt ſuſpirant & ſecum gemunt. ¶ Poſtquam uero hæc uerba locutus eſt auulſus eſt ab ipſis diſcipulis quantus eſſet iactus lapidis & poſitis ge-

nibus ſuper terram procidenſque in faciem
ſuam orabat dicens. Pater mi omnia tibi poſ
ſibilia ſunt ſi fieri poteſt tranſfer a me calicem
iſtum uerumtamen non mea ſed tua uoluntas
fiat. ¶ Et poſt paululum ab oratione ſurgens
ad tres diſcipulos quos reliquerat eſt reuerſus.
Quos cum dormientes inueniſſet ait petro. Si
mon dormis. ¶ Sic. ¶ Non potuiſtis una hora
uigilare mecum. ¶ Vigilate & orate ut non in
tretis in temptationem: ſpiritus quidem prom
ptus eſt caro autem infirma. ¶ Petrum uero po
tius increpabat quia præceteris fuerat gloria-
tus. ¶ Inſuper quia inter eos principalis extite
rat. ¶ Iterum ſecundo abiit ad locum alium a
loco priori per iactum lapidis ſimiliter diſtan
tem orauitque eundem dicens ſermonem.
Pater mi: ſi non poteſt hic calix tranſire niſi
bibam illum fiat uoluntas tua. ¶ Iterumque
ad diſcipulos rediens inuenit eos dormientes.
¶ Erant enim oculi eoꝝ grauati. ¶ Et ignora-
bāt qd rn̄derent ei. ¶ Et relictis illis iteꝝ ad lo
cū aliū ſeceſſit a p̄dictis ſilr̄ elongatum. Ora
batq; tertio eundē ſermonē dicēs. ¶ Factuſque
in agonia prolixius orabat & factus eſt ſudor
eius: ſicut gutte ſanguinis decurrentis in ter-
ram. ¶ Ex feruore namque orandi & iminen
tis periculi appræhenſione uehementiq; anxie-

tate ſenſualitatis quæ agere permittebatur & pati quod propriū erat;adeo ſibi cor inflāmabatur & corpus ut apertis poris ſudor ſanguineus & rubicundus afflueret.¶ Tunc angelus de celo apparuit ei in uiſione corporali aſſum pro humano corpore per modū ſeruientis conſolans eum.¶ Tandē ab oratione ſurgens iuit ad relictos diſcipulos & inuenit eos dormientes ꝑ triſtitia.Et ait illis dormite iam & requieſcite¶ ſufficit.¶ Surgite & orate ut non intretis in temptationem.¶ Ecce appropinquat hora & filius hominis tradetur in manus peccatorum. Surgite eamus: Ecce appropinquat qui me tradet.¶ Hic īmoremur pauliſper o anima mea¶ Huc omnis meditatio noſtra tranſferať. ¶ Venite huc o cogitationes mee quæ hincinde uagātes diſcurritis.¶ Recolligatur mens intra ſeipſam & cogitatum ſuum omnem iactet in dn̄m ieſum.¶ Nam cogitatio mea cōfitebitur tibi bone ieſu & reliquie cogitatiōis diem feſtum agent tibi.¶ Trahe me o pie dn̄e ad ortum ubi eras ut te orantem conſpiciam & ſic afflicto compatiar.¶ Voca me & dicas:ueni in ortum meum ſoror mea ſponſa. ¶ Feſtina o aīa mea accedere ad dilectum quia dilectus noſter aſcendit in ortum ſuum ad aream aromatis ut ibi paſcať in ortis;& lilia colligat.¶ Con

ſideremus o aīa mea & meditemur attente cun
cta quæ fecit noſter ieſus: & ſingulos rumine
mus actus minutatimq; ſcrutemus. ¶ Multa
nāq; a pio magiſtro ſumamus exempla. ¶ Vi
des quō clementiſſimus magiſter dato diſci-
pulis ſuis charitatis & patientie ſalutaris man
dato & diſpoſito eis regno patris ſui ad locum
proditori notū diuertit cum illis ad montē.ſ.
oliueti ut oret. ¶ Exiturus igitur ad bellum &
durum initurus certamē orationis ſe prius ſuf-
fragio præmuniuit. ¶ Diſce & tu ipſius exem
plo:cum arduū quid aggreſſurus fueris ad ora
tionem prius habere recurſum. ¶ Vides quoq;
quō oraturus linquit diſcipulorum cetum tres
tantum ſecum ducens ut in ore duorꝫ uel triū
ſtet omne uerbum & quidem ſi meminiſti orā
tes publico redarguere ſolitus erat. ¶ Et alibi
aſcendit ipſe ſolus in mōtem orare. ¶ Tres au
tem illos uocauit quos & in ſua transfiguratio
ne in monte tabor comites habuit ut quibus
ſuam oſtenderet gloriam ſue quoq; nunc face
ret conſcios paſſionis. ¶ Conſidera inſuper q̄a
ter orauit pius ieſus & tribus diuerſis locis ſic
& tribus uicibus temptatus fuit. ¶ Ibiq; ut fer
tur adhuc manent ueſtigia eccleſiarꝫ quæ in ip
ſis locis poſtmodum cōſtructe fuerunt. ¶ Sed
intuere in mitiſſimo ieſu māſuetudinem piam

quia quanto magis appropinquat ad mortem tanto magis oſtēdit ſui cordis dulcedinem & bonus paſtor uigilat ſuper cuſtodiam gregis ſui non tantum ſibi ipſi intendit ut fratrum ob liuiſcatur. ℂ O grandis amor uere pius & bonus paſtor in finem dilexit eos cum in tāta poſitus agonia illo modico tempore eoꝝ quietē ſolicitus procurare fuerit attende quoque qūo dominus humiliter orat nam flexis genibus & in faciem ſuam procidens oſtendit quippe humilimus dominus habitu corporis humilitatem mentis. ℂ O grādis humilitas quia cū deo equalis exiſtat coeternus proſtratus tamē ad terram orat ad patrem ut quilibet homuncio & non ſuam ſed patris fieri poſtulat uoluntatem. ¶ Sed intuere o anima mea xp̄m ieſum orantem factum in agonia & de corpore illo ſacratiſſimo guttas ſanguineas emittentē nec ſine lachrymis & uiſcerum cōmotiōe teneraq; compaſſione iſta conſideres & ſecum lachrymans & ſuſpirans dicas. O delicatiſſime ieſu quanta te cerno anxietate cōpreſſum ut ſudor ſanguineus de carne illa ſacratiſſima fluat. ¶ O facies ſpecioſiſſima in qua deſiderant angeli ꝓſpicere q̄ rubicunda & madida effecta es quid dicam quid faciā bone ieſu. ¶ Equidē cor hēo ferreū & lapideū ut molle fieri nequeat. Ita ut

in tuarum paſſionū & acerbaꝝ anguſtiaꝝ meditatione liqueſcat. ¶ Heu me miſerum & ingratum. Quæ mihi inerit excuſatio amantiſſime dñe. Si dixero ꝙ in me illas tue paſſionis penas acerbiſſimas corporeis oculis non aſpexi: quæ ſi oculata fide uidiſſem; facilius poſſem compaſſione moueri. Si enim tu dñe penas illas quas nūdum in corpore tuo actualiter ſenſeras eas præmeditando ſic affligebaris ut eaꝝ pauore ꝑterritus guttas funderes cruenti ſudoris cur non ego lachrymis perfuſus totus in meipſo deficio cum penas & obprobria quæ te ſuſtinuiſſe acriter ſcio: mecum mēte reuoluo. ¶ Sed pie dñe ſcio ꝙ nihil ſine te facere ualeo. ¶ Igitur miſerere mei bone ieſu: & da mihi fontem lachrymarum; & tue paſſionis penas ſic imprime menti mee ut quæcūq; alia cogitare & laborioſum & inutile uideatur. Trahe me dulcis domine ad ortum tuum: ut illas tuas ſuauiſſimas guttas lambam & pedum tuorum puluerem lingam. Quis tibi non compatiatur bone ieſu dum guttas illas ſanguineas de fronte illa ſereniſſima & genis præcioſiſſimis ac de tuo corpore decurrentes aſpiciat. Cōpatere aīa mea anguſtiato ieſu qa nō eſt q adiuuet eū nō eſt q tergat faciē illā madidam ꝗ mutatorias ueſtes ꝓbeat ei; & eas exuat

ſic ſanguinolentas. Iam enim ſanguis gelabi
tur. & ſudor qui calidus exiit frigidus efficiet
& non eſt qui tergat corpus dn̄i mei: & ueſtes
mutatorias paret mutare: igitur o aïa mea beni
gnum ieſum ut flexis genibus coram eo tuam
orationem pronuncies & loco ſudoris ipſius
funde lachrymas compaſſionis & exultati ōis
quas ſi habere non uales recurre ad dulcem ie
ſum in orto orantem & illo p̄cioſo ſudore ma
defacies uultum tuum & tunc flabit ſpiritus ie
ſu & fluent aque: Sed mirare & conſidera ora
tionis ipſius finē quia humiliter orans tandē
ab angelo confortatur in hoc paulominus mi
noratus ab eo: & reuerenter ab eo conſolatio
nem ſuſcepit. Apparuit autem ut demonſtraret
ꝙ orantibus nobis aſſiſtūt angeli & tribulatos
in oratione cōfortant iuxta illud. Secundum
multitudinem doloꝝ meoꝝ in corde meo cō
ſolationis tue letificauerunt aīam meam. Ad
ſunt ergo oranti bus nobis angeli. Vnde & in
pſalmo p̄uenerant principes coniuncti pſallen
tibus in medio iuuenculaꝝ timpaniſtriaꝝ. Et
orationes noſtras defferunt coram deo. ¶ Vn
de & angelus thobie dixit. Cum enim orabas
ego orationem tuam obtuli coram deo. ¶ Vi
des quoqꝫ ꝙ licet non ſemper fiat ꝙ in oratio
ne petitur quia forte non expedit cōſolatio tn̄

angelica non deeſt. Inſup diſce exẽplo pii Ieſu patientiam habere ſi ſtatim nõ exaudiaris. Ipſe etenim tribus orauit uicibus anteq̃ ꝯſolationẽ & reſponſionẽ a patre reciperet. Deniq; cõſidera ſuauiſſimũ dñm cum ſurgit ab oratione ut ad diſcipulos ueniat: quia uultũ illum angelicum ſibi lauat in torrente uel ueſtibus ſuis tergit: uenitq; ad diſcipulos ſuos & dicit eis: Dormite iam & requieſcite: ecce appropinquabit q me tradet. Hæc tu o piiſſime dñe: ut tibi ſic afflicto cõpatiar & te orantẽ imitare ualeam per tuam benigniſſimã miſericordiã mihi p̃ſta.

¶ Meditatio quomodo ſurgens dñs ieſus ab orõne uenit obuiã Iudæ: & de turbis uenĩetibus ip̄m cõprahẽdere: & quomodo captus fuit: & abſciſione auriculæ facta per Petrum.

CVm loqueretur benigniſſimus magiſter cum caris diſcipulis eoſq; de ſomnolẽtia increparet. Ecce iudas a longe adueniẽs habẽs ſecum cohortem &

turbã miniſtroꝝ:quã acceperat a principibus: & phariſeis:ſeniorib⁹& ſcribis & uerſus ieſum ꝓperabãt cum gladiis & fuſtib⁹:lanternis & facibus.Ipſe uero ꝓditor antecedebat eos; uerũ quia ſecũ etiã adduxerat romanoꝝ milites qui xp̄m nõ cognoſcebãt:quia etiã Iacob⁹ minor xp̄o in facie oĩno ſimillimus erat:pp qd ſpecialiter & frater dñi dicebat̃.Ideo ne loco benedicti Ieſu Iacobũ aut aliũ caperẽt dedit eis ſignũ dicens.Quẽcũq; oſculatus fuero ipſe eſt tenete eum & ducite caute: quia ſagax eſt & facile de manibus ueſtris effugeret. Nouerat quidẽ qũo ſæpius de manib⁹eoꝝ pluries ſe abſcondebat.Ieſus aũt ut eos ad ſe uenıẽtes aſpexit ꝓceſſit & obuiã eis tẽdit.Tunc ad iudã dirigit ſmonem dicẽs.Amice ad qd ueniſti? Tunc ꝓditor nequiſſimus ſe amicũ ſimulans ait. Non ſum ego cũ iſtis armatis ſed more ſolito rediens:te ſaluto & dico.Aue rabi & oſculatus eſt Ieſum: ad quem Ieſus:Iuda oſculo filium hoĩs tradis. Ipſe quippe ꝓditor nepharius ne cum ipſis eſſe uideret̃ antecedebat eos.Moxq; cum & miniſtri ſupueniſſent Ieſus ꝯuerſus ad eos ait. Quẽ quæritis? At illi reſponderũt:Ieſum Nazarenũ. Dicit eis Ieſus.Ego ſum.Quo uerbo ꝓlato ſtatim illi abierũt retrorſum:& ceciderũt in terrã. Iteꝝ eos iterrogauit.quẽ q̃ritis?Qui & rñderũt

Ieſum nazarenũ. Et pius Ieſus ad eos. Dixi uobis qa ego ſũ. Si ergo me q̃ritis ſinite hos abire ut ipleaᷣ ſmo quē dixit: qa quos dediſti mihi nõ pdidi ex eis queq̃. ¶ Igiᷣ iuſſu piiſſimi ieſu: ſurgētes pfidi miſtri: manus in ipm furenti ipetu iniecerũt: & tenuerũt eũ. O gens maledicta qũo nõ uos terruit tanti miraculi uiſio: ut manus retraheretis ab ipſo. Tũc diſcipuli territi uelut amētes uidētes magiſtrũ ſuũ capi dixerũt. Vis ut te adiuuemus: te defenſemus: & hos tuos inuaſores pcutiamus gladio? Petrus aũt ei' rñſum nõ expectans: plenus feruoꝛ exemit gladiũ: & pcuſſit ſeruũ pontificis cui nomen erat Malchus: & abſcidit auriculã eius dexterã. Licet enim ieſus Petro & aliis diſcipulis prius p̃cepiſſet. Siquis te in unã maxillã pcuſſerit: pbe ei alterã: ex ſermone tamē quem ipe benignus Ieſus poſt cenã fecit. Petrus in tantũ amorē exarſerat: ꝙ de illo p̃cepto nõ recolens: magiſtrũ ſuũ gladio defendere ſatagebat. Ait aũt dominus ad eũ. Cõuerte gladiũ tuũ ĩ locũ ſuũ. Oẽs n. q accepint gladiũ: gladio pibũt. Calicē quē dedit mihi pr̃ nõ uis ut bibã illũ. An putas ꝙ ñ poſſũ rogare patrē meũ & ipe exhibebit mihi mõ pluſq̃ duodeci legiões ãgeloꝝ? Quõ ergo ĩplebũᷣ ſcripture qa ſic optet fieri. Cũqꝫ uellēt miſtri cõprehēdeᷣ Petꝝ ait illᷣ ieſus. Sinite uſqꝫ

 (huc & tã-

gens eius auriculam ſanauit eum. Conuerſus aũt Ieſus ad principes ſacerdotũ et magiſtatus tẽpli & ſeniores & ad turbã qui ad ſe uenerant ait illis. Tanq̃ ad latronẽ exiſtis cũ gladiis & fuſtib⁹ cõpræhẽdere me. quotidie apud uos ſedebam docens in tẽplo & non me tenuiſtis. Sed hæc eſt hora uĩa & poteſtas tenebrarũ. Hæc ſic breuiter deſcripſimus o aĩa mea circa facti ſeriẽ de captura dulciſſimi ieſu. Nũc oĩa diſcutemus paululũ & deuote meditemur ſingula repẽſando. ſi quid fortaſſis occurrat quõ pio ieſu cõpati ualeamus. Hoc autẽ mihi ſe offert ut tibi cõpatiar o bone ieſu ꝙ a diſcipulo ſic doloſe proditus fueris. qui dux tuus erat & notũs tuus qui ſimul tecũ dulces capiebat cibos. Quõ hic tacebimus: o aĩa mea quin acriter ꝯtra hunc proditorẽ perfidũ inſultemus & dure atq; aſprime inubeamus. O ꝓditor nequiſſime: ingrate: pertinax & obſtinate: fili diaboli: fili ꝑditionis cor hñs induratũ quõ unq̃ ad tantã es deductus uexaniã. Quõ adeo ſeduci potuiſti: ut mãſuetiſſimum magiſtrũ tuum & dñm meum ſic turpiter: ſic crudeliter traderes. Multa quippe luculẽter inſpicio: quorũ quodlibet de per ſe ſufficere debuerat: ut quamuis prauum & iniquum propoſitum diabolus ſeminaſſet tibi in mente: & ut dñm meum traderes ſugeſſiſſet; reſilere ta-

men debueras ab eo quod inique conceperas.
O inſane & demens tu queris occidere imorta
lem dñm:qui eſt ueritas & uita: qui mortificat
& uiuificat:deducit ad inferos & reducit: mor
te pimere. Dic quæſo inſenſate neq̃. Nõne &
tu cum cæteris aderas cum dño ieſu qñ puellã
defunctam. Quando filiũ reguli. Quãdo Laza
rum a mortuis ſuſcitauit. Quãdo leproſos mũ
dauit. Sanauit paraliticũ. Demoniacos libera-
uit. Cecũ a natiuitate uidere fecit. Et aliis pluri
mis uiſum reſtituit. Dic oro potuiſſet ne hæc ſi
gna facere niſi deus cũ illo fuiſſet. Q̃uo ex his
non dephendebas ꝙ filius dei erat. Vbi eras cũ
uniuerſam turbã modicis panibus & in paucis
piſcibus bina uice ſaturauit. Sed ut hæc præter
mittamus quo non te mouerunt quæ erga te
fecit. Recordare impiiſſime carnifex & ingrate
quo hũilis magiſter pedes tuos lauit. Quomõ
poſt hoc ſacratiſſimũ ſuũ corpus & ſanguinẽ ti
bi tradidit ſicut & cæteris apl'is. Attende ingra
te & imaniſſime proditor quo pius ieſus plu-
ries te amonuit ut a prauo reſilires propoſito.
Oñdit namq; ſe clare cognoſcer̃ quod erga ip
ſum ꝯcepas & modis qbus poterat ſtudebat re
uocare dicẽs: primo cũ oẽs lauiſſet diſcipulos:
uos mũdi eſtis ſed nõ oẽs. Et iteꝝ nõ de oĩbus
uoꝫ dico. Ego ſcio quos elegerim. Itẽ nõne ſa

gens eius auriculam ſanauit eum. Conuerſus aũt Ieſus ad principes ſacerdotũ et magiſtatus tẽpli & ſeniores & ad turbã qui ad ſe uenerant ait illis. Tanq̃ ad latronẽ exiſtis cũ gladiis & fuſtib⁹ cõpræhẽdere me. quotidie apud uos ſedebam docens in tẽplo & non me tenuiſtis. Sed hæc eſt hora ur̃a & poteſtas tenebrarũ. Hæc ſic breuiter deſcripſimus o aĩa mea circa facti ſeriẽ de captura dulciſſimi ieſu. Nũc oĩa diſcutemus paululũ & deuote meditemur ſingula repẽſando. ſi quid fortaſſis occurrat qũo pio ieſu cõpati ualeamus. Hoc autẽ mihi ſe offert ut tibi cõpatiar o bone ieſu ꝙ a diſcipulo ſic doloſe proditus fueris. qui dux tuus erat & notũs tuus qui ſimul tecũ dulces capiebat cibos. Qũo hic tacebimus: o aĩa mea quin acriter ꝯtra hunc proditorẽ perfidũ inſultemus & dure atq; aſprime increpemus. O ꝓditor nequiſſime: ingrate: pertinax & obſtinate: fili diaboli: fili ꝑditionis cor hñs induratũ qũo unq̃ ad tantã es deductus uexaniã. Qũo adeo ſeduci potuiſti: ut mãſuetiſſimum magiſtrũ tuum & dñm meum ſic turpiter: ſic crudeliter traderes. Multa quippe luculẽter inſpicio: quorũ quodlibet de per ſe ſufficere debuerat: ut quamuis prauum & iniquum propoſitum diabolus ſeminaſſet tibi in mente: & ut dñm meum traderes ſugeſſiſſet; reſilere ta-

men debueras ab eo quod inique conceperas. O inſane & demens tu queris occidere imortalem dñm: qui eſt ueritas & uita: qui mortificat & uiuificat: deducit ad inferos & reducit: morte pimere. Dic quæſo inſenſate neq̄. Nõne & tu cum cæteris aderas cum dño ieſu qñ puellã defunctam. Quando filiũ reguli. Quãdo Lazarum a mortuis ſuſcitauit. Quãdo leproſos mũdauit. Sanauit paraliticũ. Demoniacos liberauit. Cecũ a natiuitate uidere fecit. Et aliis pluri mis uiſum reſtituit. Dic oro potuiſſet ne hæc ſigna facere niſi deus cũ illo fuiſſet. Qũo ex his non dephendebas q̄ filius dei erat. Vbi eras cũ uniuerſam turbã modicis panibus & in paucis piſcibus bina uice ſaturauit. Sed ut hæc prætermittamus qũo non te mouerunt quæ erga te fecit. Recordare impiiſſime carnifex & ingrate qũo hũilis magiſter pedes tuos lauit. Quomõ poſt hoc ſacratiſſimũ ſuũ corpus & ſanguinẽ tibi tradidit ſicut & cæteris apl'is. Attende ingrate & imaniſſime proditor qũo pius ieſus pluries te amonuit ut a prauo reſilires propoſito. Oñdit namq; ſe clare cognoſceř quod erga ipſum ꝯcepas & modis qbus poterat ſtudebat reuocare dicẽs: primo cũ oẽs lauiſſet diſcipulos: uos mũdi eſtis ſed nõ oẽs. Et iteꝝ nõ de oĩbus uob̄ dico. Ego ſcio quos elegerim. Itẽ nõne ſa

tis tibi indicauit in mēſa nolens te tamē publi ce arguere cū ait: unus ex uobis me traditurus eſt. Et cū nec ꝓpter hæc uerba deſiſtere uelles: reſtrictius te rephēdit inquiēs: unus ex duodecim: qui intingit mecū manū in catino me tradet cū forte tunc pauci forēt qui illo iſtāti manus intingerēt. Veꝝ cum dixit fac citius qd' facturus es: nūquid nō clare cernebas qūo tui ſecreta cordis penitus cognoſcebat. Quis enī 'niſi deus occulta cordis cognoſcere poterat. Sed o īdurate & obſtinate ꝓditor non te iſta moue re potuerūt. Sed cur ſaltē nō te mouit o rabide canis cū te accedere uolentē ad oſculū oris ſui nō auertit faciē: ſed inquit amice ad qd ueniſti Et demū Iuda oſc'lo filiū hoīs tradis Mox ꝗ os illud delicatiſſimū in quo dol⁹ nō eſt īuēt⁹ ori qd' abūdauit malitia: dulciter applicuit. O īnocens agne dei: quid tibi & lupo illi? Quæ ꝯuentio xp̄i ad belial. O grandis humilitas: excelſa māſuetudo: & ſūma benignitas manſuetiſſimi ieſu. Amicū uocat ꝓditorē qui ad ꝑdēdū uenerat. Oīa ſibi exhibuiſti o pie ieſu quæ praui cordis ſui ꝑtinaciā emolire potuiſſent. Sed ſceleratus ꝓditor lætale oſculū p̄bet dulci magr̄o: q ip̄m in gehena ignis ꝑpetuo dānabit. Et qd' pacis atq amiciciæ ſignū ſolet eſſe in mortis: ac ꝑniciei retrorſit ſignū. ¶ O dulciſſime ieſu a me

indigniſſimo ſeruo tuo amoue huiuſmodi di-
ra mortis oſcula:& tua benigna cleměťia ꝓbe:
ut dulcia tibi dilectionis & amoris oſcula figã:
ut diceř ti bi poſſit aĩa mea. O ſculeris me:oſcu
lo:oris tui. Feſtina & ſtude. O aĩa mea accede-
re ad oſculum dulcis ieſu. Sed ad pedes ipſius
prius oſculũ perge. Nõ tibi ille locus uilis : aut
deſpicibilis:uideař ubi ſanct i peccatrix pecca-
ta depoſuit & induit ſanctitatẽ. Defleas cũ ma
ria amare:ad pedes piiſſimi ieſu & de ĩtimis ui
ſceribus longa trahas ſuſpiria. Proſternere ad
ad terrã:o aĩa mea miſerrima ut deſinas eſſe mi
ſera. Amplectere pedes ieſu oſculis placa : & la
chrymis riga quibus tñ nõ illũ laues:ſed te. Et
fias una de grege tonſaꝝ quæ aſcẽderunt de la
uacro ut tu merearis audire dimittunť tibi pec
cata tua. Audias quoq; ꝯſurge captiua filia ſyõ
cõſurge excutere de puluere. Eya o aĩa mea:cũ
ad pedes dñi prociderimus &plorauerimus co
ram dño qui fecit nos : ſurgamus manus eius
oſculãtes Tunc oſculabimus manũ cum de ac
cepto dono non nobis : ſed domino gloriam
exhibemus. Illa quippe manus domini me de
ſtercore eriget in ſpem audiendi potiora. Hæc
nunq̃ ſunt continentie decor digni penitentiæ
fructus & de ieſu dono acquiſite uirtutes. Pro
his pietãtis operibus gratias agas deo & ma-

num ipſius oſculare. Deniq; poſt hæc duo oſcula ad tertiū oris oſculū audebis aſſurgere ad contēplandā .ſ. conditoris gloriā: quia ſpiritus ante faciē noſtrā xp̄s dn̄s cui adherentes in oſculo ſancto unus ſpiritus dignatione ipſius efficimur. Tibi dn̄e ieſu tibi merito dixit cor meum exquiſiuit te facies mea: faciē tuā dn̄e requiram. Nēpe auditā mihi feciſti mane miſericordiā tuā cū iacēti primū in puluere tuaq; oſculāti uenerāda ueſtigia quod male uixerā remiſiſti. Porro in progreſſu diei letificaſti animā ſerui tui: cū demū in oſculo manus ēt bene uiuendi gratiā indulſiſti. Et nunc qd reſtat o bone ieſu niſi iam ut in plenitudine lucis in feruore ſpiritus ad oris quoq; oſculū dignāter admittens adimpleas me leticia cū uultu tuo. Indica mihi o ſuauiſſime o ſereniſſime: ubi paſchas: ubi cubes in meridie ut ad te ueniā: bone ieſu: quia tunc ſatiabor cū apparuerit gloria tua. Hæc de oſculo dicta ſufficiāt. Núc reuertamur ad nr̄m ieſum in oſculo traditū. Scrutemur inſuper: o aīa mea ſi quid deuotū occurrat quo dn̄o ieſu cōpati ualeamus. Et quidē nō p̄tereundū uidetur qn̄ feruētē Petri notemus amorē. Qui enī dum caperet dn̄s: p̄cæteris ſignum dilectionis oñdit p̄cæteris eſt notādus. Quippe de eo dicitur q; habens gladium exemit illum & percuſ

ſit pontificis ſeruum & abſcidit auriculã eius.
O priceps glorioſe tu quidẽ quia magr̃m tuũ
tenerrime diligebas iã certe pic̃lo mortis te ex
ponis. Et ꝙ uerbis ꝓmiſeras factis exequeris
paratum.ſ.te in mortẽ:& in carcerẽ ire cũ pio
magiſtro:& animã tuam pro ipſo ponere. Heu
cõſpicis o aĩa mea qũo Petrus diligebat ieſum
Nõne grandis fuit audacia ueteranum hoiem
inermẽ & armoꝝ penitus inexptum aduerſus
armatã turbã paruulo gladio inſultum facere.
Petrus quippe ut arbitror cum aurem abſcidit
Malchi:gladium in eius caput uibrauerat:ut in
ipſo letale uulnus ĩfligerũt ſed fortuitu euenit
ut ad aurem gladius ipſe deſcenderet. Et niſi
ſancitũ fuiſſet ſermonẽ ĩpleri dicentẽ. Quos
dediſti mihi nõ perdidi ex eis queq̃ Petrus pro
illo exceſſu in carcerẽ miſſus & morte dãnatus
& forte in eodẽ loco gladio interẽptus eſſet.
Quid queſo:o aĩa mea tantã p̃ſtabat audaciam
Petro niſi amor dilecti magiſtri. Ferre nequaq̃
poterat ꝙ dilectus magiſter ſic uitupoſe capet
O q̃ fortis eſt ut mors dilectio. Sed iam tandẽ
ad te renettens ſermonẽ: o mitiſſime ieſu oro
benignitatẽ tuã amorẽ hunc cordi meo inſere
ut te toto corde tota mente diligam ut arden-
ti amoris tui accẽſus deſiderio ex corde & aĩo
dicere ualeam paratus ſum non ſolum alligari

ſed & mori in Hieruſalem pro nomine domini ieſu qui eſt benedictus in ſecula.

¶ Meditatio qũo dñs Jeſus captus ⁊ ligatus ductus eſt ad domũ Annæ: vbi allapa percuſſus fuit: ⁊ quomodo diſcipuli omnes fugierunt.

POſtq̃ nephãdiſſimus proditor piũ magiſtrũ letali ſalutauit oſclo. Mox miniſtri iudeoꝝ q uenerãt ut ieſum cõpræhenderent manus iniecẽtes in mãſuetiſſimũ ieſum tenuerũt & ligauerũt eũ. Et qdẽ nõ ultra euãgelium loquit niſi ꝙ ligauerũt eũ. Sed pium erit atq; deuotũ cogitare: q̃ crudeliter q̃ ignominioſe ab impiis ſatellitibus ligatus extiterit. Huc igit accede o aĩa mea & itimo cordis dolor lachrymarũq; ꝓfluuio: & tenera cõpaſſione iſta meditare cõpatiens benigno ieſu q tot ꝯuitia tot uerbera pro te ſuſtinuit. Hic nãq; cepe afflictiones & uerbera iferi illo precioſiſſimo corpori quæ & tota nocte hac ſibi minime defuerũt. O

dulciſſime ieſu ediſſere mihi cõtumelias & ter
rores quos paſſus es ab impiis illis cum te cõ/
præhẽderunt. Eqdẽ iniqui iſurrexerunt ſup te
& ſynagoga potentiũ: queſierunt aiam tuã &
nõ ꝑpoſuerunt deum in ꝯſpectu ſuo. Crede o
aia mea ꝙcum pfidis illis data fuit licẽtia a mi
tiſſimo ieſu. Oẽs ĩpetu furẽti irruerunt in eum
Circundederũt eum ſicut apes & exarſerunt ſi/
cut ignis in ſpinis circũdederũt eũ ſimul. ¶Tra/
ditus eſt & nõ egrediebaẗ: oculi ſui languerũt
præ iopia. Cõſpice deuote & nõ ſine lachrymis
o aia mea qũo furẽter irruẽtes in eũ uenerãdũ
illud corpus nephãdis manib⁹ appræhẽderũt.
Alius quidẽ ueſtimenti fimbriã cõpræhendit.
Alius tenet ꝓcioſa illa brachia. Alius iſultat in
collũ illud eburneum. Alius fulgidos perenſat
crines. Nec mora timentes ne ex eoꝝ fugeret
manib⁹ paratã cathenã ueluti thauro ĩdomito
ad macellũ trahẽdo collo illo delicatiſſimo in
iecerũt manus quoq; ꝓcioſas dura chorda poſt
tergũ ligantes. O agne mãſuetiſſime. O ouis
patientiſſima q̃ ĩmaniter q̃ crudeliter ut latro
tractaris. Quis unquam publicus ſtratilata: ſic
dire & ignominioſe tractatus eſt. Sed credo
ꝙ acriora ſuperaddidere ſceui carnifices. Cer
no quippe Canes illos rabidos ſic ligatum:
trahentes benigniſſimum ieſum impetu furi/

búdo:ſi fortaſſis ut optabant nõ celeri ꝓperabat greſſu. Alios uideo ſequẽtes eum & fuſtes uibrantes in terga. Alios poſt ipm in pedes & dorſum iactãtes lapides. Nõnullos quoq; lutũ ac puluerẽ in uenerãdã faciẽ ꝯuitientes. Alios pugnis & alapis totũ illud corpus ꝓcioſiſſimũ cõtundẽtes. Quid ꝑ multa uagor. Oẽs ĩſimul clamoroſis ululatibꝰ ꝯuitia inferebãt:& inſano ſuccẽſi feruore:& uerberibꝰ obprobria cumulãtes poſt ſe trahunt inocẽtiſſimũ agnũ. O qualis cõpaſſio nõ ſine magnis ploratibꝰ referẽda. Videre pium ieſum ĩmaculatũ agnũ quomõ ducit ab illis neqſſimis de torrẽte ſurſum uerſus Hieruſalẽ feſtinãtes:& cum impetu uehemẽti manibꝰ ligatis cathena collo impoſita exclamidatus tunica nõ curioſa ſuccinctus. capite diſcopertus:& curuus fatigatione & uehementi acceleratione accedẽs ſic ducit ſic attrahit dñs meus mitiſſimus uelut ĩnocẽs ouicula inter famelicos lupos poſita& obmuteſcẽs ac patiẽter ferrens oĩa quecũq; uolebãt:& humiliter ſequebat O dulciſſime ieſu qd feciſti qd meruiſti:ut iſta portares. Certe tu nil ꝯmiſiſti dñe niſi ꝙ nimis amaſti ꝓpter me dñe hæc oĩa ſubſtuliſti. Ego ille ſum qui tantoꝝ tormẽtoꝝ cauſa extiti. Peccauit iniquus:& iuſtus punit:deliqt reus & innocens tormentat. Offendit impius & dã

nať pius. O amantiſſime dñe ego comedi uuā acerbā & dentes tui obſtupuerunt. Ego ſcelus ꝑpetraui & tu pœnas exſoluiſti. Erubeſce igiť o aīa mea plāge & dole & lachrymis te macta quia ingrata es & īmemor tātæ dilectionis. O bone ieſu quid tibi pro tātis retribuā. Nihil habeo dñe delictum meum cognitum tibi feci & iniuſtitiā meā non abſcondi. Sed tu liberaliſſime dñe ſupple quod ingratitudini meæ deeſt. Et qui ſolus potes id efficere gratum facias ſeruulum tuū in te ſperātē & de tua miſericordia confidentē. At nunc ꝓſequamur ulterius o aīa mea: Ecce dum pius ieſus ſic ligatus duciť: oēs eius diſcipuli territi & de ſe timētes relicto ſuo dño & magiſtro dilecto fugierunt. Vere tunc dicere poteras o dulciſſime ieſu Qui uidebant me foras fugierunt a me: obliuioni datus ſum tanq̄ mortuus a corde. Et iterū elongaſti a me amicum & ꝓximū & notos meos a miſeria. uerificatū eſt quod ꝓpheta ille p̄dixerat. Omnes amici mei dereliquerunt me & p̄ualuerunt inſidiantes mihi. Tradidit me quem diligebam & terribilibus oculis plaga ꝑcutiens aceto potabant me. Tu ſic ſolus relictus es benigne domine: & qui iuxta te erant de longe ſteterunt. Cōſidera hic o aīa mea diſcipulos fugiētes & errātes dolentes & meſtos. Meditare quoq; dolen-

tia uerba: quæ dicebant cum Dominum, ſu-
um dilectiſſimum cernerent ad mortem du-
ci. O quales gemitus: quanta ſuſpiria: quan
tos clamores: quot lachrymas inſimul effe-
rebant. Et ſic clamantes: & triſtes ad cenacu-
lum ubi cenati fuerant rediere. Adoleſcens
autem quidam: qui ut communiter tenetur:
erat diſcipulus dilectus Iohannes ſequebatur
ieſum amictus ſindone ſuper nudo: & tenue
runt eum. At ille relicta ſindone nudus profu-
git ab eis. Poſtea ad ſe reuerſus rediit: & no-
lens pium Magiſtrum deſerere: Sequebatur
eum. Petrus quoque ipſum Dominum ſeque-
batur a longe: & ille diſcipulus uſque in atri-
um principis ſacerdotum: ſcilicet Annæ: in
quod Dominum Ieſum ligatum duxerunt.
Et quia diſcipulus ille notus erat pontifici in-
troiuit in atrium. Petrus uero extra remanſit:
& ſtabat ad oſtium foris. Exiuit ergo diſci-
pulus ille: & rogauit oſtiariam: ut admitte-
ret intus Petrum: quæ eius præcibus eum in-
troduxit. ¶ Vides o anima mea quomodo
hii diſcipuli dominum ſuum diligebant. Et
quidem ualde dilexit Iohannes: qui licet ter-
ritus in primo inſultu ueſtes dimiſerit nihilo-
minus rediit: & uſque ad ſepulchrum domi-
num non dereliquit: Petrus uero & ſi in ini-

tio magna auſus fuiſſet:ut auriculam abſcide-
ret territus tamẽ uoce ancillæ de atrio receſſit:
nec amplius rediit:niſi poſt reſurrectionem:Pe
trus igitur cum in atrio eſſet & uidiſſet eum di
xit ad eum.Nunquid & tu ex diſcipulis es ho-
minis iſtius.Qui reſpondit negans: Mulier ne
ſcio quid dicis.Hicque Petri prima negatio in
choata eſt.Nunc ad noſtrum ieſum ligatum re
uertamur qui a iudeis nequiſſimis Annæ pon-
tifici præſentatur:de cõſenſu forſitan Cayphæ
aut quia ſic eis occurrit cum ante domum ip-
ſius tranſitum facerent:uel ut ipſum ſtrictius li
garent.Erat autẽ Anna ſocer Cayphæ qui erat
pontifex illius anni. Nunc intuere: o anima
mea deuote agnum innocentiſſimum ſtãtem
rectis pedibus:& dimiſſis oculis coram ponti-
fice.Pontifex igitur interrogauit eum & de di
ſcipulis ſuis & de doctrina eius. At pius ieſus
de diſcipulis nil reſpondit quia ab ipſo fugie-
rant.Et id ſolum dicere poterat. Extraneus fa-
ctus ſum fratribus meis & peregrinus filiis ma
tris meæ. De ſecundo uerbo reſpondit. Ego
palam locutus ſum mundo. Ego ſemper do-
cui in Synagoga: in templo in quo iudei con
ueniũt:& ĩ occulto locut⁹ ſum nihil. Quid me
ĩterrogas.Interroga eos qui audierũt quid lo-

cutus ſum ipſis. Ecce hii ſciunt quid dixerim ego. Hæc autem cum dixiſſet unus aſſiſtẽs miniſtrorum Malchus.ſ. cui abſciſam auriculam reſtituerat dedit alapam ieſu dicens. Sic reſpondes pótifici. ¶ Attende hic o anima mea & nõ ſine lachrymis prætereas ĩctum iſtum in faciẽ dulcis ieſu datum & ipſius mirabilem conſideꝛa pietatem. Nõ enim ex hac percuſſione ad exaſperationem perductus extitit: uel ad iram nõ uerbis aut ſignis cõmotum ſe fore monſtrauit Non eſt mente turbatus nec iniurianti ſibi aduerſum aliquid euenire optauit: ſed patientiſſimus agnus humiliter reſpõdit dicẽs uoce ſubmiſſa & dulciſſima. Amice ſi male locutꝰ ſum teſtimonium perhibe de malo: ſi aũt bene qd me cedis. O quãta fuit patientia tua bone ieſu ĩn oĩbus ſemp uſq; ad mortem. Non ſic reſpõdit pius ieſus ut illatã ſibi iniuriam moleſte ferret: ſed ad ſui iniuriantis correctionem: & licet mãdauerit ipſe percutienti unã maxillã: alterã debere præberi: nõ uoluit ut facto ſic fieret: ſed ut paratus exhibeatur animus ad ſuſtinendum percuſſionẽ in alterã ſi cõtingat. Sed o impiiſſime carnifex & recepti beneficii ĩmemor & ingratus. Equidem ſi noſces quem in faciem percuſſiſti tu ipſe ſeuerus ultor exiſteres: & manũ ipſam facinoris huius auctricẽ igne cremares,

Ecce o dulcis ieſu quãta mihi ſe offerunt ut tibi cõpatiar quæ pro me portaſti. Sic ꝓ me turpiter captus ligatus:attractus:afflictus : & concuſſus . Sed præcor te bone Ieſu:ut ſicut ꝓ mei amore captuum te præbuiſti iudæis. Ita tribue mihi ut oẽs ſenſus meos captiuem in obſequium tuum: ut iuxta apſum in captiuitatem redigam omnem intellectum in obſequium tuũ.

¶ Meditatio qũo dñs ieſus a domo Annæ ad domuꝫ Cayphæ ductus eſt. Et de deriſionibus:conuitijs ꝛ flagellis ſibi. Ibidem illatis per iudæos.

Expergiſcere núc o anima mea : excute torporẽ pelle ſegnitiem omnem : & totam te conuerte ad dulciſſimum ieſum tuum deſpectum:& irriſum afflictum & flagellatum.Quomõ decetero ſine triſtitia poteris manere:quia deinceps in languoribus:& afflictionibus:uerberibus & conuitiis reperies dñm deum tuum.Nã fuit flagellatus tota die & caſtigatio ſua in matutinis . Caligent ergo

oculi tui a fletu nec taceat pupilla oculoꝝ tuo
rum:ſed cōtinue exitus aquarū deducant oculi
tui Recedant igiť multiformes cogitationes &
uaria fantaſmata quibus mens diſtrahiť. O be
nigniſſime dn̄e ieſu & in ſeipſa conſiſtens tota
reflectať ad te. Cogitet cōtumelias conuitia &
uerbera quæ in manibus impioꝝ poſitus ſacer
dotum tāq̄ ouis inter urſos & leones cōſtituta
perpeſſus es. Et præbe dulcis dn̄e ut dum hæc
mente reuoluo:totus in meipſo deficiam & ti
bi compatiens ſic afflicto dolore langueā. De
niq; meditemur deuotæ o aïa mea quō pius ie
ſus dū alapa in domo Annæ ꝑcuſſus fuiſſet mi
ſit eū Annas ligatū ad Caypha pontificē. Nūc
igiť ꝯſpice:dum agnus innocētiſſimus per tru
culentos illos carnifices manibus ligatus:& ca
thena in collo cōnexa duceret ſæui illi pontifi
ces & phariſei ibidem cōgregati tanq̄ famelici
canes:carnibus piiſſimi ieſu ſaturari cupientes
irruentes in eum impetu furenti:cum ibi addu
ctus fuiſſet manibus & pedibus. Impellētes ſū
mo ſacerdoti reſidenti ſup pōtificali ſolio præ
ſentarunt. ¶ Nunc intuere o aïa mea dilectum
tuū ceruleo capite oculis in terrā dimiſſis pedi
bus ſuis aſtantē:ligatis manibus corā pontifi
ce conſtitutum ſcribaꝝ & phariſeoꝝ turba co
pioſa uallatum clamitant oēs fremit turba illa

ſæuiſſima multa ſibi falſa obiicientes. Inſurrexerunt in eum teſtes iniqui:& mentita eſt iniquitas ſibi. Cūq̧ multi teſtes cōtra ip̄m multa deponerent:& cōuenientia teſtimonia non exiſterēt:Nouiſſime duo uenerūt teſtes dicētes. Nos audiuimus eum dicentē: poſſum deſtruere tēplū dei & poſt triduū illud rehedificare. Oēs quoq̧ ſimul clamoroſis uocibus uelut leones in ouiculam rugientes:& uerba contumelioſa iactantes:impetum in eum unanimiter faciebant. Dicere quidem potes o dn̄e ieſu quod de te ꝓpheta dixit:Tradiderunt me in manibꝰ impioꝶ:& inter iniquos proiecerunt me & nō pepercerunt animæ meæ:Cōgregati ſunt aduerſum me fortes:& ſicut gygantes ſteterunt contra me. ¶ O mira patientia mā̄ſuetiſſimi agni. Nam ſurdus in oībus obmuteſcit: ob cuius taciturnitatem indignatus ſummus ſacerdos inuehens in eum:& ſurgens dixit. Nihil reſpondes ad ea quæ tibi obiiciuntur ab hiis. ¶ Attende o anima mea grandem dulcis ieſu mā̄ſuetudinem:Vide q̄ patienter q̄ humillime cōtra oblatrantes canes ſeruat ſilentium: nec uerbum reſpondet. Sed uelut homo non audiēs & nō habens in ore ſuo redargutiones. Quæ falſo ei obiiciuntur humiliter ſuſtinet: nec reſpondit quicq̄:quia eos nequaquam dignos ſua reſpō

ſione putauit. Tunc canes illi ferociſſimi ex taciturnitate ieſu magis exardeſcentes ex furore: & ad iracundiam concitati impetuoſis clamoribus in ipſum irruebant. O quotiens ut arbitror in hæc contumelioſa uel ſimilia prorumpebant uerba. Non habes linguam o latro impiiſſime. En mut⁹ & e linguis effectus es. Quo nunc abiit tua crebra loquacitas: qua turbas tibi fauentes & populos ſequentes per templa: uicos & compita imbuebas. Tunc multū loquax & clamoroſus extiteras cum turbæ ſequebantur te: & eas per ciuitates & caſtella & loca deſerta ducebas. Nunquid nō tu ille es qui populis in templo prolixos ediſſerēs ſermones nos phariſeos legis doctores & principes: ſic audacter: ſic temere arguebas: nos uocans hypocritas & multiplicia inferens obprobria: ecce nūc tibi digna præmia repēdimus. Iam etenim nō ſunt indoctæ turbæ & rudes homuntiones in quibus habebas fiduciam: quoſq̧ tuis blandis ac ſubdolis ſermonibus ſeducebas. Hæc uerba & alia q̄plurima ſimilia & acriora in agnū māſuetiſſimū coniicientes facta uerbis addebant. Et uelut amentes furēti impetu manibus & pedibus in ipſum inſiliebant. Circundantes circū dederunt eum & uerberibus obprobria cumulabant. Alii quidē dextras eleuātes omni quo

poterant conatu uenerãdam illam & ſacratiſſimam faciem contundebãt. Alii colaphis eum cedebant & collum ſuum ſpecioſum percutiebant. O miranda domini mei deriſio. Solent quidem in collo percuti fatui & deſpectabiles perſonæ. Ad maius igitur deriſum: benedictũ ieſum in collo cedebant. Alii uero immundiſſimis ſputis uultum angelicum deturpabant: Nec ſolum ſimplicibus ſaliue ſputis: ſed execrationibus ſuis fetidiſſimis: O res horrida dictu. Quid turpius. Quid deſpectius q̃ in faciem expuere. Illam ſane faciem in quam deſiderãt angeli proſpicere. Iam impletum in eo apparet illud prophete uaticinium. Faciem meam non auerti a confuſione ſputo℞. Præhendebãt alii crines illos conſpicuos ab humeris uentilãtes & barbam fulgentiſſimam atq; excute illa præcioſa & ſplendidis gẽnis euellebant. Alii totũ corpus hincinde trahebãt & ad omnem uerſãtes partem. Nunc ſurſum leuabant nunc deorſum præcipitabant. Modo uero pedibus ac pugnis totum concutientes in terram deiiciebãt. Inuehunt certatim in eo omnes uelut imites lupi in ouem mitiſſimam: & uerberibus ignominioſa uerba miſcentes: totum fatigãt: & ſauciant totum glorioſum corpus. Nõnunq̃ uero ipſum in ſede reponunt ſuperpoſito uelo ocu-

los præcioſos regũt:& dantes in eius faciẽ du‑
riſſimas alapas inquiunt. Prophetiza nobis o
chriſte qui ꝓpheta a gẽtibus uocabaris quis eſt
qui te pcuſſit. Crede quidẽ ꝙ ſæpius ex uehemẽ
tibus palmaꝝ ictibus nunc ex ore nunc ex nari
bus delicatis uiolentum ſanguinẽ euomebat.
O dulciſſime ieſu ꝗ acerba ꝗ terrifica ſunt iſta
quæ audio. Heu mihi pie ieſu: Cur nõ totus de
ficio Cur nõ deficit aĩa mea in dolore: & oculi
mei in gemitibus dum iſta ptracto. Venite la‑
chrymæ meæ ab intimo cordis fonte: defluite
obruite oculos meos ueſtro imbre copioſo.
O cor meum lapideum cur non ſcinderis. Heu
me miſeꝝ quia dñs meus innocẽs pro me cul‑
pabili tot portat obprobria: & ego ĩgratiſſim⁹
nequaꝗ eidem cõpatior. M. ſere mihi clemen‑
tiſſime dñe quia oĩa iſta cõſidero: mẽte ſæpius
uerſo: ſed præ inopia dilectionis non ſentio: &
præ ariditate non guſto. Vulnera igiť cor meũ
pie ieſu ut tecum doleã: tecum cõtriſter: & tibi
cõpatiar. Ecce enim tibi merito cõpatiendum
fateor. Quid enim feciſti: quid meruiſti: ut tot
cõtumelias patiaris. Tu es factus deriſio & ob‑
probrium hoium & abiectio plebis. A ſæculo
nõ eſt auditum ꝙ nephandus homo aut ſcele‑
ratiſſimus quiſꝗ ſic uiliter tractatetur. Et quare
dulcis dñe tãta ſuſtines. Nempe pro me. Quid

igiť tibi retribuã pro oibus quæ feciſti mihi?
Veh mihi ingratiſſimo:Nam ego deliqui & tu
tormẽtis ſubiiceris.ꝑpetraui delictum & tu pœ
nas luis.Ego ſupbus fui & tu humiliaris.Ego
fruor delitiis:& tu totus uerberibus & cõuitiis
cruciaris.Heu me infeliciſſimũ.Cur nõ plãgo?
Cur non pectus manibus pulſo:& ſingultibus
rumpor.De te enim audio pie dñe tot & tanta
quibus quidẽ cõpaſſione deberent ſaxa moue
ri.Sed miſerere mihi bone Ieſu & adiuua infir-
mitatem meam:& adauge exiguitatem dolo-
ris mei.Sed iam ad noſtrum bñdictum ieſum
in manibus fremẽtium & rabidoꝝ canum po
ſitum reuertamur.Vbi igitur ſceuiſſimi ſacer-
dotes iam ſatures de carnibus patiẽtiſſimi ieſu
fuere laſſati:dixerũt adinuicẽ.Quid de hoc ho
mine faciemus.Magna adhuc pars nocturni tẽ
poris ſupereſt.Si libet unuſquiſq; ad domos re
deamus ꝓprias quouſq; dies illuceſcere ceperit
& ſinguli mẽte recogitent qua pœna hunc feri
amus maleficum. Tunc aliqui ex miniſtris ar-
matis aduocantes mitiſſimum ieſum: totum
afflictum: totum ſquallentem: & palidum ac
liuoribus ſaucium in opaco: & teterrimo car-
cere in parte domus inferiori reponi manda-
uerunt: atq; ad catomniam quandam reſte te-
naciſſima fortiter colligari. Nonnullos quo-

quoq; ex illis diris carnificibus ad eius deputa-
uerunt cuſtodiam. Hiſq; peractis unuſquiſq; ad
propria rediere. Heu heu bone ieſu quia poſue
runt te in lacu inferiori: in tenebroſis & umbra
mortis. O quales ſermones putas fuerãt quos
abeuntes illi crudeliſſimi ad inuicem loquebã
tur nunc diuiſi nunc inſimul iuncti bini aut ter
ni. Equidem ut arbitror funerei & lætales fue-
rant ſmones de perimẽdo. ſ. dñm ieſum. Hoc
intra ſe ſolũmodo cogitabãt. Hæc eorum col
loquia erant. Obliti erant ſomni & quietis. Tã
ta erat perdendi cupiditas ut labor eis nõ eſſet
noctem illam inſomnẽ protrahere. Sed hic ſi-
ſte o anima mea & cum magna cordis cõpaſſi
one & effuſione lachrymarum uberrima con-
ſpice dilectiſſimum ieſum tuum ad columnam
ligatum manibuſq; poſt tergum ligatis ſuper
frigida & humenti terra. Intuere faciem illam
ſanctiſſimam ſputis & puluere deturpatã. Cir-
cuierunt illum canes illi ſpurcidiſſimi ad eius
cuſtodiam poſiti ipſum multipliciter deriden
tes & conuitiis exagitantes. Solent namq; ta-
les utpote uini potatores ſimilia facere. Et nũc
illud pſalmiſtæ impletũ eſt. Aduerſum me lo-
quebantur qui ſedebant in porta: & in me pſal
lebant qui bibebãt uinum. O dulcis ieſu in cõ
ſpectu tuo ſunt omnes qui tribulant te. Impro

perium expectauit cor tuum & miſeriam. Cō ſideraq́ȝ o anima mea in his obprobriis domi- num uerecundum & in deriſionibus ac afflicti onibus patientem uultum ſemper miſſum ad terram habentem & ſilentem ad omnia tanq̃ uere eſſet depræhenſus in culpa & mira cordis contritione compatere benigno ieſu. O bone ieſu o benigniſſime dn̄e quātis te afflictionib9 & cōtumeliis oppreſſum cerno attritum & cō cuſſum ex pugnis & colaphis & præ dolore & ſomno caput erectum tenere nō ualentem ſed inclinantē nec habentē ubi reclinet. O dulcis ieſu trahe me ad te ut quieſcat caput tuū ſuper humerum meum ieſu ſuauiſſime:qui ſic blaſſe mari & conſpui & derideri uoluiſti: tribue mi hi:ut tui amoris igne accenſus flagellari & mo ri pro tui nominis gloria non formidem.

¶ Meditatio de trina Petri abnegatione facta in domo Cayphæ:& de ei9 fletu pro dicta negatione.

NVnc diuertamus ad Petrum ſtantem in atrio pontificis. Dum pius ieſus conui tiis & uerberibus affligeretur. Dū enim ipſe dn̄s ieſus a domo Annæ ad domum Cay phæ duceretᷣ ſecuti ſunt eū Petrus & alius diſci pulus qui & huic pōtifici ſimilr̄ notus erat: q̄q̄ȝ

Petrum introduxit. Cum igitur Petrus ſtaret deorſum in atrio cum miniſtris ad ignem: ui- diſſetq́ꝫ eum ancilla quædã ait hiis qui ibi ade rant. Et hic erat cũ ieſu nazareno. Statimq́ꝫ ali⁹ homo ibi exiſtens ſubiunxit. Vere & tu de illis es. Petrus uero reſpondit cum iuramento quia nõ nouerat homiem. Et mox gallus cantauit. Hæcq́ꝫ ſecũda negatio Petri. Poſt puxillum ue ro interuallo facto quaſi unius hore acceſſerũt qui ſtabãt & dixerunt Petro: Vere & tu ex illis es. Nam & galileus es: & loquela tua te manife ſtũ facit. Dixit unus ex ſeruis pontificis cogna tus eius cuius abſcidit Petrus auriculam: non ego te uidi in orto cum illo. Petrus uero tunc cepit deteſtari anathematizare & iurarẽ quia ne ſcio hoiem iuſtum quem dicis. Et cõtinuo ad- huc illo loquẽte cantauit gallus. Dominus ue ro qui ſurſum erat in manibus impiorꝝ conuer ſus deorſum reſpexit Petrum. Tunc recordatus eſt Petrus uerbi quod dixerat ei ieſus: & egreſ ſus foras fleuit amare. Nunc prædicta omia de Petro ſingulariter diſcutiamus. Cõſidera o aia mea feruẽtem Petri amorem: & eius fragilita tẽ. Vere eqdẽ ſuũ dñm diligebat qa ſe paratũ ſecũ offerebat ire i carcerẽ & in mortẽ & amo ris ſtimulat⁹ ardore mortis ſubmiſit piculo cũ abſcidit auriculã ſerui. Vide quoq́ꝫ grãde dile-

ctionis indicium: quia cum cæteri fugerent ipſe cum alio diſcipulo ſequebatur eú licet a longe. Sed tñ unius mulieris uoce pterritus negauit magiſtrú. Vnde hoc. non aliunde arbitror: niſi ꝙ primo cum magna audebat: cum ſuo ieſu erat. & ideo grandia præſumebat. Sed cum ab eo extitit ſeparatus decreuit calor ille: quod patet: quia ad ignem ſtabat. Deficiente namq; calore intrinſeco ad extrinſecum ſe uertebat. Dum ſui præſentia fruebatur & nihil habebat moleſtum multa p̄ſumebat. Ingreſſus uero domum pôtificis ubi flagella & tribulationes inferebantur oés amiſit uires. Diſce & tu o aīa mea exéplo Petri ieſum feruēti amore diligere ſic tñ ut quodcúq; tribulétum emerſerit nó te ſeparet ab amore dilecti ieſu. Sed dicas cú apoſtolo. Quis me ſepabit a charitate xp̄i. Tribulatio an anguſtia: an pſecutio: an fames. Paratus ſum nó ſolum alligari ſed & mori in hieruſalē pro noīe dñi ieſu. Diſce quoq; exēplo Petri uō ſic p̄ſumere de dñi gratia cum ad nutum cúcta ſucceſſerint ne accedente tētationis nube refrigeſcat in te ignis amoris ieſu. Quãdiu enim tibi ſpirat afflatus pii ieſu: q̄diu adeſt deuotio ſic ſuſcipe gratiam: ſic delectare in eam. ut tamen non te exiſtimes domum dei iure hæreditario poſſidere: ne cum forte ſubito retraxerit donū

tu animo cōcidas & triſtior q̄ oportet fias.Nec dixeris in habundantia tua non mouebor in eternum ne cum gemitu cogaris poſtea dicere Auertiſti faciem tuā a me & factus ſum conturbatus.Sed ut ait ſapiens in die maloꝝ nō immemor ſis bonoꝝ. Verum cum te torpore uel accidia:uel tedio affici ſenſeris noli ꝓpterea diffidere ſed acclama ad deum cum defecerit uirtus mea ne me derelinquas. Quod ſi tua infirmitate pium ieſum negaueris plange cū Petro & rememorās paſſionem dilectiſſimi magiſtri & reatum tuum egredere foras amariſſime deflens ſi qn̄ te reſpiciat qui Petrum lachrymantem reſpexit.Quieſce dole lachrymare & diſce cum Petro flere amare. Et ſi uis mereri ueniā dilue lachrymis tuam culpam. Gemine quoq; amarificationis.ſ.cōtritionis pro te & cōpaſſionis ad xp̄m inebrieris abſinthio ut expiatus cū Petro:a reatu ſceleris repleatis cum Petro ſpiritu ſanctitatis. Sed attende aīa mea ubi Petrus negauit ieſum quia in atrio principis & inter multitudines miniſtroꝝ.Cū uero flere uoluit exiit foras quia inter impios penitentiā agere non ualebat.Diſce & tu exēplo Petri cū lachrymis uacare uolueris locum ſecretū quærere & a turba ſecedere.Nunc igit deuotæ intuere aīa mea Petrum cum exiit de atrio & uadit ad lo

cum ſeu ad foueam quæ modo galicantus uo catur ibiq́ ex cordis amaritudine defletːubi & in memoria fletus ſui hedificata eſt eccleſia ſancti Petri qui locus eſt inter montē ſyon & ciuitatem Hieruſalē. Et ex tunc Petrus traxit in cōſuetudine ut ſingulis noctibus ſurgēs a primo gallorum cantu uſq́ ad horam matutinā in oratione perſiſteret pro hac negatione cōtinue plorans ita ut facies eius ex fletu lachrymarum uideretur aduſta: ſemperq́ in ſinu ſuo ſudarium deferebat quo flētes tergebat lachrymas. Quotiēs & gallum cantantem audiebat aut cum xp̄i negatio in memoriā ueniebat lachrymas cōtinere non ualebat. Flebat itaq́ non tam pro peccato negationis q̄ pro dulcedine ſui ieſu. Flebat non propter penam ſed quia dilectum negauerat quod oī moleſto moleſtius ei fuerat. O quam ſæpius ut arbitror flebat cum recogitabat bona quæ ſibi dn̄s fecerat. Vides quoq́ quia ſuo intuitu dn̄s Petrum prouocauit ad lachrymas Nec mirum quia oculi dn̄i uelut flāma ignis oculi uero Petri erant ut glacies. O beati oculi tui bone ieſu qui ſic calefaciunt cor frigidum: & in amorem tuum accēdunt: illuminantq́ ut uideat homo errorem ſuum. O quam cito gelicidium pectoris liquefaciūt: & in aquas amaritudinis atque deuotionis uertunt. O beni-

gniſſime ieſu. O miſericordiſſime dñe miſerere mei q pluries te ꝓcaciter negaui uoluntate uerbo uel facto. Reſpiciat me q̄ſo te o dulcis ieſu oculus tuus q te totiés ad uocé ancille ꝓcacis. ſ. carnis meæ: prauis opibus ꝯfectibuſq; negaui. Miſerere mei ſuauiſſime ieſu: qm̄ infirmus ſum me domine qm̄ infirmata ſunt oſſa mea. Erige me domine labentem niſi etenim me reſpexeris cum cecidi ſurgere non ualeo. Sine te nihil poſſum nam & tu ſolus erigis eliſos. Reſpice igitur in me & miſerere mei quia unicus & pauper ſum ego nec auertas faciem tuam a me ſed oculi tui in me pauperem reſpiciant. Si enim hoc feceris pie domine ad me reuerſus plangam quod erga te cõmiſi & per tuam ampliſſimam miſericordiam miſereberis infirmitati meæ & diriges me in ſemitam rectam meque exequi facies quod tue placitum fuerit uoluntati.

¶ Meditatio quõ põtifices ſũmo mane ducẽtes Jeſum in ſuũ ꝯſiliũ multiplicia eidem cõuitia intulerunt. Et poſtea præſentantes eum pilato multipliciter accuſarunt quomodoq; pilatus Jeſum ad Herodem miſit a quo ſpretus eſt & fatuus reputatus.

QVi paulu
lū digreſ
ſi ſum⁹ in
Petri negatione
nunc reuertamur
ad piū ieſū ad co
lūnā ligatū. Sic
igr̄ māſit. Ibidē
pius ieſus uſq; ad diei diluculū: illuceſcente ue
ro die prout ſancitū fuerat canes famelici: ad
domum Cayphæ rediere & in loco ubi celebra
bant ꝯciliū una cum Caypha qui ꝯcilio præ
erat. Cōuenerūtq; & inter ſe lōgis hītis ſermo
nibus oēs una uoce eū pimendū fore ſanxerūt
Moxq; accerſitis nōnullis ex ſatellitib⁹ illis in
ſuū ꝯſiliū pius ieſus iubet adduci. Nūc intuere
o aīa mea qūo furibūde ab illis nequiſſimis tra
hit̄ nr̄ ieſus & eoꝝ p̄ntat̄ ꝯſpectui o ſuauiſſime
ieſu qūo deſpiceris qūo uilificaris ꝓh dolor ſe
det impioꝝ pontificū turba & dominus meus
ſtat ſuis pedibus ante eos. Sedent ſpurcidiſſimi
peccatores & uiliſſime creature & dn̄s rex celi
& terre & creator omniū ſtat rectus in pedibus
Reſidēt in ſedibus ſerui & mercēnarii & domi
nus eoꝝ ac totius mūdi propriis pedibus ſuſtē
tatur. O quāta eſt hūilitas tua benigne ieſu. In
terrogatur igitur ab eis benedictus Ieſus. Dic

nobis ſi filius dei es.Quibus pius ieſus eorum
ſubdolas cogitationes noſcens humili uoce re
ſpondit.Si uobis dixero non credetis mihi:ſi
autem interrogauero non reſpondebitis mihi
neq; dimittetis.Tunc illi dixerunt.Tu ergo es
filius dei. Quibus rn̄dit ieſus. uos dicitis quia
ego ſum non aūt ego. Princeps uero ſacerdo-
tum:quia clare eis non reſpondebat uehæmen
ti impetu ſurgens de ſolio ſic loquitur dicens.
Adiuro te p deum uiuum ut dicas nobis : ſi tu
es xp̄s filius dei benedicti. Pius uero ieſus diu
tius nollens ſilere reſpōdit ego ſum:& filium
hominis uidebitis ſedentem a dextris uirtutis
dei & uenientē in nubibus celi.Tunc princeps
ſcidit ueſtimēta ſua dicens:blaſſemauit. Quid
uobis uidet̃.Illi uero impetū unanimiter faciē
tes in eum manibus & pedibus ac pugnis per
cutientes eundem crines trahētes & alapas cu
mulantes una uoce clamauerūt.Reus eſt mor
tis.Tollatur oīs mora & uinctus ducat̃ ad Pila
tum qui eum cruce ſuſpendat. Fit clamor uali
dus & tota domus Cayphæ clangoribus & ru
gitibus repletur.Ducitur agnus mitiſſimus ex
tra cōſilium.Currunt certatim miniſtri & ſerui
qui foris aderant & oēs in illum inſiliunt uer
ba uerbis addētes.O benigniſſime ieſu habeo
unde tibi merito cōpatiar.Ingratitudinē meā

arguere potes & dicere. Quoniã ꝓpter te ſuſti
nui obprobrium: operuit ꝯfuſio faciem meam
Et ſuſtinui qui ſimul ꝯtriſtaretᷣ & non fuit & q
cõſolaretᷣ & nõ inueni. Attrahitᷣ ergo dñs meꝰ
ad prætorium Pilati: præcedunt pontifices: &
crudeles miniſtri ligatum funibus uiolẽter tra
hũt. Iam uolat fama per urbem captum eſſe ꝓ
phetã qui dicitᷣ xp̃us. Currunt oẽs rudes indo
cti & ſimplices nobiles & ignobiles mares &
fœminæ ad tam grãde ſpectaculum. Cõuocãt
ſacerdotes minores, plebeos & uulgus ineptũ
& in eoꝝ ſuſurrant auribus ſuadentq; ut interi
tum petant dulciſſimi ieſu. Plebs aũt indocta
quæ prius ipſum ut ꝓphetã uenerabatᷣ facile ſe
ducitᷣ & maioribus annuũt. Nunc ꝯſidera dum
ſic attraheretur benignus ieſus ecce mater eius
dulciſſima dña glorioſa cui p aplõs qui fuge
rant cum ieſus caperetᷣ ea quæ geſta fuerant in
notuerant. Aduenit ergo mater ſanctiſſima cũ
maria magdalena & aliis mulieribus. Cũq; ſic
uiliter aſpiceret attrahi natũ ſuum non noſcẽs
eũ cũ foret uultu palidus facie deturpatus & la
niatos geſtaret crines & ex crebris tõſionibus
tumẽtes & iflatos oculos hñs cepit ambigere
an ille filius ſuus eſſet. Nõ enim erat ei ſpecies
neq; decor: at ubi filiũ ſuũ eum fore cognouit
præ dolore penæ exanimis eſt effecta. Compa

tere • aia mea pie genitrici & ſecum ac cũ Maria Magdalena & reliquis mulieribus: plange: ſuſpira: & tota deficias i teipſa. O dña mea glorioſa: quis tuũ poſſet referare dolorẽ. Iã illud Symeonis uaticiniũ impleri incepit: q̃ tuã ipſius aiam ptrãſibit gladius. Sed ad noſtrum Ieſum redeamus: quem canes illi truculẽtiſſimi ad Pilati prætorium duxerunt. Et quia Pilatus gentilis erat: & dies erat paſchalis ipſoꝝ in pretorium introire noluerunt: ut nõ cõtaminarẽtur ſe imiſcendo gentili. Sed puri & mũdi exiſterent ad mãducãdum paſcha. O cecha fatuitas: & fatua cecitas inquinari timent intrando in domũ gentilis: & maculari non timent occidendo iuſtum & innocẽtem. Et qui mores eiꝰ nouerat exiuit ad eos foras. Cũq̧ agnum innocẽtiſſimum ligatum ꝯſpexiſſet: ꝯſuetudinis iudæoꝝ nõ inſcius: quia quicunq̧ reus mortis a iudæis iudicatus exiſteret: uinctus præſidi tradebat: ut in eum mortis proferret ſñiam mox ad hoc adductum eſſe cognouit: ut morte dãnaret. Non igit quæſiuit quid a me petitis: ſed ait. Quã accuſationẽ affertis aduerſus hoiem hunc quem ligatum adducitis. Cui ſupbe rñdentes pontifices non directe accuſationem expoſuere: ſed per obliquũ diuertẽtes: & ſe iuſtificare uolentes dixerunt. Si non eſſet hic male fa

ctor non tibi tradidiſſemus eum. O iudæi ne phanii. O accuſatores falſidici. O calũniatores mendaces. O ĩuerecũdi criminatores q̃ inique q̃ impudẽter dominum meum accuſatis. Heu ſcelus nephandum. Hunc malefactorem aſſeri tis: qui peccatum non fecit: nec inuẽtus eſt do lus in ore eius: qui ſolus bonus eſt: a quo bona cuncta procedunt. Dicite queſo o doloſi & in uidi detractores. Quid mali fecit. Quod male ficium cõmiſit. Interrogate liberatos ab ĩmun dis ſpiritibus. Cecos uidentes. Mortuos ſuſci tatos. Leproſos mundatos. Hii uobis reſpon deant. hii an uera aſſeratis teſtẽtur. Et quidem ſi talia maleficia dici merentur digne cum ma lefactorem eſſe perhibetis. Præſes uero quia p inuidiam eum cepiſſe ſciebat: reſpondit eis. Si uobis malefactor uidetur accipite eum uos & ſm legem ueſtram iudicate eum. Illi uero ad eum. Nobis non licet interficere quemquam: ſed ad nos examinatio ſpectat: & ad te ſenten tia. Tunc Pilatus. In quo igitur culpabilem eũ dicitis. At illi: accuſationem triplicem intule runt expreſſe dicentes. Hunc inuenimus ſub uertentem gentem noſtram: & prohibentẽ tri butum dari Cæſari: & dicentem ſe Chriſtum Regem eſſe. O impudentes accuſatores: qui tã falſa aſſerere nõ ueremini: & omni prorſus ue

ritate carentia non pudet aſtruere. Penſate & re
ducite ad mentem qualibus machinationibus
gentē ueſtrā ſubuertit. Monita ſaluberrima gē
ti urǽ pbebat ſtudens auertere a uia praua & re
ducere in uiam rectā. O gens ceca & inuida qa
benigniſſimū dn̄m de bono ope lapidatis. Di
citis & ſecundū quia tributum uetauit dari Cæ
ſari. O linguæ pcaces. O labia doloſa quia re
cte mētimini in capita ur̄a. Eſtote memores cū
tēptātes ſubdole quæſiſtis ab eo an liceret tri
butum dari Cæſari quid uobis r̄ndit oblatori
bus numiſmatis. i. monetæ. Nonne ait Reddi
te quæ ſunt Cæſaris cæſari & quæ ſunt dei deo
Ipſe quoq; ne uobis ſcandalū eſſet pro ſe & pe
tro tributū ſoluit. Deniq; qꝛ ſe regem dixerit ei
dem obicitis. Sed: o inſenſati & dementes equi
dem ipſe rex eſt qui nō eripit mortalia ſed re
gna dat celeſtia. Sed qd de regno terreno loq
mini: ubi nā quæſo Iudicia terreni regni appare
re. Vbi corona regia: ubi ſceptrū: ubi diadema:
ubi amictus purpureus: ubi militū cūctio. Vbi
ſeruoꝝ copioſus numerus. Vbi ampla & lata
palatia. Vbi equoꝝ exercitus. Iſta ſane terrenis
regibus ꝯueniunt. Iſtis utunť. Iſtis delectātur.
Sed intuemini dn̄m Ieſum meum: nulla talia
in eo reperietis īſignia. Cernitis nempe homi
nem mitem & humilem corde; ſobrium: piū:

ac benignum:ac omni uirtute cõſpicuum:qui diſcoperto gradit̃ capite groſſa ac uili ueſtitus tunica:pedibus denudatis. Duodecim pauperculis & ſm carnem ignobilibus comitatus diſcipulis. Nulla ei fuerat habitatio. Vulpes enĩ foueas habent & uolucres celi nidos. filius aũt hominis nõ habet ubi caput ſuũ reclinet. Sup proprijs incedebat pedibus aut interdũ parua nauicula ducebat̃. Ipſe quoq; & eius diſcipuli remiges erant. Si de equitatu quæritis: ſemel cum ueniret in Hieruſalẽ ſup uilem aſellum ſedebat introductus a turbis cum gloria & laudibus. Hæc eius fuere iſignia. Hii regni faſtus ex qbus nunquid rex foret poteratis depræpẽdere. Sed o pfidi & inuidi calũniatores nunqd a mẽte excidit φ cum ingentẽ turbã cum pauculis panibus & piſcibus ſaturaſſet uoluerunt ipſum regẽ facere. Sed aufugit ab eis. & aſcendit in montẽ. Eya deſiſtite præcor dñm meũ ſic mẽdaciter accuſare. Pilatus ergo audita accuſatione ieſum in ꝑtorium introduxit. Et qa de primis duobu, nõ curauit cũm audierit de fama eius & prædicationibus ſcieritq; φ pontifices ex inuidia tradidiſſent cum quæſiuit tantum de tertio: quod honorem tangebat imperii dicens ei. Es tu rex iudeorum. Audi nũc anima mea manſuetiſſimũ ieſum uerecundo ore:

& placido ſermone ſupbo barbaro reſponden
tem. Quid inquit humilis ieſus. A temetipſo
hoc dicis: an alii tibi dixerunt de me. Pilatus
aũt reſpõdit. Nunquid ego iudæus ſum. Gens
tua & pontifices tui tradiderunt te mihi: & ab
eis hoc didici. Quid igiẽ feciſti. Tunc ieſus ait.
Regnum meum non eſt de hoc mundo. Si de
hoc mundo eſſet regnum meum miniſtri mei
utiq; decertarent: ut non traderer iudæis. Nũc
aũt regnum meum non eſt hinc: ideſt non eſt
de terra: ſed de celo procedit. Dixit itaq; Pilatꝰ
ergo rex es tu. Reſpondit ieſus: Tu dicis quia
rex ego ſum. Ego in hoc natus ſum & ad hoc
ueni in mundum ut teſtimonium perhibeam
ueritati. Omnis qui eſt ex ueritate audit uocẽ
meam. Tunc dicit ei Pilatus. Quid eſt ueritas.
Et cum hoc dixiſſet: quia foris ſtabat turba lu-
poꝝ clamans non expectato reſponſo benedi-
cti Ieſu exiuit iterum ad iudæos. Iamq; compa
tiens manſueto ieſu nihil in eius reſponſione
dignum reꝑhenſione diiudicãs. Iam enim elo
quium domini dulce inflãmauerat eũ. Ait ad
principes ſacerdotum & ad turbas. Ego nihil
inuenio cauſa in hoc homine. Tunc rabidi ca
nes frementes & uocibus inualeſcentes uocife-
rabant dicentes. Cõmouit populum docens p
uniuerſam iudæam incipiẽs a galilea uſq; huc

Pilatus aūt audiens galileā interrogauit ſi homo galileus eēt. Et ut cognouit ꝙ de Herodis eſſet poteſtate ut ſe exoneraret cogitauit ipm̄ remittere ad Herodem: qui ex illis diebus hierosolymis erat. Acceſſitis itaq; ſatellitibus ſuis ligatum illum ad Herodem miſit: quem ſecuti ſunt impiiſſimi ſacerdotes. Herodes autē uiſo Ieſu gauiſus eſt ualde. Ex multo enim tēpore fuerat cupiens uidere eum: eo ꝙ audierat multa de eo & ſperabat ſignum aliquod uidere fieri ab eo. Cum igitur ipſum multis ſermonibus interrogaſſet Herodes: ipſe ieſus nihil reſpondit illi. Principes uero & ſacerdotes conſtanter accuſabant eum. Videns autem Herodes ꝙ nihil ei reſpondebat: eum ut delirum & fatuū extimauit. Et in maius obprobrium eū alba ueſte ueſtiri iuſſit. Erat autē ut dicitur ueſtis hæc ad modum ſcapularis religioſorum ſine caputio: ante & retro dependens a collo. Forſitan namq; petiam panni albi: accipientes foramen fecerunt in medio collo eius: imponentes ut ſtultis fieri conſueuit: & ad Pilatum eundem remiſit. ¶ Vides o anima mea quanta ſe offerunt quibus compatiaris afflicto Ieſu. Quis ille unquam fuit tam ſceleſtus homo qui tot & tanta ſuſtineret obprobria. Qui tot ferret ſubſannationes & tantæ irriſiones.

ſiones. O abominabile nephas. Dominus me⸗
us, qui fecit mare: & aridam qui celos in intel⸗
lectu fecit: cui aſſiſtunt angeli: nunc inſtabilis
circũrotat: & per manus uerſat iniquoꝝ. Nũc
mittit ad iſtum: nunc ad illum. Cõſueuit unuſ
cuiuſq; iniquiſſimi & ſceleſtis hoīs cauſa corã
uno tribunali corã dũtaxat iudice uentilari: &
ſub uno tm̃ iudice ad queſtionem poni. Sed
agnus inocẽtiſſimus qui peccatũ cõmittere nõ
põt corã q̃tuor eſt oblatus: atq; ſub uno quoq;
eoꝝ cõuitia & tormẽta ppeſſus. Ante Annam
poſitus alapa pcuſſus eſt. Sub Caiphæ exami⸗
ne cõſtitutus alapas: ſputa: uerbera: & omne cõ
uitii genus pcepit. Præſentatus Herodi īſanus
& fatuus reputatus eſt: & in deriſum ipſius ſtul
toꝝ ueſte indutus. Poſt hæc a Pilato uerbera &
afflictiones ac cõuitia & demum ignominio⸗
ſe mortis accepit ſniam. O benigne ieſu quare
tanta ſuſtines. Certe ex charitate quam ad me
habuiſti ſic te humiliaſti ſic irrideri & deſpici
noluiſti. Tu ergo o humillime ieſu tribue mi⸗
hi ſeruulo tuo indigno: ut oẽm deriſionem de
ſpectionem quã pro tui noīs amore patior hu⸗
militer ferã alacriterq; pro tui amore ſuſcipiã.
Effice queſo me ueꝝ humilem ut deſpectiões
letus ſuſcipiã. Laudes uero & exaltationes ab⸗
horream. Scio nãq; bone dñe: quia ſupbis reſi

ſtis:humilibus uero das grãm. Et ſcio dñe q̃ qui cupit ad alta ↄſcendere:prius oportet ut hũmilis fiat. Qui igiť ſolus potes id facere ueram in me humilitatẽ imitte: ut cantare tibi ualeã cum pſalmiſta. Bonum mihi quia humiliaſti me. Et ut facilius humiliari ualeã inſere in me tuæ dilectionis ardentẽ ignem. Si enim mandata tua dilexero:nitar tui fieri imitator:q me doces ut a te diſcã ut mitis ſim:& hũilis corde.

¶ Meditatio de reductione dñi Jeſu ab Herode ad Pilatũ:⁊ quõ iuſſu Pilati acerbe ad columnã flagellatus extitit:⁊ ſpinis coronatus:purpura indut⁹, ⁊ alias multipliciter deriſus.

INdutus alba ueſte:& ut inſipiẽs ſpretus ab Herode pius ieſus remittiť ad Pilatũ. Et ex hoc facti ſunt amici in ipſa die Herodes & Pilatus qui anteã inimici fuerant. At poſtq̃ benignus ieſus reductus extitit ad Pilatum:ↄuocatis principib⁹ ſacerdotum & magiſtratibus & plebe dixit ad il

los. Obtuliſtis mihi hoiem hunc: quaſi auertē tem populú. & ecce coram uobis ego interrogatus nullá cauſam inuenio in hoie iſto ex iis in quibus eum accuſatis. Sed neq; Herodes. nã remiſit illum ad nos & ecce nihil dignū morte actum eſt ei. Sūmi uero ſacerdotes ipm accuſabant in multis. Ipſe uero Ieſus nihil eis reſpōdebat. Cui Pilatus. Nō uides in quãtis te accuſant. Non reſpondes quicq̄. Ieſus aūt amplius nihil reſpondit: ita ut miraret̃ præſes uehemēter. Per diem aūt ſolēnem conſueuerat dimittere populum unum uictum quem uoluiſſent Habebat aūt tunc uinctum quēdam inſignem qui dicebat̃ Barrabas: qui propter ſeditionem quãdam factam in ciuitatem & homicidium miſſus fuerat in carcerem. Cum igitur aſcēdiſſet turba: dixit ad illos Pilatus. Eſt conſuetudo nobis ut unum dimittã uobis in paſcha. Quē uultis de duobus uobis dimitti: Barrabam an Ieſum qui dicitur chriſtus. Optabat equidem Pilatus: dominū Ieſum liberare: unde non queſiuit in genere quem uultis ex uinctis uobis dimitti. Sed quia Barrabas ſceleratiſſimus erat homo cuius mortem omnes affectabant: putauit eos potius aſſentire ut Ieſus liberaret̃: q̄ ut tam ſceleſtus mortem euaderet. Ideoq; ad Barrabam ſe reſtrinxit. Sed inſatiabilis rabies ipſo

rum: potius oẽs nephandiſſimos hoĩes ꝙ ipm Ieſum liberari petiſſent. Reſponderunt igitur. Nõ hunc ſed Barrabã. Tolle igiᵗ hũc & dimitte nobis Barrabã. Ait iterũ Pilatꝰ ad eos. Quid igiᵗ faciã de Ieſu qui diciᵗ chriſtus. At illi clamabant dicẽtes. Crucifige eum. Ait tertio ad eos Pilatus. O gens maledicta quid mali fecit iſte. Nullã cauſam mortis inuenio in eo. Corripiã ergo illum & dimittã. Interea dum ſederet Pilatus pro tribunali miſit ad eum uxor eiꝰ dicẽs. Nihil tibi & iuſto illi multa enim paſſa ſum per uiſum ꝓpter eum. Propter quod Pilatus magis timuit & cogitabat dimittere eum. Vt igiᵗ rabidã & inextinguibilem iudæoꝝ ſedaret ſitim ratus eſt mitiſſimũ Ieſum diris torquere flagellis: ut ſic poſtulatã mortem uerberibus cõmutaret. Conuocans igiᵗ carnifices ſuos xp̃m acriter flagellari iuſſit. Nunc ſiſtamus hic pauliſper o aĩa mea: hic diutius ĩmoremur Occurret enim quo nõ modicum pio Ieſu cõpatiamur. Cõtẽplemur inꝗ & intueamur ꝙ dire ꝙ turpiter ſpinis flagellis ac uerberibus eſt afflictus. O dulciſſime domine: o ſuauiſſime ieſu molifica cor meum durum ut in memoria tuæ flagellationis acerbe totum diſſoluatur. Da mihi queſo benigne dñe eam ſic affectuoſe penſare: ut ipſam rememorando tuorum

particeps ſim dolorꝫ. Ego enim amantiſſime dn̄e quod cupio a me ipſo pficere nequeo. Sæpe mihi ꝑpono de tua paſſione cogitarꝫ & quæ geſta ſunt erga te mecū tacitus mēte reuoluo. Sed omni repletus ariditate nequaꝗ̄ ſentio qđ cogito tanta eſt duritia cordis mei. Heu mihi quia tanꝗ̄ fabulam pertracto quod īterno cordis dolore & lachrymarꝫ profluuio penſandū foret. Sed fateor dulciſſime dn̄e quia merito hæc patior: modica etenim mihi ieſt cura paruaque ſedulitas in tuis uulneribus īmorari. Vnde ſi forte mentem ad id meditādum coaptare incipiā mens ab ea meditatione facile diuellitur per plurima uana & ocioſa diſcurrens ad certum locum corpus repono: ut mens ad te dirigatꝫ oēs cogitatiōes meas ſtudeo in unū colligere ut mens intra ipſam cōſiſtens uacare ualeat tibi ſoli. Et ecce repente hincinde irruit multiplicium cogitationum diuerſorūꝙ; fantaſmatum turba: mentē diſtrahentium: & per ea neſcio quæ uana & ocioſa diſcurrere cōpellentium. Sic mobile & inſtabile eſt cor meum dn̄e: ut ad quecūꝙ; ei ocioſa oblata facile dilabitur. Sed hæc unde mihi dulciſſime dn̄e. Sola profecto dilectionis exiguitas in cauſa eſt. Ea enim quæ grata ſunt ſollicitus ſum mente uerſare: nec ab hiis facile diuelliꝫ animus. Vn-

de quia paꝝ te diligo bone ieſu:ideo cor meũ in te fixum ſtare nõ ualet. At ſcio dñe quia im potens & imbecillis ſum ad iſta quæ cupio ni ſi tu ipſe præſtiteris. Te igiť oro ut ad meã de ſidiam nõ attendas: ſed ſm multitudinem mi ſerationum tuaꝝ ꝯfirma cor meum:& inſtabi lem ac uagã mentem meã in ſeipſam iube cõſi ſtere. Pellę a me oẽs alias curas:& trahe me ad te:ut deuota cõpaſſione cogitem quot & quã ta fuerint tormẽta atq; deriſiones:quæ iuſſu pi lati in tuo præcioſiſſimo corpore ptuliſti. Igiť carnifices Pilati ipſius iuſſu furenti impetu ra piunt pium ieſum uelut lupi famelici trepidẽ ouem. Et adhuc ligatum poſt ſe trahentem:ſe ceſſerunt ad partem eiuſdem domus. Tũc liga tis eius manus & brachia diſſoluẽtes ſuis:eum exuunt ueſtimentis. Heu ſcelus horrẽdum: nã qui eſt ſpecioſus forma præ filiis hominũ nu dus ante ꝯſpectum ſpurcidoꝝ:ac fetentium ſa tellitum exhibetur. Aderat ibidem columna quædã marmorea cui ſic denudatum uenerara diſſimum corpus manibus poſt terga iterũ re ligatis tenaciſſima fune cõnectunt. Paret obe diẽtiſſimus agnus & ꝑut eis placet ſe ligari p mittit. Moxq; quidã ex eis qui robuſtiores & ad nocẽdũ ꝓmptiores apparebãt: aſpera quæ dam aſſumunt in manibus flagella ex iuncis

maris fortiſſimis & uiribus fabricata. Incipiūt immanes tortores: ergā uenerandum corpus furibunde ſeuire manuſq; nepharias in uerbera ac flagella laſſare Vibrāt hincinde ualidis lacertis aſperrima lora nunc amena & formoſā brachia nunc pectus: illud eburneum nunc collum ſpecioſiſſimū modo conſpicuas eius ſchapulas contundentes. Dant interdum aculeos & ictus creberrimos per terga illa ſanctiſſima. Nōnunq̄ uero per crura præfulgida. Quid uagor per cuncta. Tortores illi Impiiſſimi partē illius præcioſiſſimi corporis uacuam non reliquerunt quæ acerbiſſimis flagellis ſautiata nō fuerit. Nec particula aliqua a cruentis uulneribus īmūnis extitit reſeruata. O ſuauiſſime dn̄e quis ille tam audax extitit q̄ te ſpoliauit. Quis tam temerarius qui te ad columnam ligauit. Quis tam ſacrilegus qui te flagellauit. Dulciſſime dn̄e mihi uidebantur flagella æternæ afflictionis: tu pro me flagellari uoluiſti ut me miſericorditer ab illis erueres. Heu dulcis domine q̄uo decor ille ſpecioſiſſimus de ſacratiſſimo corpore tuo abiit. Exitus aquarum deducant oculi mei quia qui ſpecioſus erat præ filiis hominum nunc totus efficitur deformatus. Non uides o anima mea quomodo caro illa ſanctiſſima quæ pri⁹ mirabili candore nitebat

modo ſit ex crebris tõſionibus fuſca & liuida. Incipit tota hincinde tumeſcere: & ex pcuſſionum frequētia denſi tumores incipiunt pullulare. Dehinc ex inflata carne ſanguis erumpit: uberrimus: & uelut aqua ex fonte undique ſanguis exuberat. Iã tota cruore madeſcit terra & fluuius incipit ſcaturire ſanguineus totum perfundens corpus. Heu quid dicam. Caro illa delitioſiſſima quæ prius cãdidiſſima fuerat nunc rubicunda prorſus effecta eſt. Plange & eiula & effer crebros gemitus & ſuſpiria multa. O anima mea iam eteni nõ dicere potes ut alias dilectus meus candidus & rubicundus ſed dic potius dilectus meus liuidus tumefactus ulceroſus & rubicũdus. Quis igitur tam immitis quod pectus tã ſaxeum: quod non moueatur ad lachrymas cum dulciſſimũ Ieſum ſic aſpicit deformatũ. Ecce apparet Impletũ i eo illud Iſaye Vidimus eum & non erat aſpectus: & reputauimus eum quaſi leproſum & humiliatũ a deo. Quid uero putas tunc agebat agnus ille mitiſſimus dum tam duræ & acerbæ affligeretur in corpore. Equidem ut arbitror & ſi torqueretur corpus: mens tamẽ ſeruabatur illeſa. Sed quia humana fuerat carne ueſtitus tanquam homo inflicta uulnera ſentiebat. Quantoque delicatior caro illa fuerat atque tenerior tanto acer-

bius imprimebatur dolor. Suſpirabat interdũ ut eſtimo dulciſſimus ieſus. Nũc tacitos emittebat gemitus. Modo ſubmiſſa uoce lamentabatur. Nõnunq̃ caput ex dolore mouebat quærens ubi ex debilitate illud paululũ reclinaret. Sed heu quia nõ erat locus niſi colũna cui fuerat alligatus: ubi caput poſſet adherere grauatum. Interdum etiã lachryme ex limpidiſſimis oculis cogente uulnerꝫ dolore ſtillabant. Aliquñ uerbula aliqua dolorẽ atteſtantia plana ac tremula uoce ferebat. Sed cruciatores imaniſſimi nulla permoti cõpaſſiõe acrius in eum uerberibus ſternebãt: & uerba cõtumelioſa miſcẽtes cum cruciatibus pium & manſuetiſſimũ ieſum lingua & manibus lacerabãt. Deniqꝫ iam laſſati quia amplius non poterant pepcere uerberibus & agnum imaculatum a colũna ſoluerunt. Tunc raptus ĩpetuoſe ſpurcidiſſimis illis apparitoribus nudus ꝑ domum ducitur ut ueſtes ſuas colligat ſparſim ab expoliatoribus per domum proiectas. Intuere o aĩa mea dilectũ ieſum ſic nudum & flagellatũ & ꝓpter frigus trementem quia frigus erat. Mirare cum grandi cõpaſſione crebris ſuſpiriis & lachrymarꝫ imbre iuuenem elegantẽ nobiliſſimũ inocentiſſimũꝫ totum autẽ flagellatũ ſanguineqꝫ & liuoribus reſpſum pãnos ſuos undiqꝫ ſparſim proiectos de

terra recolligere:& cum quadam uerecundia
& rubore nudum coram illis ſemper ipſum de
ridentibus ſe ueſtire. Dũq; ſic ſe reueſtire quæ-
rit humillimus ieſus: accedunt quidam ex illis
impiiſſimis ad Pilatum dicentes. Domine q̃a
ſe regem fore dicebat: ipm̃ coronemus:& mo-
re regio ueſtiamus. Et tunc conſentiente Pila-
to: congregauerunt ad eum uniuerſam cohor-
tem in pretorium: ubi preſes ſedebat & ſenatus
ut omnes tali intereſſent ſpectaculo: & ut ma-
gis illuderetur in loco patenti:& coram multi
tudine. Et eum uix reueſtitum: exuentes ueſti-
mentis ſuis: induerunt ueſte ſeu tunica purpu-
rea: non noua: ſed ueteri:& abiecta: circundede
runtque deſuper clamidem coccineam.i. pal-
lium uel mantellum non conſutum: ſed fibu-
la infrenatum coccinei coloris: qui eſt inter ru
beum & purpureum. in obprobrium regii no-
minis: quod ipſe prout aſſerebant iudei: ſibi in
debite uſurpabat. Vnde quia rex dicebatur: in
duunt eum ueſte: qua ueteres utebantur reges
& ad ꝯfuſionis augmẽtum: nõ nouã ſed uete-
rem clamidẽ acceperũt. O aĩa mea q̃d hinc la-
chrymas poteris ꝯtinere? En cernis: quia hii ne
pharii: aĩam dilecti ieſu: illuſionib' replere non
ceſſant: uides quoq; quã dignus ſit cõpaſſione.
q̃a ſtatim ſoluto dño a colũna: toto cruẽtato:

&toto liuido:ueſtis imponiť nudo corpori ſic
cruentato.O mira cōpaſſio:nō enim affuit ſic
afflicto:ſic ꝑfoſſo.ſic laſſato.qui aliqđ leuamē
impēderet.Heu bone ieſu:nō affuit tibi medi-
cus qui ſic ſaucio corpori medicamenta prebe
ret.qui unguētum aut oleum uulneribus ſup-
poneret:qui mēbra ſanctiſſima ſanguine deli-
nita lauaret.qui aque poculū arido ꝑſtaret ori
Cōſiderabat patiētiſſimus agnus ad dexteram
& uidebat:& nō erat qui cognoſceret eum.Et
ꝯſpexit qui ſimul cōtriſtareť & nō fuit:& q eū
ꝯſolareť & nō inuenit.Sed mox ut ſolutus eſt
a columna.liuidus & deformis:& cui non erat
ſpecies neqꝫ decor.induiť ueſte purpurea:quæ
ſtatim coagulato ſanguini applicať. Nec mo-
ra in ſolio quod ibi aderat:deridēdus imponi
tur. Afferunť ilico ex ſpinis acutiſſimis & lon-
gis ramuſculi quidā:denſas habētes ſpinas ue
lut clauos cum mortali cuſpide artificioſe ꝯfe-
ctos.Statimqꝫ ex hiis ramis ſertum quoddam
in forma corone cōficiť:quod ſic ſpinis condē
ſum uenerādo imponiť capiti:utqꝫ tenacius ca
piti infigať.fuſtibus coaptať & baculis:dehinc
in manibus ipſius:arundo quedā dať pro rega
li ſceptro.O lachryme mee:uenite:& fluite in
ceſſanter:qa a ſæculo nō eſt audita tāta deriſio
Nōne plāgēdum:nōne ſuſpirandum eſt.nōne

liquefieri debes in hoꝝ recordatione. O anīa
mea:deduc quaſi torrentē lachrymas:quia tā
ta pro te patiť mitis ieſus. Vide ouē māſuetiſſi
mam ſtantē in medio. & ante ipſam famelicos
lupos facere funeſta ꝑludia. Accedunt ad eum
ſinguli:flectētes genua:& adorātes:manuqꝫ pē
ſantes arūdinē pulſant coronā:capiti inſidentē
ut firmius infigať. Figunť ſpine cuti ꝓcioſiſſi
me uſqꝫ ad carnē & cerebrū penetrātes. Perfo
diť & iaculať:totū uenerādū caput:totūqꝫ inci
pit cruore ꝯſpergi. Aſpgunť quoqꝫ flaui capil
li:fluēti ſanguine. & facies illa ſereniſſima ſan
guine rubricať. Ita ut nō amplius facies dn̄i ie
ſu:ſed excoriati hoīs uidereť. Nec ſatis hæc fue
rāt eis. Sed inſup ꝯtumelioſa uerba īgeminan
tes alapas in faciē dabant:& quæcūqꝫ ꝯuitiorū
genera īferebāt. Quē tandē cū bene deriſioni
bus & uerberibꝰ repleuerunt:ſic ſauciū. ſic affli
ctū & uelut ſeminecē. Pilato p̄ſentarūt. Vides
o aīa mea quot & quāta pro te ꝑtulit pius ieſus
tuus. O ieſu benigniſſime:qui ex īmēſa tua ca
ritate tā uiliter tractari uoluiſti:fac queſo me:
tanti beneficii cognitorem:& uiciſſitudinariā
ad te charitatē:quā ſolam a me expoſcis:ſic im
prime uiſceribus meis:ut nihil mihi ſapiat. ni
hil delectet. nihil applaudat:niſi tu rex meus:
& deus meus:ſaluator meus:& liberator meꝰ.

Immitte precor ignem amoris tui in oſſibus meis:ut quocunq; me uertam: ſem per meum ieſum reperiam crucifixum.

¶ Meditatio de oſtēſione domini ieſu facta per Pilatum: ⁊ ſententia mortis lata p̄ ipſum. Ac etiā q̄uo iudas triginta argenteos proiecit in templum.

Regi ſeculorum imortali:& inuiſibili: ſoli deo: dolor & compaſſio:in ſecula ſeculorū. Attēde o anima mea: qa ecce rex tuus uenit manſuetus; totus ſanguinolentus contuſus:& liuidus:purpura indutus: & corona ſpinea coronatus. Pilatus autem putans rabiem iudeoꝝ ſedare;exiit foras ad iudeos:adducens ſecum ieſum:& dicit eis. Ecce adduco eum uobis foras:ut cognoſcatis: qa in eo nullam inuenio cauſam. Sed ſi quam uos cauſam pretēditis:ecce punitus eſt:aſpicite hominem: qualis apparet. O proterua iudeoꝝ nequitia: & inuidia proteruiſſima:quale cor tam iniquū tam aſperum:erga inimicū ſuum:q; cōſpectu:

de ſuo inimico tali facta uindicta:ad compaſ
ſionem nõ moueretur:Sed perfidi pontifices
& miniſtri:licet ſic deformem:ſic afflictũ cer
nerent:pium ieſum:non propterea ſatiantur:
ſed clamant:crucifige.crucifige eũ.Tũc iratus
Pilatus:credens q eorũ ſedaſſet ſitim ait.Acci
pite eũ uos:& crucifigite.Ego eni non iuenio
cãm in eo.Gẽs maledicta eſtis:&uultis occide
re inocentẽ.Rñderũt iudei. Nos legẽ hẽmus:
& ſm legẽ dẽt mori qa filiũ dei ſe fecit. Pilat⁹
aũt cũ audiſſet hũc ſermonẽ : magis timuit: ti
mẽs ne manus imitteret in filiũ dei.Et iterũ ie
ſum itroducẽs in ꝑtoriũ:dicit ad eũ.Vñ es tu:
Ieſus uero rñſum nõ dedit ei.Et Pilatus ad eũ.
Mihi nõ loqris:Neſcis qa ptãtẽ hẽo crucifige
re te:& ptãtẽ hẽo dimittere te:Rñdit ieſus:nõ
hẽres in me ptãtẽ:niſi tibi data eẽt deſup.Pro
pterea qui me tradidit tibi:maius pctm̃ hẽt.Et
exinde Pilatus magis q̃rebat dimittere eũ.Iu
dei aũt clamabãt dicẽtes:ſi hũc dimittis:nõ es
amicus Cæſaris.Oĩs eni q ſe regẽ facit:contra
dicit Cæſari.Pilatus aũt:magis timẽs inimici
ciã Cæſaris:q̃ dei:adduxit ieſum foras:& ſedit
pro tribunali in loco qui dr̃ licoſtratos hebrai
ce autem gabatha.Et dicit iudeis.Ecce rex ue
ſter.Conſiderate ſi tales ſunt cæteri reges:puta
tis ne:quod talis rex uobis ſubripiet regnum:

Illi aūt clamabāt:tolle tolle crucifige eum. Dicit eis Pilatus. Regem ueſtrū crucifigā. Reſpōderūt pontifices. nō habemus regem niſi Cæſarem. Et inſtabāt uocibus magnis ut crucifigeret:& inualeſcebāt uoces eoꝝ. Videns aūt Pilatus quod nihil ꝓficeret. ſed magis tumult⁹ fieret. accepta aqua lauit manus ſuas corā populo dicēs. Innocēs ego ſum a ſanguine iuſti hui⁹: uos uideritis. Et reſpondit uniuerſus populus dicens. ſanguis eius ſup nos:& ſup filios nr̄os. Erat aūt tunc hora diei inter tertiam & ſextā. Volens igiť Pilatus populo ſatiſfacere:dimiſit illis barraban. Et ſedens pro tribunali:tulit ſententiā ut ieſus crucifigereť. Hic qūo tacere ualebimus o aīa mea:cōtra hunc iniquiſſimū Pilatum? O iudex inique & arbitrator iniuſte: in quo fuit oīs iniuſtitia. O ſnīa ꝑperā & inique lata antiqua ꝯſeutudine:& iuris ordine mīme obſeruatis. Immo & a iudice nō ſuo: & in dominū ieſum nullā iuriſdictionē habēte. Quomō enim nequiſſimus uermis poterat ſuū iudicem iudicare:qui iudicaturus eſt uiuos & mortuos & ſeculū per ignē? Tulliſti o ꝑfide Pilate mortis ſnīam cōtra dn̄m:nō ꝯuictum. nō confeſſum. ꝑ teſtes nō idoneos:cū eius notarii forent inimici. Idemq; teſtes & accuſatores exiſterent. Nec talia etiam cōtra eum depoſuere:pro

pter quæ mortis ueniret ſnia. Quia & ſi ſe regē dixit: declarauit poſtea regnum ſuum nō terrenū exiſtere: ſed celeſte. & ſi ſe filiū dei dixit: qa ex hoc nō fuerit male locutus. iudeos cōuicit uerbo pſalmiſte dicētis. Ego dixi dii eſtis. Nō inſup ipſe dn̄s aliquid ꝯfeſſus eſt: morte dignū ſed nec lata quoq; fuit ipſa ſnia: ſm̄ morem antiquum & iuris ordinem. quia nō fuere diſcuſſa oīa quæ ei obiecta ſunt: imo uero oīs impietas: oīſq; crudelitas erga piiſſimū ieſum iactata eſt. Cōſueuit enim ultimo dānandis ſupplicio: triū aut pluriū dieꝝ pſtari terminus: infra quē ſe defendere ualeāt. Sed benigniſſimus ieſus: in ſero captus: & tota nocte flagellis: irriſionibꝰ fatigatus: in mane ad clamorē ppli mortis accepit ſnīam: q̄ mox executioni fuit mādata. Tu etiā o nephādiſſime iudex: hanc ſnīam cōtra ꝯſciam ꝓtuliſti: cum ſcires mitiſſimū ieſum ex inuidia tibi traditum. Tu quoq; ore firmaueras ꝓprio: nihil in eo morte inueniſſe cō dignū. Veꝝ nec tibi tua ꝓteſtatio ꝓfuit: qua te innocentem dixiſti: manus lauans coram populo: cum proteſtationi contrarium feceris: ferendo ſententiam: ſine qua crucifigi non poterat. Sed lauiſti o peſſime manus exterius: intrinſecus ꝯſcientiā minime abſtuliſti. Nunc re

aertamur ad noſtrum ieſum. Mox enim ut la-
ta fuit ſententia: uiolenter rapitur pius ieſus: &
a militibus iniquiſſimi præſidis: ad partem do
mus remotam: perducitur. Interim ciuitas to-
ta feruet: fama ꝑuia: indicante negocium. Sta-
bãt deorſum: ut arbitror: extra prætorium tur-
be indociles: & ineptum uulgus pontificeſq;
cum ſcribis. Expectabant anxii: ut foras addu-
catur: & omnis mora: diuturna nimis: uidetur.
Intra quoq; prætorium: non minus extuat: to-
ta pilati cũctio: & ſatellitum impioꝝ: turba ne
quiſſima. Ibi parantur cuncta: pro dira ſenten-
tia exequenda. Vocantur carpentarii: & ligna
querunt: ex quibus crux ſanctiſſima cõponat.
Mittitur alios ad fabrum: ut clauos conficiat
longiſſimos. quibus ſacratiſſime manus: et ꝓ-
cioſiſſimi pedes dñi mei: figant. Cõſtruuntur
quoq;: cætera inſtrã letalia. Querũtur lancee
fuſtes: & galee: parantur equi: & uexilla tendũ
tur. Dumq; talia per miniſtros ſerioſe fiunt: in
terim ſtat agnus inocẽtiſſimus: ſpurcidorum
uallatus turba carnificum: qui purpura ipſum
exuentes: propriis induunt ueſtimentis. Et q̃
diu cuncta paranſ: uerba: alapas: ſputa: & om-
nia quæ dici poſſunt cõuitia ei inferre non de
ſinunt. O dulciſſime ieſu: quanta dignus es cõ-
paſſiõe: qui nõ es pmiſſus quieſcere ad momẽ

tum:ſed in cõtinuis afflictionibus extitiſti.Iudas autẽ:qui eum tradiderat:forte tunc ſtans extra cum turbis:ut audiuit latã eſſe ſñiam:uidens q̃ dãnatus eſſet:penitentia ductus:perexit ad templũ:ubi et põtifices fuerant cõgregati: forte inientes conſiliũ:ut ad locũ ſupplitii tenderent:ne quid ſiniſtri poſſet accidere: quo factum ſuum impediret.portanſq; ſecum triginta argenteos:quos pro proditionis præmio acceperat:eos proiecit in templo:dicens peccaui tradens ſanguinem iuſtum . At illi dixerunt. Quid ad nos? Tu uideris . Et abiens iudas laqueo ſe ſuſpendit.Principes autem ſacerdotũ acceptis argenteis:dixerunt.Non licet eos mittere in corbonam:quia precium ſanguinis eſt. Conſilio autẽ inito:emerunt ex illis agrum figuli:in ſepulturam peregrinorũ:propter hoc uocat⁹ eſt ager ille:acheldemach:hoc eſt:ager ſanguinis:uſq; in hodiernũ diem.O benigniſſime dñe ieſu xp̃e:qui pro me:a pilato mortis ſententiam accepiſti: ut me a morte liberares: fac quæſo me gratum tanti beneficii:et in extremo iudicio:cum ueneris iudicare uiuos: et mortuos : non intres in iudicium cum ſeruo tuo:nec memineris iniquitatum mearum:ſed per tuã miſericordiã :cum electis me iudices: ut cum eis poſſideam regnum : quod ipſis pa

raſti ab origine mundi.

Meditatio q̃ũo dominus ieſus crucem portans humeris: ad montem caluarie ducitur crucifigendus: ⁊ de his q̃ in uia acciderunt.

Qui uult uenire poſt me: abneget ſemetipſum & tollat crucẽ ſuã: & ſequat̃ me. Curre & propera o aĩa mea ad uocẽ hãc: nr̃i dulciſſimi redẽptoris q crucẽ ꝓpriis ferẽs humeris: te iuitat: ut ſi optas ſeq ipſum: & tu crucẽ tuã baiules. O q̃ dulce: q̃ ſuaue crucẽ baiulare poſt ieſum. Felix qui uenit poſt te dñe ieſu: qa q ſequit̃ te: nõ ambulat ĩ tenebris: ſed hẽbebit lumẽ uite. Tu qdẽ eis q relictis oĩbus te ſecutur: dices uenite poſt me: & faciã uos fieri piſcatores hominũ. Veni igit̃ o aĩa mea: & ſequamur noſtrũ ieſum: crucẽ ꝓpriis humeris portãtẽ. Attẽde hic pauliſp: & teip̃am in te parũper recollige. Intuere dñm tuũ: creatorẽ tuũ: redẽptorem tuũ. Cõſidera labores eius: lãgores: atq; tormẽta: cuiq; ĩportabilia. Hic cõflue tota mẽte: totaq; meditatiõe: Scinde cor tuũ. Fũde lachrymaꝝ fluuiũ iceſſã

tem:nec ceſſes a gemitibus.Hēs eni:unde mul
tū cōpati debeas:dulci ieſu.Vides eni: qūo de
ſpicit:q̄ imaniter:q̄ ſeueriter a iudeis pfidis p
tractat Quis tibi nō cōpatiat patiētiſſime ieſu?
Tota nāq; fuiſti nocte laſſatus:Ductus & tract⁹
ab orto.Funib⁹collo ligatus:& manibus pſſta
tus Anne,& ibi alapa ſeuiſſime pcuſſus. Poſt
hæc.i domo Caiphæ pugnis & aliis dire affli
ctus.Cōſputus:& irriſus.In domo dehinc He
rodis:deluſus:& fatuus reputatus. Demūq; in
pretorio Pilati:duris uerberibus acriter fuſti
gatus.Corona ſpinea pforatus.Cōſputus:de
riſus.Et pene exanimis derelictus.Et heu dul
cis dn̄e.Ecce qd tibi pro ſolamine. Quid tibi
pro tātoꝝ leuamie laboꝝ pbetur. Quid inq̄?
Crux equidē uaſtiſſima: & oneroſa tuis ſacra
tiſſimis humeris:deferēda iponit. Nunc uero
audi o aīa:qd de dilecto ieſu factū fuerit.Poſt
q̄ Pilatus in eū mortis tulit ſniam.Vbi eni ſa
cratiſſima crux fabricata extitit: & cætera rite
perfecta pro ſnia exequēda.Trahit dulcis ieſus
de domo Pilati ſuis īdutus ueſtib⁹:funib⁹ pcio
ſiſſimo collo ei⁹iniectis:& manib⁹dire ligatis.
Stabat foris:rabida canū oblatrātiū:turba.A
derāt & Pilati milites:truculētiq; carnifices ar
mis rutilātes:& gladios:ac fuſtes:necnō & lan
ceas tenētes i māib⁹ipmq; māſuetiſſimū agnū.

circũcirca ſtipantes. Confluunt undiq; caterua tim iudeoꝝ cœtus: uiri pariter: & mulieres: ac pueri: ad tam grande ſpectaculum. Irruit furenti impetu denſiſſima turba: & tractu in dñm: ingentibus: ululatibus inſequuntur. Clamitant omnes: & terrificibus uocibus: ethera rũpunt: conuitia ingeminantes: & obprobria. Certant omnes: ut urſi: ac leones atrociſſimi: ad ipſum approximare. O qualia & quanta: ut arbitror: ludibria patiebatur humillimus ieſus ab illis nequiſſimis. Credo quidem o anima mea: q̄ noſter ieſus: effectus erat: ludibrium pueroꝝ. Alius namq; in eius uenerandam faciem: lutum proiiciebat. Alius caput: aut terga: fuſte: tundebat. Alius aquam ſuper eum deſurſum effudebat. Alter uero impetebat lapidibus. Sed ſtat patientiſſimus dulcis ieſus: & uelut ouis innocens: quæ ad macellum iugulanda ducitur: ut ſurdus: pertranſit in omnibus. O progenies uiperarũ. O iudei nequiſſimi: hiccine eſt honor. hæc gloria. hæc exaltatio: quam uero exhibitis prophetæ: quem tanto pridie extuliſtis honore: frondes: & ueſtes in terra ſternentes: cum hieruſalem introiret? O ingratiſſimi: & crudeles: qui tantum honorem in tot ignominias: & tanta cõuertiſtis obprobria. Sed uide: q̄ nõ ſufficit eis: ſic eum uerbis iniurioſis affligere:

ſed crucem uaſtiſſimam:ubi configendus fue-
rat:humeris ſuis imponūt. O humilis obediē-
tia mei ieſu:q̄ uere obediens ſemp extitit: uſq;
ad mortem. En cernis: quomodo ſic afflictus
dominus meus laborem nō recuſat:nec onus
reſpuit portare:quod iniungttur. O benigne
domine: O patientiſſime et ſuauiſſime ieſu:q̄
magna dignus es compaſſione:qui totus attri
tus:adeoq; laſſatus: ut uix poſſes ſuſtentare te
ipſum:crucem tam grauem:iuberis collo ſuſci
pere:Et tu obedientimus:q̄uis te impotentem
fore cognoſceres:onus non euitas tam̄ grādē
Vt.n.fert crux illa ſacratiſſima.xv.pedes habe
bat in altum Onus quidem:etiam robuſto ho
mini graue. Et heu imanitas iudeorum:qui cū
duo latrones ſecum ad locum ſupplicii perge
rent:ad maius eius obprobrium: ſimiliter cru
cibus affigendi:de ipſis non legitur ꝙ cruces
portarent ſuas:ſed ſoli ieſu crucem impoſuere
ferendam. Quomodo hic non clamas o aīa
mea. Vides enim quanta eſt impietas iudeoꝝ.
O grande et admirandum ſpectaculum. Do
minus enim meus propriis humeris: ſuum de
fert patibulum. O pie domine. O amātiſſime
ieſu:ludibrium perfidis iudeis effectus es. Ri
dent et deſpiciunt te ſeuiſſimi canes: quia pro
uirga regni:lignum tui defers ſupplicii. Quis

tibi non compatiatur dulcis domine? dum re gem regum ↄſpicit: lignum baiulantem. ad ſe metipm̃ figẽdum. quod fixurus eras in fronti bus regũ: in quo glorificanda erant corda ſan ctorum. Sic igitur noſter ieſus gradit ad locum ſupplicii: crucem ferẽs humeris. Sed hic o ani ma mea cõpatere ſapidiſſimo ieſu: quia lento incedens paſſu. ſepius præ ponderis magnitu dine & grauedine: demittebat ad terram. Sed cruciatores peſſimi: nulla permoti cõpaſſione: ſubleuantes ipſum ꝓficiſci cogebant. O torto res crudeliſſimi: nunq̃ quieſcitis a cruciatibus: ſed continue dñm meum affligitis. Heu mihi quia non unicã ſed plures ei infertis mortes. Feſtinate oro: ipſum affigite cruci: ne tantum torqueatis corpus illud: iam fere exangue. Dũ ſic laſſus incederet meus ieſus: ecce ei obuiam uenit dulciſſima mater ei': comitata a dilecto diſcipulo Ioãne: & cara diſcipula maria mag dalena. Erantq; cum eis mulieres: quæ & pro matris cõpaſſione & morte & afflictione dul ciſſimi ieſu: lamentabant & flebant. Ipſa nãq; glorioſa mater benigniſſimi ieſu: præſens in loco fuerat cum eius dilectiſſimus filius. a Pi lato corã populo perductus eſt coronã ſpineã portans. Cũq; lata fuiſſet ſentẽtia adiudicatio nis ad mortem. uidẽs tumultum populi: accla

mantis & ſequentis ieſum : cum duceretur ad crucem:per aliam breuiorem uiã preuenit oc currere:timẽs ne accedere poſſet ad locum.& doloroſum mortis filii ſui modum cõſpicere. Cũq; incurſiue cõſpexiſſet filium.& exqualide faciei ipſius oſtẽſionibus cordis ſui anxietates oppreſſionẽq; duri oneris fuiſſet intuita.in ſin copim reſoluta præ dolore filii:in ↄſpectu eius ad terrã decidit.Quod cernens ipſe dilectus filius:crucẽ quã de doloribus matris ſemper geſtabat in corde:uoluit demõſtrare.Et licet ſuũ potuiſſet occultare dolorem:extrinſeco tamẽ ſigno edere uoluit:& matri comitem exiſtere in pœna.Vnde ibi ſignis doloroſis & palloribus pretẽſis in facie:quaſi anguſtiatus: ſemineciſ:ſuper lapidem ibi poſitum: quaſi deficiens reſedit. Tuncq; malefici illi:ipſum ducẽtes ad mortem:angariauerũt & precio conduxerunt inuitum coegerunt Symonem quendam : patrem Alexandri & ruffi.ut crucẽ portaret poſt ipſum ieſum.Nunquid hic ſilebis o aĩa mea? Nunquid lachrymas poteris continere? ut nõ deficias tota?Habes enim unde multum cõpatiaris dilecto Ieſu:& doloroſe ei⁹ mr̃i. O clemẽtiſſime ieſu.O amãtiſſime dñe:cur nõ ibi tunc tp̃is aderã:ut crucẽ tibi portaſſem. Senſiſſem

fortaſſe aliq d doloris:ſi tuas uidiſſem pœnas: et cũ meſtiſſima matre: et aliis mulieribus do luiſſem. O q̃ felix fuiſſem:ſi tecum iuxta crucẽ poſitus: occubuiſſem. O q̃ hilaris et iocunda mors:cum domino ſuo mori. Tu forſitan mi hi:ſicut et latroni: indulgentiam præbuiſſes. Nam illa hora magna uſus fuiſti liberalitate. Sed audi benigniſſimum dominum nihil lo quentem matri ſue ne eius augeret dolorem. Ad ceteras uero mulieres flentes ait: Filie hie ruſalem nolite flere ſuper me:ſed ſuper uos ip ſas flete:et ſuper filios ueſtros:qm̃ ecce uenient dies:in quibus dicent. Beate ſteriles:et uentres qui non genuerunt:et ubera quæ non lactaue runt. Tunc incipient dicere montibus. Cadite ſuper nos:et collibus operite nos: quia ſi in ui ridi ligno hoc faciũt:in arido quid fiet. Sic igi tur comitatus duobus latronib⁹: ductus eſt ad mõtem caluarie:qui paululum diſtabat ab ur be:ubi fuerat erigenda crux. En uides o anima mea:quomodo ieſus tuus ad ſupplicii locum pro te uenit. Quid igitur nõ ipſum conaris ſe qui:ut & tu crucem tuam baiules poſt ipſum. Sed o benigniſſime domine:ſi uis ut ueniam poſt te. trahe me poſt te:ut curram in odorem unguentoꝝ tuoꝝ. Niſi enim pater tuus:et tu: traxeris me ad te uenire non ualeo. Prebe igi

mihi auxilium bone Ieſu:quia beatus cuius eſt auxilium abs te. Fac mihi dulcis Ieſu crucem portare in corde. Imprime cordi meo amorē tuum:ut nil queram.nil cogitem niſi te ſolum Ieſum pro me miſero crucifixum.

¶ Meditatio de crucifixione acerba dñi ieſu facta in monte caluario:⁊ quomodo ipſius veſtes a Pilati militibus ſunt diuiſe.

AD montem caluarie duct⁹ eſt bñdictus Ieſus. Felix hic mons ⁊ mons pinguis. mons coagulatus mons ī quo beneplacitū eſt deo: crucifigi in eo. Sed quis aſcendit in montem domini:ubi dominus Ieſus crucifixus eſt: Et quidem īnocens manibus & mundo corde: Qui amat dominū Ieſum toto corde:tota mente:tota anima. to-

ta uirtute.Hic aſcendet in montem:& cum di-
lecto ieſu crucifigetur. Qui carnem ſuam cum
concupiſcentiis crucifigit:ille cum dño crucifi
gitur. Opto tecũ crucifigi:o dulciſſime ieſu do
mine.Prius tamen mihi fore opus ſcio:ut mi-
hi mundus crucifixus ſit:& ego mundo. Sed
iam uideamus o anima mea: q̃uo noſter ieſus
crucifixus ſit in mõte illo. Vbi igitur peruenit
dulcis ieſus ad montem:ubi malefactores pro
ſuis ſceleribus puniebantur: imites illi carnifi-
ces:ipſum dñm rapientes:coram aſtãte copio-
ſa hominum turba:ipſum ſuis ueſtimentis ex
poliant. Heu quis non cõpatiatur ſuauiſſimo
dño ieſu: Conſpice quæſo ſed non ſine lachry
mis:dilectum ieſum iam pluries ab illis ſpurci
diſſimis denudatum:& nunc quoq; coram to-
to populo:ueſtibus exutum:& etiam femorali
bus:ad maiorem pudoris cumulum:& frigori
nudus exponitur. Crede equidem ꝙ illa expo
liatione:carnes ille ſanctiſſime magnum ſenſe
re dolorem. Renouate nanque ſunt uulnerum
fracture:cum ueſtis interior ꝑpter flagellatio-
num ſanguinem:corpori precioſo tenaciter in
hæreret. O ieſu mi delicioſiſſime: quale tunc
apparuit corpus tuum tam eleganter formatũ
Heu q̃ ulceroſum apparuit:totum cruentatum
& liuoribus plenum. O benigne ieſu:quanta

fuit tue paſſionis ignominia? Nam nudus in cruce poſitus es: quod niſi uilibus: & abiectis perſonis fieri conſueuit. O mater ieſu amariſſima: quantus tibi affuit dolor: cum hæc tuis cerneres oculis. Sed ſuper omnia triſtabatur meſtiſſima mater: quia dilectum filium: ſic ignominioſe conſpicit denudatum. Vnde ut dicitur. Acceſſit pia mater: & filio ſuo approximãs uelo ſui capitis eum cinxit: atq; uelauit. O quãta putas tunc fuere lamenta gemitus & lachrymę: quæ pia mater ſuper filio emittebat. Non potuit ſe tenere: quin filium amplexaretur & ſtringeret: licet filius ſuus nil ei loqueretur: ne eius uerba: maioris ipſi fuiſſent cauſa doloris. Sed parua mora: licuit meſte matri: filio adherere. Nam imites apparitores: ipſum de manibus matris eripiunt. Et extenſa ibi ſuper terrã ſacratiſſima cruce: corpus eius precioſiſſimum ſuper ea ſupinum repoſuere. Moxq; quidam ex eis clauum unum: ibi paratum aſſumunt: longum: groſſum: & obtuſum: ac cuſpide detruncatum: et præſentantes uenerandum mitiſſimi agni brachium: apertamq; palmam: ligno iungentes: clauo illo ſuperpoſito: et ingẽti maledictũ ꝑbentes: pforatam dexterã ligno affixerunt. Heu res horrida dictu: horrorẽ non modicũ ingerẽs audiẽti. Heu q̃ acerba: ut arbi

tro:fixura illa extitit dulcis dñe:& qualem im primẽs dolorem. Diſgregata ſunt inuicem oſſa omnia:& diſſoluta neruoꝝ compago. Heu quid dicam?ut clauus ille acerbum uulnus infixit dextera illa delitioſa ſic ſaucia:ſtatim ſanguinem aceruum euomuit:cruorq; denſus effluens dexteram ipſam:& lignum cui inherebat penitus madefecit. Sane in illius crucis ſanctiſſime tranſuerſali ligno:duo fuerãt facta foramina tantum abinuicem diſtantia:quantum manus præcioſiſſime dulciſſimi ieſu:una diſtabat ab altera:ut facilius poſſent claui infigi ligno. Altera igitur manu cõfixa: mox ſanguis & humores cuncti:ad manum ſauciam decurrunt. Vnde factũ eſt ut attracti ſint nerui:adeo ut manus altera ad ſuum foramẽ attingere nequaquã poſſet. Igitur ligata manu cum tenaci chorda:uiolenter traxerunt immanes tortores manum ipſam ſiniſtram:ut ſimili modo configerent:quam & ſimili perfodientes uulnere:ligno tenaciter inherere fecerunt. Crede quidẽ nec dubites o anima mea:q tanto intenſior extitit dolor iſte ſecundus: quanto prior nondũ remiſſus fuerat. Vnde dolor dolori additus:ipſum dñm in ſincopim factum: & uelut exanimem:animã pene exhalare coegit. Tunc diſtẽta ſunt omnia precioſiſſima corporis oſſa: &

 68

nerui protracti:ita ut numerari poſſent:utpote quæ fuerant ſola liuida pelle contecta: ſanguine penitus exhauſto. Tunc illud uerificatũ extitit:quod de eo pſalmiſta ꝑdixit. Foderunt manus meas & pedes meos:dinumerauerunt oĩa oſſa mea. Heu res terrifica:affatu horrida o anima mea:uidere agnũ ĩmaculatũ tuũ Ieſum crucifixum:tuum regem condẽnatum morte. Ecce homo mitis & ĩnocẽs:inuolutus in ſanguine. Intuere queſo fixis in illa uulnera oculis: & interna pietate:conſidera illud corpus ſuꝑ horrida cruce grauiter laceratum. Attende & uide ſi eſt dolor ſimilis ſicut dolor eius. Et licet nõ ignores quid boni illa tibi conferat paſſio: tñ ſi qua ſunt in te pietatis:ſi qua compaſſionis ſigna:charitatis pietatis uiſcera affecta cõpatere & emitte lachrymas & clamans dic. Vulnera & perfodi cor meũ dulciſſime ieſu: ut in hiis tuis uulneribus cõquieſcat. imprime firmiter cordi meo dulciſſimos clauos illos:cõfige clauis ipſis:carnes meas:Sed nunc ultra ꝓgrediamur Confixis igitur manibus arripiunt ſacratos ipſius dñi pedes:& pedem alterum alteri ſupponentes:clauo longiſſimo:ligno cõnexere. Extimo quidem ꝙ cum ex oſſium magnitudine ac duritie:neruorũqꝫ denſa congerie: clauus ille nõ facile pedes fodere potuiſſet:neceſſe fuit:

ut alio acuto ferro: pedes foderentur. Vel ſi ipſo clauo foramen infixū extitit: uiolentis mallei ictibus: dolorem indicibilem: præcedentibus adiecit doloribus. Heu mihi. Heu mihi. Et iterum: heu: pie ieſu. Dulcis ieſu. Care ieſu: quomodo te extenſum in cruce uideo? Ita iaces coanguſtatus undiq;: ut te mouere non ualeas: niſi dumtaxat in capite. In hora etenim: & in tempore illo flebili: ſpacioſa terræ latitudo tibi defecit: ut non haberes: ubi caput reclinares feſſum. O bone ieſu q̄ acerrimos dolores tolleras: & ultra q̄ dici: uel excogitari poſſit affligeris. Video te domie mi: nudo corpore: uento: & frigori expoſitum: ſed ueſtitum amore: & calore inflāmatum: a planta pedis uſq; ad uerticem: a leua in dexteram: interius & exterius cruciatum. Heu mihi ubi iaces mitiſſime ieſu? Vbi cubas? Vbi reſidet corpus illud uenerandū? Quod angeli celi tanto uenerantur honore. Heu q̄ acerbus eſt hic lectus tuus pie domine: q̄ horridus ſtratus: q̄ aſperum ſedile: q̄ durum præcioſiſſimi corporis reclinatorium. Quomodo non iaces confixus cruci. Cerno te ſpatulis laceratis ſuper duro patibulo reſidentem: ſic afflictum: ſic deformē: ſic deſpectum: quaſi exanguem: & ſpiritum emittentem. O miſeranda compaſſio: & magno fletu deplo

randa domini mei afflictio:ſic acerrima. Quid feciſti dulciſſime domine:ut ſic acerbe tractari debeas? Quid mali geſſerunt membra illa ſanctiſſima:ut tanta debeant imanitate torqueri? Equidem tu nil peccaſti:nil feciſti:niſi q nimis amaſti. Sola ad hoc te compulit charitas. Ego domine:ille fui:pro quo tanta ſuſtines. Et heu me infeliciſſimum : quia omni plenus ingratitudine : non attendo ad pęnas tuas. Miſerere mei miſericordiſſime domine : quia:ut deberem:tibi minime cōpatior. Nec dolores tuos ſentio:quos in tuo præcioſiſſimo corpore:luis pro me. Heu mihi quia nō tanto comprimor dolore:ut tui amore deficiam o bone ieſu : ſicut tu pro mei amore mortuus es. Sed ignoſce quæſo clementiſſime domine : quia cor adeſt ferreum. Et niſi ipſum mollifices:tibi compati neſcit:aut certe non poteſt. Aut cur non inueho in meipſum miſerum. Quippe et omni infelicitate miſerrimum:quia pro te dolorem modicum compati nequeo: qui tanta pro me incommoda ſuſtinuiſti. Ego dormio in molli ſtrato: & tu iaces ſuper horrido crucis ligno: nudus : et frigoris tempore : dum alii ad prunas ſedent. Ego ſi forte caput doleā tenero ſuppono ceruicali: & tu benigne domīe: caput tuum ſanctiſſimū:totum tenebratū. totū cruen-

tatum. ſup acutiſſimarũ ſpinarũ corona repoſi
tum tenes. Sed audi anima mea: quomodo af
fligere non deſinunt pium Ieſum. Offerũt enĩ
ſibi uinum myrrhatũ & amarũ cum felle mix-
tum. Sed ſitiens pius Ieſus cum guſtaſſet nolu
it bibere. Quid uero putas agebat pius Ieſus:
dum eum ſic crucifigerent? Credo ſane: ꝙ ex i-
tenſo dolore ſuſpiria ab alto trahebat pectore.
& gemitus & uoces interdum querulas effere-
bat. Cogebat: ut arbitror: uehemens anguſtia
ſudores per totum corpus effluere. O dulciſſi-
me dñe: non erat qui ſudorem detergeret. Nõ
approximare poterat pia mater. Nec erat qui
ſubſidium preberet aliquod uel ſolamẽ. Dũꝗ
ſic torqueret agnus mãſuetiſſimus: iam confi
xus cruci: cruce adhuc in terra iacente: primum
uerbum protulit orans pro ſuis crucifixoribus
& dicens. Pater ignoſce illis quia neſciunt qd
faciunt. Hoc primũ uerbũ eſt quod in cruce ꝓ
tulit dñs Ieſus. Attẽde o aĩa mea uerba dulciſſi
mi Ieſu. Attende patientiã mitis agni. In tãtis
enim preſſuris: non querele aut excuſationis:
aut maledictionis uerbũ aduerſus canes illos
profert. Sed nouiſſime uerbum benedictionis
quale a ſeculo non eſt auditum ſuper inimicos
ſuos effudit. Quid hoc uiro manſuetius? quid
benignius o aĩa mea uidiſti? Vides quantã trã

quilhitatem ſeruauit pietatis. Non ſuã attendit iniuriã. non pœnam reputat. Non ſentit cõtu melias: ſed ipſis potius a quibus patitur ipſe cõ patitur. A quibus uulneraꝛ ipſe medeꝛ. Vitam procurat a quibus occiditur. O cum quãta mẽ tis dulcedine. cum quanta ſpiritus deuotione. In qua charitatis plenitudine clamabat. Pater ignoſce illis. Sic clama pro me o dulcis domi ne: & cõmenda me patri tuo dicẽs. Pater igno ſce illi. Sed ſequamur quid de benedicto Ieſu in cruce confixo factum fuerit. Erigitur ergo il la crux ſanctiſſima: & in ſtipite ligneo fixo con figitur. A dextris aũt & a ſiniſtris alie due cru ces: duobus latronibus ſuper ipſis ligatis erigũ tur. Cogita o anima mea hic cum grãdi cõpaſ ſione & cõmotione uiſcerum. quantum tunc dolorẽ ſenſerit dulciſſimus noſter Ieſus: in cru cis eleuatione. Ex corporis nãq; ponderoſitate pedum ac manuum uulnera lacerata ſunt & di latata: atq; ex magnis illis ſciſſuris & fontibus ſaluatoris: copioſi undiq; riui ſanguinis ꝓflu xerunt. Erat autẽ crux ſanctiſſima ex lignis tri bus fabricata. Stipex nãq; ſiue truncus in terra defoſſus: cui crux erat ĩfixa: ex ligno cedri erat. Palus aũt ſiue lignum erectum: de cypreſſo fu erat. Quod quidẽ: ut crediꝛ: longitudinẽ quin decim pedum habebat. Tranſuerſale autem li

gnum: de palma. Hæc igitur crux ſanctiſſima ſolum habebat tria brachia. In ſummo enim ligni erecti: erat lignum tranſuerſale ad ſimilitudinem litteræ Thau. Loco auté quarti brachii Pilatus deſuper tabulam poſuit: quæ de oliua erat. Et hoc eſt quartum lignum. Erat autem tabula ipſa: unius pedis & dimidii: in qua ſcripſerat Pilatus titulum: litteris hebraicis: græcis: & latinis. Ieſus: Nazarenus: rex iudeorum. Ex quattuor igitur lignorum generibus: crux fuerat fabricata: ex cedro: cipreſſo: palma: & oliua. Significat autem cedrus: altitudinem contemplationis. Cipreſſus: famam bonæ opinionis. Palma fructum iuſtitiæ. Oliua uero lænitatem miſericordie. Cum ergo legiſſent iudei hunc titulum: dixerunt Pilato. Noli ſcribere rex iudeorum: ſed quia dixit: rex ſum iudeorum. Quibus reſpondit Pilatus. Quod ſcripſi: ſcripſi. Milites autem Pilati cum crucifixiſſent ieſum: acceperunt ueſtimenta eius: & fecerunt quatuor partes: unicuiq; militi partem: & tunicam. Habebat auté ipſe benedictus ieſus duas ueſtes: ueſtem. ſ. ſuperiorem: & tunicam inferiorem. De ueſte ergo ſuperiori: quatuor fecerunt partes. De tunica uero: quia comode ſcindi non poterat: ſortes miſerunt quis eorum acciperet eam. Vtiliter enim & cômode: ſcin

di non poterat quia erat inconſutilis:& ſine ſutura:& reticulato opere facta: qualibus indumentis pauperes in paleſtina uti conſueuerãt. Ideoque ne ſcinderetur:uni eorum integram: peruenire maluerunt. Erat autem ut dicitur ad modum cirotecarum:ſeu birretorum & quorundam aliorum opere: facta dextrali: quam propriis manibus fabricauerat beata uirgo. Ipſa quoq; tunica ieſu creſcente paulatim creſcebat. Et erat deſuper contexta per totum: quia ut dicitur:ad exemplum per totum de panno alio erat appoſitum: ad eam fortificandam. Vnde ſecundum Chryſoſtomum hoc dicens euangeliſta occulte ueſtis uilitatem inſinuat. In paleſtina enim eſt quoddam genus ueſtium propter pauperes ex multis pannis contextum:quaſi unus pannus ſuper alium: Hanc igitur tunicam non diuiſerunt:ut ſcriptura impleretur dicens. Diuiſerunt ſibi ueſtimẽta mea & ſuper ueſtem meam miſerunt ſortem. Nũc uertens ſermonem ad te o ieſu dulciſſime crucifixe:quem ſic in cruce conſpicio:ſpatulis brachiis:& apertis ulnis aſtantem:me peccatorem quæſo:ad te reuertentem: non renuas: ſed ſuſcipe me ad pedes ſacratiſſimæ crucis. Iam enĩ te cerno in cruce: manibus expanſis: extenſum quaſi paratum me recipere:ad amoroſum

amplexum tuum. Inter brachia tua uiuere uolo:& mori cupio. Ibi ſecurus decantabo. Exaltabo te dñe qm̃ ſuſcepiſti me. Da mihi pie ieſu ut cum apoſtolo dicere ualeam. Chriſto confixus ſum cruci. Confige clauis timoris tui: carnes meas. Prebe mihi: ut totus totaliter carne & ſpiritu tranſfigar:& crucis tecum affligar patibulo: nihilq; ſentiam niſi ieſum meũ:& hunc crucifixum. Et clamabo toto corde. Quis mihi det: ut pro te moriar deus meꝰ. Mirari te nõ ſufficio bone ieſu ſaluator meus & liberator meus: qui ut cirographum illud deleres: manibus & pedibus cõclauatis: ligno ſalutifere crucis affigi uoluiſti: clauis inuictiſſime charitatis delẽs per hoc cirographum decreti: quod erat contrarium nobis:& ipſum tuliſti de medio: affigens illud cruci. O q̃ libenter crucem aſcẽdiſti pie ieſu: Quantoq; amore omnia ꝓ me ſuſtinuiſti. O cum quãta patientia obediſti. Quãtumq; pater in tui obediẽtia oblectatus eſt. O anima mea quãtas ibi uoces: ac triſtes ululatus & gemitus: ab amicis ſuis:& præcipue a matre ſua meſtiſſima audiuiſſes: cum ſic crudeliter extenditur. clauatur. & foditur: & toto corpore diſſipatur. O ſtupor & pietatis abyſſus. O charitatis incẽdium. O mira circa me tue pietatis dignatio. O inextimabilis dilectio charitatis.

Confige timore tuo carnes meas:ut præceptis tuis firmiter ihærés:ſemp tibi ꝯfixus ſim cruci

¶ Meditatio de deriſionibus factis per iudeos domino ieſu : cum in cruce leuatus eſſet:⁊ latrone ipſum blaſſemã te:⁊ de ſecundo verbo:quod in cruce ieſus ipſe protulit.

IAm erectum eſt ſalutiferẽ crucis uexillum. Iam ſtat agnus innocentiſſimus in cruce ſuſpenſus:pedibus:& manibus conclauatus. Ipſo quoq; benigniſſimo ieſu ſic crucifixo erigũtur &due alie cruces:una a dextris ipſius: altera a ſiniſtris in qbus & duo affigũtur latrones. Poſuit autem Pilatus ſup crucẽ tabulam: litteris hebraicis:græcis : & latinis conſcriptã: talem continentem titulum. I . N . R . I . Quem titulum : ubi iudei perlegerunt inuidi: dixerunt Pilato. Noli ſcribere rex iudeoꝝ:ſed quia dixit:rex ſum iudeoꝝ. Quibus Pilatus reſpondit Quod ſcripſi:ſcripſi. Tunc milites qui eum crucifixerant:ſumptis ueſtimẽtis eius:ueſtem in quatuor diuiſere partes:& ſingulã partem quiſq; accepit ſuper tunica uero quæ incõſutilis erat:deſuper cõtexta per totum: ſortem miſerunt:quis eoꝝ eam acciperet:nolentes eã ſcindere. Vt impleretur ſcriptura dicens. Diui-

ſerunt ſibi ueſtimenta mea:& ſuper ueſtē meā
miſerunt ſortem. Stabat autem populus expe
ctans:& deridebant eum principes cum eis di
centes. Alios ſaluos fecit:ſeipſum ſaluū faciat.
Si hic eſt xp̄us dei electus. Illudebant autem ei
& milites:accedentes Et acetum offerentes il
li dicentes. Si tu es rex iudeoꝝ ſaluum te fac.
Prætereunteſq; blaſſemabant eum: mouentes
capita ſua:& dicētes: Vah qui deſtruis templū
dei:& in triduo illud rehedificas : ſalua temet
ipſum. Si filius dei es:deſcēde de cruce. Ipſoꝝ
quoq; latronū:qui crucifixi erāt cum eo: alter
blaſfemabat eum dicens. Si tu es xp̄us ſalua te
metipſum:& nos. Reſpondens autem alter:in
crepauit eum dicens. Neq; tu times deum qui
in eadem dānatione es. Et nos quidem iuſte.
Nā digna factis recipimus. Hic uero nihil ma
li geſſit. Et dicebat ad ieſum. Dn̄e in mēte me
habe:dum ueneris in regnum tuum. Et dixit
illi ieſus: Amen dico tibi: hodie mecum eris
in paradiſo. Nunc penſemus hic pauliſp o ani
ma mea anteq̄ ultra progrediamur. Rumine-
mus omnia hæc:& ſæpius mēte reuoluamus.
In his diutius īmoremur:& hiis ſapidiſſimis
paſcamur epulis. Redi ad te o mens mea:quæ
ſic uagaris: Dirige te:& totum te conuerte ad
dilectum ieſum tuum:in cruce pendētem. Ve-

nite lachrymæ meæ & faciem meam obruite: ueſtro imbre. Venite ad pedes dulciſſimi ieſu: in cruce confixi. Et ſicut de pedibus eius ſacratiſſimis: & manibus: ſanguinis fluuius ad terram defluit: ſic fluat de oculis meis lachrymæ & cum ſanguine uulnerum dñi mei cõmiſceãtur. Venite o gemitus crebri: & dolentia ſuſpiria: a cordis profundo prodeuntia. O cor meũ ſaxeum: & durius adamante: ſcindere: & totũ liquefias. Ecce etenim in cruce ſic acerbe confixus pendet dulciſſimus ieſus. Nudus iacet dilectus noſter in patibulo: ſicut exiuit de utero uirginis. Quomodo nõ madeſcit tota lachrymis facies mea: dum faciem illam intueor ieſu mei? Conſpice ipſam: triformi colore depictam. Ibi candor uirgineæ carnis. Ibi nigredo quia liuida tonſionibus flagellorum. Ibi rubor cruoris effuſi. O clemẽtiſſime ieſu: q̃ multa occurrunt compaſſione digna. Quãta te pati conuitia uideo dulcis ieſu. Non ſufficit hiis iudeis ipiis: tanta in te exercuiſſe ludibria: qb⁹ tota nocte: & uſq; ad horã: qua te paciẽtiſſimũ cruci affixere: aiam tuã repleuerunt: imo & oĩ pudore reiecto: ſcelerati pricipes ſacerdotũ: cũ ſcribis: & ſeniorib⁹ iudeo℞: de ciuitate exeũtes ad locũ crucifixionis: tibi agno mãſuetiſſimo inſultare nõ erubeſcunt dicentes. Vah: qui de-

ſtruis templum dei. Et alia q̄ plurima conuitia cumulantes. Et impetu ducti furibundo: ad tā tam proruperūt inſaniam: ut in feſtiuitate dierum ſanctoꝝ: non erubeſcentes populum: contra oēm conſuetudinē: exierunt ad locum ſupplicii: morientis iuſti. Inſuper & inſania miſeranda repleti: in dilectum ieſum morientem: contumelias iniciunt: & obprobria exclamantes magnis uocibus: contra pium ieſum: per totum corpus: ſanguine madefactum. Sed attendamus & intueamur o anima mea: benigniſſimi ieſu largitatem īmenſam. Ecce quid inquit & ſecundum uerbum: quod protulit in cruce leuatus: Ecce paradiſum promittit latroni dicens. Hodie mecum eris in paradiſo. O bone ieſu: quam largifluam charitatem huic latroni demōſtraſti. Dulcis ieſu licet tota uita tua: fuerit noſtræ redemptionis meritū: in tuæ tamen mortis acerbo ſupplicio: facta eſt electoꝝ copioſa redemptio. O felix latro: ſuper quem diuina bonitas mira liberalitate ſic effuſa eſt. O quam affluenter repletus extitit muſto inebriātis amoris dulciſſimi ieſu. O q̄ excellentes tibi infuſæ fuere uirtutes. Credidiſti dei filiū: quē uidebas ut hominem infirmum cōtumelioſa morte finire. O grādis fides: ab illo ſperaſti ſalutem: quem in corpore ꝓprio: omni cernebas

uirtute priuatum. O quanto charitatis ardore dilexiſti crucifixum ieſum: quem tibi paradiſum pollicenté audiſti. Quicquid habuiſti: o latro uenerande: ipſi ieſu imolaſti: in ſacrificiũ perfecti amoris. Manibus enim: & pedibus crucifixus: non niſi de corde: & lingua: eidem ſeruire potuiſti. Vnde & merito ſaluator tibi promittit: ꝙ hodie ſecũ eris in paradiſo. Attẽde o aïa mea q̃ ſingularia priuilegia gratie in hoc latrone fulſerunt. Solus enim inter mẽbra xp̃i paſſus eſt crucis ſuppliciũ: quia crucifixum aſſociauit. Solus cũ glorioſa uirgine: ieſum morientẽ fleuit: ut deu. Ipſe quoq; ĩ cruce pendẽs ĩnocentiã ieſu publice ꝑdicauit: increpans ſociũ ſceleſtũ: & malignos prĩcipes iudeoꝝ: poſt tã duras ꝯtumelias illatas ſaluatori: non ſaciatos de eius ſuppliciis: aſpera ĩcrepatione cõfundẽs Vnde benignus ieſus ſingulariter dixit. Hodie mecũ eris in paradiſo. Per hoc inſinuãs: ꝙ ip̃m tunc rex crucifixus: ſic collateralẽ militẽ: ſecũ ſtrenue cõpugnantẽ: ad regnũ celeſte ꝑducere uoluit. Obſecro igiť te benigniſſime ieſu: ut ſicut hic latro potentiſſimus: tecũ in cruce mortuus: tecũ ſocius: aduenit ad regnũ tuũ. Sic mihi tribuas peccatori ĩpio: uero latroni ut tibi ꝑfecte cõmoriar. Et de his quæ erga te cõmiſi: ꝑfecte doleam: ſicut ipſe: ut tua benigna miſeri-

cordia eidē latroni:in fruitiōe tuæ uiſiōis btē: ſoci⁹ in padiſo ꝯiūgar. Et ut facili⁹ aſſeq poſſim dulcis dn̄e:tui amoris ignē in me accēde. Hoc eni feruētiſſimo amore tuo:ardēs hic latro ſā-ctiſſim⁹:auſus eſt dicere. Memēto mei dn̄e:cū ueneris in regnū tuū:ꝑpter qđ qa dilexit mul-tū:dimiſiſti ei pctā multa. O bēigne ieſu nōne grādis tibi ieſſe debuerat dolor:cū de toto tuo rū diſcipuloꝝ cœtu:totqꝫ tuis ſmonib⁹ & exē plis ac miraculis ꝯuerſoꝝ:nō unus iueniret:q in te pfecte crederet:ut tibi in cruce pēdēti:cō-paſſionē īpēderet:tuaqꝫ tā acerba tormēta de-fleret. Quinimo hoc ſolo latrone:te i cruce ꝯſi tēte oēs dilecti hicinde diſpſi:ſolū te in cruce moriētē liquerūt:ſolo Ioāne dūtaxat excepto qui & iuxta lat⁹ tuū doloroſe deplorās: deita-tē tuā plena fide nō credidit. Vbi eras tu o La-zare de nobilib hieruſalē. Timebas forſitā:ne tibi uitā reddere poſſet:ꝑ ei⁹ amore expoſitā:q eā tibi reddiderat:nature ꝯditiōe ſublatā. Vbi & uos eratis o cæteri: q ab eo tot corpalia & ſpūalia bn̄ficia recepiſtis. Defleam⁹ ergo o aīa mea ieſum nr̄m:ſic ſolū in cruce relictū Nō.n. eſt inuētus qui redderet deo gloriā dignā mo rienti:nec ſibi cōpateret:niſi hic alienigena la tro. Voca igit me o dulcis ieſu:& trahe me ad crucē tuā:ut tibi comes exiſtā cum latrone: &

te cum ipſo ꝯfitear:& crebro lachrymaꝝ pro-
fluuio:tibi ſic moriēti cōpatiar. Et ſcelera mea
deplorare nō ceſſans:dicā:dñe memēto mei:
cum ueneris in regno tuo. Et tu mitiſſime dñe
qui latronem non ſpreuiſti:meq; ſuſcipias: &
tua benigna miſicordia:in regno tuo me col-
loces cum latrone.

¶ Meditatio de planctu glorioſe virginis Marie iuxta crucem: cum Maria Magdalena:⁊ Johanne euangeliſta. Cum dominus Jeſus in cruce leuatus eſſet:ipſius quoq; domini Jeſu flebili compaſſione ad matrem. Et de tertio verbo qō in cruce protulit.

Vidimus & mirati ſumus o aīa mea dilectum ieſum:in cruce pendentē:& ipſos iudeos cōtra eum multiformis ꝯuitiis & deriſionibus inſultātes : latronēq; ipſum cō fitentē deum : miſericordiſſimū ieſum: celoꝶ ſibi regnū ꝑmittentē. Nunc oculos circa crucem giremus:& uenerādum cetum deplorantium pium ieſum deuote intueamur : ipſiſque iungamur:& ſecū dilectum ieſum defleamus. Stabat iuxta crucē ieſu mater eius:& ſoror matris eius Maria cleophe:& Maria magdalena: & diſcipulus Ioānes:quē diligebat ieſus.Quæ mens ita arida:ſine lachrymis & ſuſpiriis rem iniſci poterit:ineffabiliū doloꝶ acerbarūq; anguſtiarum glorioſe uirginis.O uirgo ſanctiſſima ꝑbe mihi lachrymaꝶ ꝓfluuium : & trahe me tecū ad crucē dilecti ieſu:ut tecum amariſſime fleam.Ediſſere mihi imēſos dolores tuos. O uirgo beatiſſima:ut ex eoꝶ narratione ego quoq; ad gemitus ꝓuocer : & crebros ſingultus.Cerno te o dulciſſima dn̄a:iuxta crucē dilectiſſimi filii tui:& dn̄i mei ſtantē : gemebundam:& inenarrabili dolore confectā. Quō ergo miſer ego:ſine cōpaſſione trāſibo : dum te ſic plorantē aſpicio:& agnū inocentiſſimū intueor : pendentē in altū expanſis manibus & crucis ligno cōfixis.Manat undiq; ſanguis:ex

corpore illo ſanctiſſimo. Facies generoſa tota madeſcit ſanguine: qui deſcendit ex capite corona ſpinea pforato. Frons illa anguſtiſſima prius imenſo rutilans fulgore: modo ex foraminibus & pūcturis plena: undiq̧ cruoris emittit ſtillantes guttas. Stant ſparſi hincinde ꝑciosi crines: incōpti: & ſine ullo ordine: in globos reducti: & dēſitudine ſanguinis coagulati. Stat inferius iuxta crucē mater eius dulciſſima: quasi exanimis: & mortiferꝵ geſtans colorē: faciē ferens totā lachrymis irrigatam: dolentes efferens gemitus: & de ꝓfundo cordis alta trahēs ſuſpiria. Erigit ſurſum oculos: ut aſpiciat dilectum filiū ſic pēdentē. Cernit ſereniſſimā eius faciem: totā ſanguine exundantē. Videt & ſanguinis aceruos: de ſacratis manibus & pedibꝰ inceſſanter effluere: uelut pluuiā ex domorꝵ tegulis decurrentē. Et corā ſe terrā inferius aſpicit: totā ſanguine rubricatam. Heu quæ lingua fari: quis calamus ſcribere. Quæ ue mens poterit cogitare: amaritudīes dolorꝵ uiſceribus matris inflictas? Equidem doloris ſui: in amore fundati fuerāt. Vnde & rōnes amorē intendētes intendebāt pariter & dolorē. Tāto plus dolebas o dulciſſima dña: quāto plus ſ diligebas: quia ipſum noueres filiū dei: ex te naturaliter genitum. Ita dolebas uehementer: aſpiciens fi

lium dei: ſic horribiliter tractari:uillificari: & occidi in aſſumpta natura: & de tuis ꝯcepta uiſceribus. Dolebas uehementer:o dña glorioſa:aſpiciens ꝙ dilectus filius tuus. omnes dolores in ſe portabat: & ſicut benigniſſimus filius tuus oium redéptor fuerat. Ita tu oium genitrix:mediatrix. recõciliatrix. excuſatrix:&aduocata oium pcõꝝ. Tm̃ a ſcõ ſpiritu recepiſti ĩmiſſum dolorẽ:q̃tum ſufficiebat ad mundi ingratitudinẽ excuſandã. qa ſic dura morte: de mundi fabrica:ſuũ expellebat auctorẽ. Dic mihi o dña mea dulciſſima. uoces lamẽtabiles q̃s efferebas. oculos ſurſum eleuãs ad pẽdentẽ ieſum. Sane ut extimo. nõ poterat ex dolore plene uerba ꝓferre:ſed q̃s poterat ſubmiſſe:q̃rulas emittebat uoces. Nunc filiũ alloquẽs. Núc ad p̃rem lugubrẽ dirigens ſermonẽ. Hæc uel ſi ĩa ad filium ꝓferebat uerba. Fili dulciſſime q̃uo te uideo ignominioſe tractari? Heu mihi miſere:q̃ acerbis:& grauib⁹ penis:deficere te ꝯſpicio Mors tua nõ mihi penã affert: ſed angunt me tormenta:q̃ pati te cerno. Attamen & dura eſt mihi mors tua. quã ꝓpinquã fore uideo. Aſperũ mihi qppe eſt:ut a te ſeparer fili dulciſſime. Quis eñi mihi ſolatiũ ampli⁹ dar̃ poterit. Quis mihi ꝯſiliũ p̃bebit aut ſubſidiũ. Vita decetero tedium mihi erit cum a te dimiſſa fuero. Suſci

pe igitur fili dulciſſime matrem tuam: ut tecū moriar in cruce. Dehinc uirgo glorioſiſſima: ſurſum ad celū erigens oculos: crebra efferens ſuſpiria: deum patrē ſic alloquebaẗ. O deus oī potens: nunqd ego ſola mater & tu nō es huius dolorati et tui unigeniti pater eternus. Cur igiẗ me ſolā flere pmittis. Vbi quæſo eſt amor tuus quē in mōte exp̄ſiſti dicens: hic eſt filius meus dilectus &c. nunqd. Quia a iudeis reiectus. A diſcipulo traditus. Ab apl̄is relictus. Et quia ſpinis coronat⁹. Quia facie ꝯſputus. Quia toto corpe flagellatus. Et q̄a nūc diris cordis & corpis dolorib⁹ cruciatus ideo tuus deſinit eſſe filius. Ecce quia nulla ad ip̄um cōpaſſione moueris. Nūquid ego ſola īfelix debeo flere filium quē non ſolū poſſedi dilectū. Cur mihi matri ſocietatē frāgis: qua me tibi p ſpiritū ſanctum in mr̄imoniū ſuſcepiſti in unius generatione dilecti. An q̄a deus es: ideo bonus nō es. An quia omnipotēs es: inſenſibilis es. An quia tu ubique præſens es non intueris obprobria & dura cordis iacula atque anguſtioſa cordis uulnera quæ pſona dilecti filii mei ſuſtinet in aſſumpta natura. Noli ſic īmiſericors eſſe pater quia pr̄ es miſicordiaꝝ & deus totius ꝯſolationis. Solare pauliſp dolentem matrem ipſamque aſſocia ſolitariam atq; meſtiſſimā quā uſ-

que nunc in obſequis filii tui fidelem probaſti ancillam: & ſuper quā tue dilectiōis uiſcera ef fudiſti. Hæc & quā plura ſimilia ꝓferēs uerba meſtiſſima mater ſurſum ſæpius leuabat ma nus ſi dilectiſſimū poſſet ꝯtingere filium. Sed præ crucis altitudine non ualens attingere in genti doloris anguſtia: ad terrā cadere cogeba tur. O bone ieſu miſerere meſtiſſime matri tue Quid putas o aīa mea tunc agebat pius ieſus: cum ſic meſtam: & lugubrē cernebat matrem. Quāto exiſtimas cōpaſſionis feriebaꝛ tello: qñ materna contuebaꝛ uiſcera: oī ſue cōpaſſionis amaritudine plena. Necnō & ipſam faciē pal lidā & quaſi ſine morte mortuā: ſuiq̃ ſacratiſ ſimi ſanguinis manibꝰ ac ueſtibus ac facie cruē tam: gemitibus anxiā: uocem raucā lachrymis profluā: caſuum ictibus ex uolūtate: ipſum tā gendi: coliſam: oīq̃ cōſolationis ſocietate pri uatā. O benigniſſime ieſu: uere magnā & no uam amaritudinis crucē ex tue matris conſor tio tali pro nobis peccatoribꝰ aſſumpſiſti. Me ditare o aīa mea: ſed non ſine lachrymis uene randā illam cunctionē: lugubrem meſtā. & in effabilibus refectā doloribus glorioſiſſimā ui delicet genitricē: dilectum diſcipulū Iohānem caramq̃ diſcipulā Mariam magdalenā oēs iu xta crucē acerbum facientes lamentū. Et dul

ciſſimum ieſum ſupra in cruce confixum eoꝝ gemitus lachrymas:& amara ſuſpiria intuentē Ipſum quoq; ieſum ex cōpaſſione materna lachrymas effūdentē ſecum. Heu quæ mens tot pida quæ tota non reſoluať gemitū: & fluuiū non effluat lachrymaꝝ. Cōſiderans & deuote intuens hunc agnum manſuetiſſimū in cruce confixū & ſanguine & lachrymis:totum aſper ſum. Fluebant ex illis limpidiſſimis oculis:cre berrime lachryme:& ex fronte ſereniſſima gut te ſanguinis decurrebant quas corona ſpinea: quæ totū caput cōfoderat exire cogebat:ſicq; lachryme ſanguini admixte ſacratiſſimā irri gantes faciē ſupra matrē inferius reſidentē de currebant. Quid igiť mirum: ſi totum mater num celebrum defluebat in lachrymas qñ & totum:filii corpus fluere ſanguine: & oculos eius in lachrymis quaſi fontes effluere ſuo do loroſo contuebať aſpectu. Quis etiam dicere ualeat quātis cōfodiebanť doloribus quātiſq; ſuſpiriis angebanť:dilectus diſcipulus Ioānes & Maria Magdalena: q ab ipſo bono ieſu tot ſigna dilectionis acceperāt. Credendū ſane qđ hii duo dilecti totaliter reſoluebanť in lachry mas & mentis eoꝝ ꝑcordia:intenſo ſcindebā tur dolore aſpicientes: dilectū: tam doloroſo flere ploratu:totūq; laceratū & ſanguine cruē-

tatum in duro ſui corpis cruciatu. Heu quis re ferat laméta & querula uerba: Magdalene erga dominum ieſum dilectum. Arbitror quidem ꝙ copioſis reſperſa lachrymis & ſingultibus plena æthera clamoribus rumpebat dicens. O care magiſter. O ſingulariſſime domine mi. O unice mi benefactor: iam amplius ſine te uiuere neſciam. Heu me miſeram quia cerno ꝙ a me ſeparaberis dulciſſime magiſter. Heu quantis te uideo penis affligi. Horrorem mihi ingerunt quæ pati te uideo magiſter optime. Aſpicio caput tuum quod unguento perunxi modo fractum perfoſſum & uulneribus plenum. Cerno manus & pedes quos lachrymis rigaui nunc ſanguine cruentatos. Plura alia efferebat uoce querula & flebili dilecta diſcipula. Nec modico etiam dolore compreſſus fuerat carus diſcipłus Ioãnes. Plorabãt ĩſimul: oẽs ĩdicibili merore cõpti. Vere o dulciſſime dñe hii ꝙ te feruẽtiſſime diligerent demõſtrabant: qa te uſqꝫ ad mortẽ imo quouſqꝫ fuiſti ſepult⁹ nõ liquerũt: ſed ꝯtinuo ſecus crucem ſtãtes: cum lachrymis ſinguɫtib⁹ ſuſpiriiſqꝫ intẽſis oĩa cernebãt quæ dilecto ĩferebant magiſtro. Audiebãt uoces illas terrificas iudeoꝶ ꝯuitia quoqꝫ ĩproperãtiũ. Hæcqꝫ dolorem cumulabãt dolori cum dñm ſuũ nõ ſolum or-

mētis & penis i n corpe:ſed etiā obprobriis cō ſpicerent cruciari. Nūc ad meipm me conuertens quid dicam:o benigniſſime ieſu. Heu me infelicem qa ꝯſidero & cogito matrem tuam & caros diſcipulos:te iuxta crucem plangētes & ſecum nō defleo ut deberē. O dulciſſime ieſu:cur nō ibi merui pſens eſſe ad crucem tuam Forſitan plus ploraſſem:cum carā genitricem & diſcipulā flentes ꝯſpexiſſem. Sed & ſi ibi nō o benigniſſime dn̄e potero & modo ſi pſtiteris & te in cruce aſpicere pendentē. O pie dn̄e da capiti meo aquā & oculis meis fontem lachrymaꝝ qa aliunde haurire aquas nō potero niſi de fontibꝰ tuis ſaluatoris mei. Caligēt oculi mei a fletu meo. Exite exite lachryme & irrigate pedes dn̄i. Cur erubeſco ipius lachrymas effundere pro cōpaſſiōe xp̄i mei. Ipſe eni pro me ꝯtinuo fleuit:toto uite ſue decurſu. Continuum habuit ſp̄ualem fletum ꝯtritionis offenſionum meaꝝ Fleuit quoqꝫ nō ſolū fletu mētali:ſed & corpalibꝰ oculis fleuit puulus in pſepio & in matris gremio ſæpe martyrio uagitus dedit. O benigniſſime Ieſu qualibus agitabatur affectibus mens illa uirginea:cum te deum paruulum ſui ueteri filium in brachiis ſuis flentem cernebat. Puto eqdē ꝙ ipſa copioſiſſimis lachrymis tuis fletibꝰ iungebat. Bone ie-

ſu q̄d feciſti. q̄d docuiſti. & dixiſti. bt̄i q lugēt
Nō ig̃ teip̄m hm̄oi btitudis bn̄dictiōe priua
ſti. Et nō ſolū in uita abūdauit in te flet⁹ ut i re
ſurrectiōe Lazari: & i aſpectu ciuitatis iſipide.
ſed q̄ maxie in patibulo crucis abunde fleuiſti
qd' & ap̄ls Paulus teſtat⁹ eſt dicēs. Cū clamore
ualido & lachrymis teip̄m offerēs expiraſti Si
ig̃ tot lachrymas ꝑ me fudiſti o ieſu mitiſſi
me. Nōne ego igratiſſim⁹ cēſebor ſi tecū nō lu
geā tibi tal̄r afflicto cōpatiens. Trahe me o bo
ne ieſu ad crucē tuā: ut tecū & cū dulciſſima ge
nitrice tua cariſq; diſcipulis lachrymas iceſſan
ter fundā. At nūc ꝓſequamur dolores uirginis
glioſe. Plāgit fili⁹ dilectus ex cōpaſſione mr̄na
Plāgit mr̄ & diſcipuli. Et benigniſſimus filius
ut dolorē mr̄is aliqual̄r mitigaret ſubmiſſa uo
ce: paucula hec edidit mr̄i uerba. Mulier deſine
flere: & meſta eſſe nec mea morte triſteris. Nā
ecce hic dilect⁹ diſcipulus meus Iohānes filius
tuus erit. Deīde dicit diſcipulo. Et hæc mater
tua erit. Hoc quoq; tertiū uerbū extitit qd' in
cruce ꝓtulit pius ieſus. O q̄lis doloris gladius
fuit uerbū iſtud glorioſe uirgini. Ipſa igit̃ uix
ualēs: uerba formare ſuſpiciēs in benignū filiū
tota lachrymis madefacta tremula uoce dice
bat. Heu quæ ſunt hæc quæ audio fili dulciſſi
me. Modica ſunt uerba ſed acerba qdē & cor

dis mei uiſcera penetrãtia.Heu me miſerã q̃le cõmerciũ.q̃lis cõmutatio iã ecce datũ mihi au dio diſcipl̃m ꝓ magr̃o.ſuũ pro dño. mortalẽ pro imortali.creaturã ꝓ creatore.filiũ zebedei ꝓ unigenito filio dei.Sed aliqual̃r ꝯſolata poſt multos gemit⁹ & querula uerba tãdẽ dilectũ di ſcipulũ aſſũpſit in filiũ.Ipſeq; diſcipl̃us eã acce ptauit ĩ matrẽ.O ſctẽ & deuote diſcipule q̃ dul citer a dño ieſu fuiſti dilectus tã in ceteris q̃ in recõmẽdatõe mr̃na.Eqdẽ nõ mediocriter am pliatiõe uirtutũ ditatus fuiſti hui⁹ ſacratiſſime mr̃is uirtutib⁹ & exceſſiuis meritis eiuſq; cordi alib⁹ affectib⁹ ĩſertus ex hac unigeniti filii ſui re cõmẽdatiõe ꝑcipue.Te igit̃ oro dilectoꝝ dile ctiſſime & uere dilecte Ioãnes:ut me peccatorẽ in poſſeſſionẽ ſacratiſſimi bñficii mr̃ni amoris ꝓtectiõis & lauacri & ſuaꝝ ſacraꝝ uirtutũ op tati ꝑticipii ꝯtinuis apud ipſã patrociniis itro ducas ut uel modicũ poſſit pũgi inſenſibilitas cordis mei dolorata memoria mortis ieſu: ut ſicut piiſſima mr̃ tua ipſi⁹ filii ſui moriẽtis aſſi ſtẽs:tota cordis ĩternis uiſcerib⁹ ĩſoluta fuit ſic & mihi peccatori impetra ab hac miſicordiſſi ma mr̃e nr̃a ut aridũ meũ ſil̃i ſecũ liq̃factione totũ ĩ cõpaſſiõis lachrymas reſoluat̃.Teq; oro o uirgo clemẽtiſſima collige ſãguis lauacrum tui filii quo tanq̃ forti laſſiuio poſſis meas ab

luere maculas collige tue faciei pallores ſuorum uulnerum dolores ſue lamẽtatiõis cordialis dolores iextimabileſq; anxietates cõpatere dulciſſima mr̃ mihi miſero. Nã amor iſatiabilis boni ieſu q oĩ mõ ſemp ꝓpatus eſt meã ſalutem meis iã cõpatiens lapſib⁹ apud ſuã ꝓpriã iuſtitiã efficacem te mihi ꝯſtituiſti aduocatã. Quicquid enĩ uolueris ab eo ĩpetrare poteris. Sed hoc unũ a te poſtulo pia mr̃ ut pro me ĩpetres a dulci ieſu ut totus in eius filii tui amorem ardeã: ut ſecũ cõmoriar ſecũ crucifigar ubicunq; me uertã dulcẽ ieſum crucifixũ reperiã q̃cunq; cõſpexero eius plagas ĩtuear & continuo meo cordi ĩpreſſas defferã: ipſorũq; uulnerum ſanguĩe ſic inebrier: ut cæterorum oblitus nil aliud cupiã niſi dulcẽ ieſum: & hunc crucifixũ. Cũq; ſic cõputatũ hũero ipm̃ teneã cũ tenuero nõ pdã ſz ꝯtinuo ĩ eo eiuſq; ꝑcioſis uulnerib cõquieſcã.

ℂ Meditatio de obſcuratiõe ſolis circa horã nonã: & de quarto verbo quod protulit in cruce dominus ieſus.

PEndet in cruce: lux mũdi quæ illuminat omnẽ hoĩem uenientẽ ĩ hunc mundũ. Pẽdet agnus ĩnocẽtiſſimus: q fecit ſolẽ in ꝑtãtem diei. Et ſol ipſe ꝑfulgẽs dũ ſic acriter ſuũ pati cernit auctorẽ ꝓbere deſinit terris ſplẽdorẽ ſuum. A ſexta eteni hora in qua dñs ieſus

leuatus eſt in cruce obſcuratus eſt ſol uſq; i ho rā nonā:&tenebre facte ſunt ſup uniuerſam ter ram. Vides:o aīa mea:qūo & celeſtia corpa de morte dñi ieſu triſtata fuere. Ipſe uero dulciſſi mus ieſus paululū ante horā nonā laſſatus pe nitus & afflictus clauoꝝ uulneribus īportabi lem ſibi ifigentibus dolorem ex multitudine ſanguinis qui pene totus ꝑ uulnera effluxerat præcioſa ꝑꝑ ſudores quos ex anguſtia magna perpeſſus fuerat & ſubſecutum frigus rigidus & totus attritus caput erectū tenere nō ualens omnique ſe diuino ſuffragio prorſus priua tum conſpiciens erigens ſurſum oculos ad ce lum uoce magna clamauit dicens Hely hely lamazabatani ꝙ interpraetatur deus meus: de us meus ut quid dereliqſti me. Clamabat dul ciſſimus ieſus ſuſpenſus in ſanctiſſima cruce. Pater ſancte deus meus reſpice in me quia me dereliquiſti in tanto mentis ſuſpirio & mero re. Quid me ſic acerbe affligi ita ut deficiam nec unde reſpirare habeam permiſiſti. O pa ter mirifice quid me in tanto angore dereli quiſti qui non derelinquis clamantes ad te & qui non derelinquis præſumentes de te. Cre de quidē o aīa mea ꝙ ex multimodis afflictio nibus & coaceruatis tōſionibus & ꝑſuris q̄ ſi ne requie noſter ieſus perpeſſus fuerat magnā

patiebať exterius amaritudinē. Sed lõge plus cruciabať interius pp noſtrā ingratitudinē. O bone ieſu tu tanta pro me pateris grādes ſunt pene qb⁹ afficeris. Acerbi ſunt claui qb⁹ cõfoderis. Et cū tātus ſit dolor exterior iterius tñ plā tus eſt grauior dum meā cernis igratitudinē. Sed qd dicā ꝑcioſiſſime ieſu dū te in tāta poſitus anguſtia cerno ad patrē clamantē cur me dereliqſti. Nūquid erga meipſum iſurgā. Nunquid nõ inuehā ꝯtra memetipſm qui ſi qñ me aduerſis qbuſcūqꝫ & tribulationibus opꝑſſum ſentiā ad modicū patiēter ferre nõ ualeo: a te ſi qdē me arbitrans derelictū. O ſuauiſſime ieſu forma patiētie ſpeculū hūilitatis. Si tu unigenitus eterni patris filius in tātis poſitus afflictionib⁹ relictus fuiſti a deo: ego miſer uermiculus qd quærar ſi uidear derelictus: cū tñ ſciā ꝙ mecū es in tribulatiõe eripies me & glorificabis me: & q iuſta es hiis q tribulato ſunt corde. Scio igiť qd faciā cū me aduerſis obſeſſum perſenſero cõfugiā ad crucē dñi mei ieſu. Fugiā qppe ad pedes ſacratiſſime crucis ubi clamantē audiā ieſum meū deus meus: deus me⁹ ut qd dereliqſti me. Sic igiť facies. O aia mea cū te corpore uel tedio uel accidia uel alia quauis moleſtia affici ſenſeris noli ꝓpterea diffidere aut deſiſtere a ſtudio ſpūali. Sed ꝓpera ad

crucē dilecti Ieſu. Sede ad pedes dulciſſimi ieſu. Leua oculos ſurſum reſpice: & dum clamātem audieris dilectū Ieſum: clama & tu ad ipm dicēs. Trahe me poſt te o dulcis Ieſu: ut currā ī odorē unguētorum tuorum. Nō ꝯcidas aīo: nec triſtior q̄ oportuerit fias: ſed iuuātis reqras manū & clamās dic. Auertiſti faciē tuā a me & factus ſum ꝯturbat⁹. Sed tu o bone Ieſu qui nō dereliquis ſperātes in te: cum defecerit uirt⁹ mea ne derelinq̄s me. Si ſic pulſans īſtiteris nō exibis uacua: ſed facta ꝓmptior & alacrior dices: uiā mādatorum tuorum cucurri cum dilataſti cor meū Tu igiť o bone Ieſu in anguſtia tribulatiōis poſitus qui clamas ad patrē. Deus deus meus ut quid dereliqſti me: da mihi in oī tribulatione mea & anguſtia ad te clamare: nec me patiaris uelut derelictū a tua miſicordia reprobari. ſed exaudi ꝫs de celo uocē meā: & facias cum tribulatione ꝓuētum ut ſentiēs me tua miſeratione ſaluatū: cātare poſſim gloriā & laudē tuā dicēs Voce mea ad dn̄m clamaui: uoce mea ad dominum deprecatus ſum & intendit mihi.

¶ Meditatio de quinto ꝛ ſexto vbo qḋ ꝓtulit in cruce dn̄s ieſus. videlicet. Sitio ꝛ ꝯſumatum eſt.

AVdiſti o aīa mea dilectū ieſum in tanta

anguſtia poſitum in cruce clamantē ad patrē:
Deus deus meus ut qd dereliq̄ſti me. Poſt ipſa
uero uerba cum magno mētis angore ꝓlata:
ſmonē ad iudeos uertit dicēs. Sitio. Aderāt āt
ibi gentiles milites .ſ. Pilati q linguā hebraicā
p̄fecte nō nouerāt. Vnde ut audierūt ip̄m ieſū
clamantē Hely hely: putauerūt ꝙ Heliā in ſuū
auxiliū inuocaret. Et dicebant ad inuicē: Heliā
uocat iſte. Mox uero ut dulcis ieſus dixit Sitio
unus ex miniſtris currens accepit ſpongiā: ip-
ſamq; in uaſculo quoddā qd' ibi aderat: aceto
plenum cum felle imergēs circūpoſuit eā cui-
dā calamo ſurſumq; leuabat: ut potum tā acer
bum p̄beret ſuauiſſimo ieſu. Fuerunt eni q di-
cerēt crucifixos citius mori: ſi acetum cū felle
biberent. Ideoq; milites acetum poſuerunt ut
citiꝰ a cuſtodie liberari poſſent ſi citiꝰ morerent.
Qui aūt ibi aderāt eum ꝓhibere uolebāt dicē-
tes. Sine uideamus ſi ueniat Helias liberās eū.
Ipſe uero miniſter dicebat ad illos. Sinite me
facere: talē eni ei p̄beo potum ꝙ os eiꝰ torque-
bit: nec ipediemus quominus uideamus an ue
niat Helias quē uocat. Cum aūt guſtaſſet ieſus
acetum eiꝰ delicatiſſimo ori porrectū addidit
& ſextum uerbum .ſ. Cōſumatum eſt. Conſu-
mate .ſ. erant oēs ſcripture quæ de ipſo locute
fuerāt. Sed ſiſte hic pauliſp o aīa mea. nūquid

enim modica eſt adhibẽda cõpaſſio dilecto ie ſu. Nunqd poteris ꝯtinere lachrymas qu omi nus gemens & ſuſpirans loquaris ad dilectum ieſum dicens. O amãtiſſime domine. O præ cioſiſſime domine ieſu: quam magna dignus es compaſſione. Qui uſque ad uite tue ultimũ omnia ſuſtinuiſti incommoda: & in tuis tam multiformibus preſſuris nullum refrigerium recepiſti. O impietas nepharia. O crudelitas deteſtanda perfide gentis iudaice. Denegatur enim poculũ aque frigide domino meo mori enti qui potens eſt dare aquã uiuã: quã qui bi berit nõ ſitiet in eternum. Heu dolor: heu com paſſio miſerãda. Aliis ſceleſtis quibuſcũꝗ ulti mo deputatis ſupplicio potus nedum aque ſed nec uini denegaẗ. Et ut arbitror hiis qui cum ieſu pẽdebãt latronib⁹ mĩme denegatũ extitit. Sed dilecto ieſu ſic afflicto ſic fatigato aq̃ mo dica ꝓhibeẗ. Immo illi⁹ loco acetum cum felle amariſſimo propinatur. Vtinam ibi fuiſſem benigniſſime domine: ut potum tibi potuiſ ſem dare: cum lachrymis in menſura. O ma ter ieſu amariſſima. O dilecta diſcipula. O ca re diſcipule Iohannes: qui ad pedes ſtatis ſa cratiſſime crucis: Qui omnes fluuium effundi tis lachrymarum: iuuate dulciſſimum Ieſum. Cur non datis potum dulciſſimo Ieſu.

Aruit enim tamq̃ teſta uirtus eius & lĩgua ſua
adheſit faucib⁹ſuis. O q̃tus dolor uobis ut ar
bitror ierat cũ ſic ſitientẽ audiebatis dilectum
nec ei ſuccurrere poteratis. Credas ſane ꝙ dile
ctus iſte ieſus uehementẽ patiebaẽ ſitim nedũ
ſpũalẽ ſed & corpalẽ. Cũ eni dilectiſſimus iſte
ieſus dolorib⁹cordis anxius tot impioꝝ flagel
lis & obprobriis laborioſiſque uigiliis p̃terite
noctis fatigat⁹ exiſteret. Necnõ & diſcurſib⁹ i
piorũq; ictibus & tractib⁹ ĩpulſus qb⁹ fuerat ad
locũ ſupplicii crucis ꝯtumelioſe deduct⁹. Nec
nõ tãto fluxu hũoꝝ lachrymaꝝ & ſanguis in
ſupplicio crucis doloroſe portato. Nõ eni mi
rum ſi deſicatus fuit tã corde quã oĩb⁹mẽbris.
Et qũo hoc o dñe ieſu: tãtã ſitim ſuſtines. Nõ
ne tu es q clamabas ſi qs ſitit uẽiat ad me & bi
bat. Tu alios ſitiẽtes ſacias & tuip̃e ſiti ardeſcis
Nõne tu es ille o bone ieſu q Samaritane dixi
ſti te hr̃e aquã uiuã quã q biberit nõ ſitiet ĩeter
num: ſed fiet ei fons aque ſaliẽtis ĩ uitã eternã.
Ego aũt ueniã ad te dulciſſime ieſu: ut iebrie r
ab ubertate domus tue: & torrẽte uoluptatis
tue potabis me. Ad te fugiã ſuauiſſime ieſu q ſi
tis meã ſalutẽ liberationẽ. Nã ſitit aĩa mea ad
deum fontem uiuũ. Sedebo ad pedes ſctiſſime
crucis tue & gemitib⁹ac lachrymis potũ ſumã
Clamabo ad te deũ meum: ſaluatorẽ meũ ꝑte

ctorem meum:& dicam. Sitio:ſitio benigniſſi me ieſu. Sitiuit in te aīa mea q̄ multiplr tibi & caro mea. O dulciſſime crucifixe imitte extremū digiti tui ī uno ex p̄cioſis uulnerib⁹ tuis & in delicatiſſimo ſanguie ītinge mittaſq; in os meum uerius ī cor meū:ut refrigeret aridā mētē meā qa in tui dilectiōe aruit cor meū. O me felicem ſi ad modicū liceret ſuggere minimā tui p̄cioſi ſanguīs guttā quem pro me ad terrā cerno defluere. Qui eni bibit tuū ſanguinē ī te manet:& tu ī illo. Sed attēde o aīa mea qd ait bn̄dictus ieſus Sitio inqt. Sitim qppe ī corpe patiebat̄ nō modicū cum enī naturalr oēs morientes ſitiāt nō eſt miꝝ ſi pius ieſus tot anguſtiis attritus ſitim ſuſtinebat ardentē eo maxime qa ſanguinis effuſio ſitim cāre ſolet. Vnde cum de illo tot corpe delicatiſſimo ſanguinis effluxerit copia nō eſt miꝝ ſi fauces ille ſctīſſime p grādi cruciabant̄ ſiti. Sed plus ſpūalr ſitit benigniſſimus ieſus q̄ corpalr. Audi dulce uerbum & totum īextimabili charitate ꝓlatum ſitio inqd nō doleo. Et qd ſitis o dn̄e. Nō uinū de uite aut aquā de flumine ſed ſitis tua ſalus mea cibus tuus redemptio mea. Tu fidem meam ſitis ſalutem meā gaudium meum plus te urget aīe q̄ tui corpis cruciatus. Sic ſitias tu o aīa mea & deſidera ſicut deſiderat ceruus ad

fontes aquaꝝ. Illum deſidera illum ſitias qui ſitiuit te. Nõ te tedeat ĩtempies aeris. Moleſtia carnis. et cordis pugna cum uitiis uarietas fortune & incertitudo temporis expectatio & timor mortis cur te retardat uita mortalis & nõ te ꝓuocat uita uitalis btĩtudo fontalis ſocietas & letitia ſpũalis. O benigne ieſu ĩprime ſitim uehementẽ tui amoris: mihi ut ſitiat aĩa mea te deum fontẽ uiuum. Magna eſt multitudo dulcedinis tue dñe. Satia me o bone ieſu aqua tua uiua. Tu enĩ ſolus es q hãc ſitim ſedare poteris qm̃ apud te eſt fons uite. Pota me o dulcis ieſu uino cõpũctionis. Fac me quæſo uinũ deuotiõis cũ myrrha mortificatiõis: ac felle penitentialis cõpunctionis tibi digne offerre. Et da mihi acerbitatẽ calicis tui non horrere: ſed gaudio amplecti: & bibere ad ſalutem ut pro amorẽ tuo anime mee ſitiẽti: amara dulcia: acerba ſautia: inſipida: ſapida: uideantur.

Meditatio ꝺ expiratiõe ꝺñi ieſu circa horã nonã: ⁊ ꝺe ſignis q̃ in morte ipſius viſa ſunt ⁊ qũo crura latronibus fracta ſunt ⁊ latus ipſius ꝺomini ieſu lancea perforatum eſt.

Poſtq̃ agnus manſuetiſſimus dilectus ie-

ſus dixit. Conſummatum eſt dum hora diei nona eſſet ſigna & inditia propinque eius mortis cepit ꝑtendere. Licet etenim cõtinuo faciẽ terreã & liuidã habuerit ex ĩnumeris afflictionibus quas ſine requie paſſus erat. Ita ut ſi quis ſanctiſſimam illam faciem fuiſſet intuitus hominis mortui iudicaſſet. Nunc tñ propinqor fiẽs morti: nouã fecit in facie mutationẽ. Cepit namqꝫ facies illa ꝓcioſiſſima nouo & horribili pallore ſuffundi. Fauces ille ſanctiſſime plus ſolito affligi. Et quaſi cum cõtinue dum in cruce pependit oculos ex grauedine ad terram defixos tenuerit nunc tamen plus ſolito grauatos oſtendens uix eos mouere poterat: ſed intus fixos in capite retinebat. Tunc ſubito de celo affuit multitudo innumera angelorum de celo ueniens. Illa enim ſanctorum ſpirituum agmina crucem ſanctiſſimam ſepiuerunt: ut egredienti glorioſiſſime anime ſui domini intereſſent. Credendum namque ꝙ omnipotens pater unigenito eius filio in exequiis honorem debitum exhibere uoluit: & ut angelorum exercitus eius adeſſet morti quem omnis celorum ordo ueneratur: & adorat & cui flectiť omne genu celeſtiũ: terreſtriũ: & infernoꝝ. Cũ enim legať ꝙ̃ ſæpe: ad funera: & ad ſepulturas quorumlibet ſanctoꝝ ueniſſe ange-

los:& ad eorꝫ exequias obſequia pſtitiſſe:& ſi ut pie credit̃ morienti ipſius dñi ieſu genitrici celorꝫ militia cum ſuis agminib⁹ obuiã uenit: & eã ingenti lumine circũfulſit: & ſi naſcenti dulciſſimo ieſu affuit. Multitudo celeſtis exercitus credẽdum eſt merito ꝙ ipſi morięti affuit oĩs angelicus chorus. Nunqd putas o anima mea ꝙ angelica illa turba ſine merore & compaſſione eſſe potuerit cum dñm ſuũ in tantis poſitũ anguſtiis cerneret. Si inſenſibilia corpora ut terra & lapides uelũ tẽpli & ſimilia meſtitiã de morte dñi demõſtrabant ſi ſol ei compatiẽs lumẽ nõ dabat qũo putabimus angelicos ſpũs de morte ſui dñi indicibili cõpaſſione nõ fuiſſe pmotos. Ig̃r̃ iſtãte hora qua aĩa illa glorioſiſſima de corpe fuerat egreſſura piiſſimus Ieſus ex angelorꝫ pſentia cõfortatus caput qđ demiſſum ex debilitate tenebat̃ ſurſum erigẽs & oculos attollens ad patrẽ uoce magna & altiſona ad inſtar ſani & robuſti hoĩs clamauit dicens. Pr̃ in manus tuas cõmendo ſpiritũ meũ Hiis dictis caput deorſum inclinans & oculos claudẽs emiſit ſpiritũ. Tũc illa ſctiſſima angelorꝫ agmĩa illã glioſiſſimã animã aſſumentes ſue unitã diuinitati ad iſernorꝫ pfũda cũ hymnis & laudib⁹:& cãtibus detulerunt:ut expectãtes ĩnumerabiles pplos:q ligati ĩ tenebris tene

banſ:a diaboli dñio liberaret ꝓut clarius expri memus iſerius. Núc audi auté q ſecuta fuerunt. Poſt emiſſum dñi ſpiritū:ſtatim eteni ipſa hora qua nr̄ dilectus ieſus ſpm̄ tradidit. Velū qd erat i téplo ſciſſum eſt mediū a ſūmo uſqꝫ deorſum. Et terremotus factus eſt magnus. Petreqꝫ ſciſſe ſunt. Et monumenta apta ſunt. Et multa corpa ſctōꝝ q dormierāt ſurrexerūt. Qui exeūtes de monumētis poſt reſurrectioné eius uenerunt i ſanctā ciuitaté & apparuerūt multis. Tunc uidēs cēturio q ad crucifigendū uenerat pñs:cū ſtaret ex aduerſo ꝙ ſic clamás ꝯtra morientiū oīum ꝯſuetudiné expiraſſet glificauit deū dicés uere hō iuſtus erat. Bernardus ſup cātica ſmōe.xxviii.niger erat ieſus:ſed formoſus. Niger reputatiōe Herodis. Formoſus ꝯfeſſiōe latrōis & cēturiōis fide.qm̄ formoſus aduerterat q exclamauit uere hō filius dei erat: ſꝫ i quo aduertēdū Si eni attēderet ꝙ appebat qūo formoſus:qūo dei filius.qd niſi deforme & nigrū oculis iſpectātiū occurrebat cū expāſis in cruce manibꝰ medius duoꝝ neq̄ riſū malignātibꝰ daret fletum fidelibꝰ. Et ſolus erat riſui qui ſolus poterat eſſe terrori ſolus honori debuerat. Vñ igif aduertit pulchritudiné crucifixi & ꝙ his ſit filius dei q cū iniqs reputatus eſt Rñdere ad id aliqd nr̄um nec fas eſt:nec opus

eſt:nec euãgeliſte hoc diligẽtiã pteriuit.Sic.n.
hẽs uidens aũt centurio q ex aduerſo ſtabat qꝛ
ſic clamãs expiraſſet ait:uere hic hõ fili⁹dei erat.
igit̃ ad uocẽ credidit ex uoce agnouit filium
dei & nõ ex facie.Erat ei fortaſſis ex ouib⁹ eius
de qb⁹ait oues mee uocẽ meã audiũt & cogno
ſco meas & cognoſcũt me mee.Audit⁹ iuenit
qꝛ nõ uiſus oculũ.Spẽs fefellit.Auri ueritas ſe
infũdit ocul⁹ pnunciabat ĩfirmũ oculus fedũ
oculus miſeꝝ ocul⁹morte turpiſſima ꝯdẽnatũ
auri dei filius auri formoſus ſed nõ iudeoꝝ q
erãt ĩcircõciſi aurib⁹merito petrus abſcidit au
riculã ſui,ut uiã faceret ueritati & ueritas libe
raret eum.i.libeꝝ faceret erat ille cẽturio ĩcir
cõciſus ſed nõ aure q ad unã expirãtis uocem
ſub tot ĩfirmitatis ĩditiis dñꝫ maieſtatis agno
uit iõqꝫ nõ deſpexit qꝛ uidit qa credidit qꝛ non
uidit nõ aũt credidit ex eo qꝛ uidit ſed ex eo p
culdubio qꝛ audiuit qa fides ex auditu dignũ
quippe fuerat p ſupiores oculoꝝ feneſtras ue
ritatẽ ĩtrare ad aĩam ſed hic o aĩa mea ſeruat̃
in poſteꝝ cũ uidebimus facie ad faciẽ ſil'r q cũ
eo erãt cuſtodiẽtes ieſum uiſo terremotu & his
quæ fiebant timuerunt ualde dicentes uere fi
lius dei erat iſte.oĩs autẽ turba eoꝝ qui ſimul
ad ſpectaculum iſtud uenerãt & uidentes quæ
fiebãt pcutientes pectora ſua reuertebant̃ ſta.

bantq; oēs noti eius a lōge & mulieres quæ ſe
cute erāt ieſum a galilea miniſtrātes ei iter q̄s
erat Maria magd.& Maria iacobi minoris &
Ioſeph mr̄ & ſalome & mr̄ filior̄ zebedei &
alie multe quæ ſimul cum eo aſcenderāt hiero
ſolimā.Expgiſcere nunc o aīa mea leua ocu-
los tuos ſuſpice ad dilectum ieſum ī ara crucis
torridū qd dices ł quid facies & tu o aīa mea
uides q; ꝯcutitur terra ſcindunt lapides oēs pe
ctora tundunt pro morte dn̄i ieſu.nunquid &
nos ſcilebimus quin deducāt oculi nr̄i q̄ſi tor-
rentem lachrymas ueni igit:ueni o aīa mea ad
crucē dilecti ieſu ſaluatoris nr̄i ueni adoremus
agnum īnocentiſſimū ꝓcidamus ante crucem
ploremus corā dn̄o q liberauit nos ſua acerbiſ
ſima morte eiulemus domino lachrymemus
pio ieſu ſaluatori noſtro ſecundamus in ſter-
quilinio & cum lachrymis non ceſſemus do-
leamus clamemus & ſuſpiremus gemitibus īe
narrabilibus quia cecidit corona capitis no-
ſtri iā ſuſpira & luge aīa mea dū extīctum cō
ſpicis ieſum tuū qui te tāto charitatis feruore
dilexit exue te ueſtimentis iocūditatis indue-
re cinere & cilicio: quia occiſus eſt ſaluator
tuus Deduc quaſi torrentem lachrymas per
diem & noctem: nec taceat pupilla oculi
tui: plora:& eiula: quia uenit dies magna: &

amara ualde receſſit paſtor nr̃ fons aque uiue: in cui⁹ trãſitu ſol obſcurat⁹ eſt. Sed heu mihi o dñe ieſu quia mortẽ tuã affectuoſa cõpaſſione nõ defleo. Vñ quidẽ mihi accidit qđ ꝓpheta ille aiebat. Ecce quõ morit̃ iuſtus & nemo ꝑci pit corde. Video ſane mortẽ tuã: ſed ex quãta erga me tua charitate ꝓceſſerit nequaq̃ corde ꝑcipio. Sed tu bone ieſu: auge meã ꝑauptatẽ affectionis: & qđ ꝓpriis uirib⁹ acqrere nequeo tue gratie dono ĩfunde: ut toto cordis affectu ac mẽtis deſiderio te diligens toto & ĩtime cõ paſſiõis affectu tibi quoq; pro me crucifixo cõ patiar. Iã uero ad facti ſeriẽ reuertamur. Sic igi tur mortuo bñdicto ieſu cum adhuc illi duo latrones ſupuiuerẽt: timẽtes iudei qm̃ paraſce ue erat ne remanerẽt in cruce corpa ſabbato. Erat enim magnus dies ille ſabbati rogauerũt Pilatum ut frãgerent̃ eoꝶ crura & tollerentur de crucib⁹. Venerũt ergo milites & utriuſq; la trõis crura fregerũt. Ad ieſum aũt cũ ueniſſent ut uiderũt eum iã mortuũ nõ fregerũt ei⁹ cru rã: ſed unus militũ qui cecus fuerat lateri ipſi⁹ ieſu lanceã apponens illo ſacratiſſimo pectori uulnus ĩflixit: & ꝑcioſiſſimũ lat⁹ apuit. Moxq; de ſciſſimo latere exiuit ſanguis & aqua. Cũq; ſanguis ꝑ lancee haſtã decurriſſet: & man⁹ ipſi⁹ militis madefeciſſet: apponẽs digitũ oculis ilĩ

co uiſum recupauit:& q uidit teſtimoniũ phi-
buit:& uerũ eſt teſtimoniũ ei⁹. Sed nunc o aĩa
mea ſede ſolitaria ad crucem dilecti ieſu & cali
gent oculi tui a fletu meror & luctus occupent
faciẽ tuã. Suſpice ſurſum ad dilectũ ieſum tuũ
& quãta pro te ſuſtinuit meditare. Et clamans
& ſuſpirans gemitib⁹ inenarrabilib⁹ loquere ad
dulciſſimũ agnũ q iacet in ara crucis ſic torri-
dus ſic aduſtus ſic deformis & cum crebris ſin
gultib⁹ dices. O piiſſime ieſu. O inocẽs agne.
O amãtiſſime dñe: q̃to plus te ꝯſidero: q̃to pl⁹
te ĩtueor. Tãto plus reperio unde tibi cõpatiar
ac ꝓ tuis ĩnumeris tormẽtis afficiar. Video. n.
illud ſacratiſſimũ corpus tuũ totũ laceratũ to-
tum liuorib⁹ & ulcerib⁹ ſauciũ trãſcurrẽs p ſin-
gulas ipſi⁹ corpis ptes ĩ eo pticulã nõ repio: q̃
ſpãli: nõ ſit leſione ꝯtuſa. Nõ uideo mẽbrũ ali
qđ qđ ſpecifice: nõ ſit uulnere ſauctiũ ita ut a
plãta pedis uſq; ad uerticẽ nõ ſit in eo ſanitas.
Stet nãq; uenerandũ tuũ caput totũ puncturis
acerbis & foraminib⁹ uulneratũ: & ſuppoſita
ſpinarũ corõa. Manet pfoſſum aliſum cerebrũ
aſprimis ſpinarũ aculeis. Frons illa ſereniſſima
tota ſanguie cruẽtata Crines fulgẽtiſſimi cruo
re coagulati & ex capite uiolẽter euulſi. Oculi
lucidiſſimi uelati pugnis obtuſi ſputis & pulue
re deturpati & multiplici fletu ſæpius reliquati

Nares afflicte fetore horribili ſputoꝝ aboiabi liũ iudeoꝝ. Bucha illa ſuauiſſima fellis & aceti atqꝫ myrrhati uini acerbiſſimo poculo madefacta. Bñ delicatiſſime & uelut ſol micãtes pugnis pcuſſe: & alapis frequẽtibꝰ ceſe. Aures ille ꝓcioſe inumeris obprobriis plene. Barba tua ſpecioſiſſima ipiorum obſenis manib tracta & decerpta. Collũ illud eburneũ acerbe cathene ligamie coartatũ & liuidũ factũ. Spatule ꝓcioſe uaſtiſſime crucis oneř fatigate Terga uenerãdiſſima fuſtibꝰ uirgis ceſa. Quid plus o bone ieſu immaniſſimi tortores. Brachia illa formoſiſſima liuẽtia fecerũt uirgis & flagellis innumeris. Manus ſctiſſimas clauis pfodere duriſſimis. Lancea quoqꝫ ꝯfoſſum extitit ſacratiſſimũ pectus. Crura uenerabilia flagellis dirupta. Pedes ſciſſimi clauoꝝ uulneribꝰ ſaucii. Et demũ totum corpus flagellis: & uirgis afflictũ ita ut nec pticula remãſerit quæ ab acerbo dolore imunis ſeruata fuerit. O pie ieſu in nullo pepcerũt aĩe tue. Et q̃re dñe tãta ptuliſti. Certe pro me. Et ego ingratiſſimꝰ tibi cõpati neſcio nec tecũ dolore curo q tantũ pro me doluiſti. Miſere mei miſere dulciſſime ieſu quia pœnas & tormẽta nõ ſentio ut deberẽ. Sed uulnera cor meum pie dñe: & in ſingulis mẽbris dolorẽ ſentiã. Infige oĩbꝰ membris meis uulnera

tua pcioſſima:ut ſolus te teneat itra ſe recluſū & ſic demum cæteros ſenſus meos in obſequium tuū captiua:& ad faciēda quecūq; tibi ſūt placita oīa mēbra mea cōpone:ut oſſa mea dicāt. Dñe qs ſiñs tibi. Et ſi nullus ſiñs tibi dñe te ſolū uolo diliger . Vñ uulnera cor meū pie ieſu tuo ſuaui amor:ut nihil cupiā:nihil q̄rā niſi te ſolū ieſū crucifixum.

¶ Meditatio quō dñs ieſus de cruce depoſit⁹ extitit:& de plāctu ipſius meſtiſſime matris & cæterarum mulierum:necnō & quō in ſepulchro etiā poſitus fuit:vbi & q̄le fuerit ipm ſepulchrū deſcribitur.

A Dueſperaſcente iā die cum iā ieſus dulciſſimus mortuus in cruce penderet & latronib⁹ cruta fracta fuiſſent receſſerūt paulatim oēs. Sola eius dulciſſima mr̄e cum reliquis mulierib⁹ ibidem remanentibus cum gemitibus lachrymis & ſuſpiriis copioſis ſine cibo & potu & alia q̄uis corpis quiete. Interim quidā duo nobiles uiri iudei occulti ipſius ieſu diſcipuli qui morti eius nō ꝯſenſerāt ꝯſilio iudeoꝝ: Ioſeph ab arimathia ciuitate iudee: & Nicodemus qui uenerat ad ieſum nocte. Acceſſerunt audacter ad Pilatum & petiernnt corpus ieſu. Quibus cum Pilatus cognouiſſet a cēturione ꝙ mortuus eſſet donauit corpus ieſu Venerunt igiť ad montē caluarie ubi crucifixus erat ieſus ſecum familiares adducentes & miniſtros ſchalaſq; & maleos: ac cætera opportuna inſtr̄a ſil̄r portātes. Cumq; ibidem applicuiſſent gl̄ioſiſſimā mr̄em eius repere cū mulieribus ad crucem ſedentē flebilē atq; meſtā. Hii igiť nobiles uiri ad uirginē gl̄ioſam accedentes & amicabilibus uerbis ſalutātes & afflictā ꝯſolantes cām eidem coꝝ aduentus exponunt flebili nihilominus cōpaſſione ſecum gementes. Heu aīa mea qūo putas beatiſſimā matrē ſibiipſi renouaſſe do'ores: ut uidit diſcipulos ſecum lamentātes & extinctum ſuum dn̄m

deplorãtes. Veꝝ aliquale ei ſolamẽ: ac refrige riũ eſt ei pſtitũ: ut audiuit de cruce deponendũ filiũ ſuũ dilectũ quẽ in alto leuatũ tãdiu ꝯtige re non ualuit. Sero aſſumẽtes hii generoſi uiri cũ ſuis ſuis duas ſchalas quas ſecũ detulerãt & in altũ erigẽtes ipſas ſciſſime cruci applicãt. Et ſurſum aſcẽdẽtes ipſi uiri ſpectabiles: ut ipſi de cruce deponerẽt: quẽ magna charitate diligebãt maleos & forcipes ferũt ſuis ſuis ipſos adiuuãtibꝰ. Cũq; clauos illos ſctiſſimos extrauiſſent ne corpus illud ſacratiſſimũ ad terrã decideret: unus ex eis quiſq; ille fuerit ĩter brachia ſua & ſup eiꝰ humeꝝ aſſumpſit: quoaduſq; tertiꝰ clauus euelleret e pedibꝰ. Quo extracto oẽs ad terrã corpus uenerãdiſſimũ deduxerunt. O felix diſcipule ſeu tu ioſeph: ſeu Nichodemus extiteris: q dignus es habitꝰ ut ſacratiſſimũ ꝯtigeres corpus: & ĩter tua brachia ſuſtineres. Vtinã ſemel mihi daret o dñe ieſu ĩter meas ulnas te ſuſcipe ut te poſſem ſtrictis amplexibꝰ ꝯfouere. Tunc alacris dicerẽ. Faſciculus myrrhe dilectus meus mihi ĩter ubera mea cõmorabit. Aſſumpſit te ſanctus ille Symeon in ulnas ſuas & dulcia figens oſcula bñdixit tibi & quieuit in pace. Vtinã & ego ſemp te ferrã ut ſignaculũ ſup brachiũ meũ. Nullas etenim mihi poteris dare delitias maiores o benigniſſime ieſu q̃ ut

te continue:in ulnis geſtem. Nunc eleuans ua-
gientem de p̃ſepio. Nunc pgentem in egyptũ
ſup humerum portãs. Nunc portãtem crucem
ad ſupplicii locum iuuãs. Et demum deponen
dum de cruce cum Ioſeph: & Nicodemo iter
brachia mea ſumẽs ut ad oĩa quæ dixero quæ
fecero: quæ cogitauero: ſemp ante me hẽam
benignum ieſum:& hunc crucifixũ. Sed nunc
progrediamur ulterius. Hii igit̃ clariſſimi uiri
pedetentim leuiter in terra corpus ſanctiſſimũ
deduxere magna cũ reuerentia ip̃m ptractãtes
cogitauero o aĩa mea:ſed nõ ſine lachrymis &
pia cõpunctiõe qd tunc agebat dulciſſima mr̃
dilecti ieſu. At q ut arbitror dum clauos de ma
nibus & pedib⁹ excuterent ſtabat ĩferius uirgo
gl̃ioſa ſurſum oculos erectos tenẽs cũcta quæ
fiebãt cernẽs & anxie ſuſpirãs. Dumq; corpus
præcioſum p ſchalas deducerent ſurſum ma-
nus extẽdebat & brachia ut corpus dilecti filii
ſuis ulnis excipet. Nec expectare poterat ut ip
ſum ad terrã deponerẽt quominus & ipſa ma-
nib⁹ſuis deponẽtib⁹opem ferret. Tandẽ depo
ſitum uenerãdum corpus ſup nuda ſindone q̃
ad terrã ſtrata fuerat:collocauerũt. O qs narra
re ſufficiat fletus & gemit⁹querelas & ſuſpiria
quæ tunc tpis agebant̃. Stabãt eni circa corp⁹
ſciſſimũ mater ei⁹& mulieres relique oẽs cum

meſtiſſima mře amariſſime lugẽtes. Et præ cæteris flebat pia mater ſup extincto filio. Et corpus totum manibꝰ ſuis ꝯtractans: uenerandã illã ſæpius deoſculabat faciẽ. Tota quoq; plena ſuſpiriis: & crebros edens ſingultꝰ nũc uulneribus pedum nunc manuum frigida oſcula defigebat. Totum corpus irrigans lachrymis. Vix aũt ex dolore poterat uerba ꝓferre. Vt uero poterat. Hæc uel ſimilia ꝓferebat uerba. Quid feciſti cariſſime fili ut tã turpi ac acerba ſis morte dãnatus. Quid faciet meſtiſſima & triſtiſſima mater tua. Heu fili dulciſſime oẽ gaudium qđ de te habui: in quãta amaritudine eſt ꝯuerſum. Hæc & plurima uerba ſimilia quæ deuote meditari poteris depromens ꝯſolari nõ poterat. Iam uero quid putamus egiſſe tunc temporis dilectam diſcipulam Mariam Magdalenam. Credendum ſane ꝙ poſt glorioſam eius matrem indicibili erat ſauciata dolore. O quã uberrimas ut arbitror fundebat lachrymas: Et lugens amariſſime tremula uoce cum defuncto magiſtro ueluti ſi uiueret loquebatur. Manus quoq; ac pedes deoſculans: & lachrymis rigans: uoce lugubri dicebat Heu dulcis magiſter. Heu amantiſſime domine. Heu unice mi conſolator. Heu quomodo deſolatam dilectam linquis diſcipulam. Ad quem recur

recurrã deinceps pie magr. Ad quẽ meũ erit re fugiũ Heu quales nunc aſpicio manus pedes & caput quos unguẽto punxi. Heu mihi qa loco odoriferi unguẽti undiq; exuberat ſanguis Infelix ego quæ tali & tãto ſũ orbata magro. Vñ mihi dabiſ pie dñe q me ſic diligat ſicut tu Tu ille q ad me ſæpiꝰueniebas ĩ meo hoſpitio reclinabas:& tãto me dignã hoſpite feciſti. O. dulciſſime ieſu:tu me a phariſeo defendebas:a ſorore mea me dulciter excuſabas. Cõgratulabaris q̄ ad pedes tuos ſederẽ:& tuo depaſcerer aſpectu. Laudabas me cum te ungebã unguento:lachrymis rigabã capillis tergebã:dolorem meũ mulcebas:peccata dimittebas. Querebas me cũ nõ aderã & uocari me p ſororẽ ꝑcipiebas. O q̄ta mihi ſuauiſſime dñe dilectionis ſigna mõſtraſti. Cum me ꝯtriſtatã de morte fr̃is uidiſti:tu quoq; mecũ ꝯtriſtatꝰes:& cum flente ſſimul lachrymatꝰes. Fratrẽ meũ pro mea ꝯſolatiõe ſuſcitaſti. Et qs unq̄ tãta tribuit aut tribuere poterit. Hæc & ſĩlia magnis efferẽs ſuſpiriis quẽ uiuentẽ fletibꝰrigauerat lachrymis quoq; aſpgere mortuũ nõ ceſſabat. Stabat & dilectus diſcipulus:& extinctum ſuũ dñm amariſſime deplorabat. Flebãt & relique mlieres quæ ibi aderãt hoꝝ plangentiũ cõpaſſione pmote. Lugebant & angeli qui & ibi ꝯtinuo aderant.

Sup oēs meſtiſſima mater fletibus ſatiari non poterat. O ꝗ̃ ſæpius ꝯtra iudeos ꝑfidos exclamabat ipiiſſimā eoꝝ ingratitudinē arguens. O popule ingrate. O plebs ſcelerata cum meū filium tā horribili ꝑemiſti morte. Quid tibi fecit o popule ingratiſſime hic filius meus: aut ī quo ꝯtriſtauit reſpōde mihi. Quia eduxit te de terra egypti: ideo paraſti crucē ſaluatori tuo. Quia eduxit te ꝑ deſertum quadraginta annis & māna cibauit te paraſti crucē ſaluatori tuo: & dulciſſimo filio meo. Ipſe ꝓpter te flagellauit egyptum cum primogenitis ſuis: & tu eum flagellatum tradidiſti. Ipſe te eduxit de egypto demerſo pharaone in mari rubro: & tu eū tradidiſti principib⁹ ſacerdotum. Ipſe ante te aperuit mare: & tu aperuiſti lancea latus eius. Ipſe ante te ꝑiuit in colūna nubis: & tu eum deduxiſti ad ꝑtorium Pilati. Ipſe te pauit māna ꝑ deſertum: & tu cediſti eum alapis & flagellis. Ipſe te potauit aqua ſaliente de petra: & tu eū potaſti felle & aceto. Propter te chananeoꝝ reges ꝑcuſſit: & tu arundine ꝑcuſſiſti caput eius. Ipſe dedit tibi ſceptrū regale: & tu capiti ſuo ſpineā coronā. Ipſe te exaltauit magna uirtute: & tu eum ſuſpēdiſti in patibulo crucis. O quā magna multitudo amaritudis tue dñe quā ꝑpara ſti nō diligētibus te. Longū foret ſi cūcta uer-

ba quæ amariſſima ferebat mater uellemus de ſcribere. Sed itenſiſſimus dolor dolētia uerba formare cogebat. Tu igiť o aīa mea ītra temet ipſam reducta cogita pio affectu & tenera cō-paſſione dolores uirginis gľioſe & crebros gemitus ſup extincto filio. Nunc autē redeamus ad inocentiſſimū agnū iacentē in terra & qūo ſepulture traditus fuerit ꝓſequamur. Et quidē lōgo iā ſpacio magnus ploratus & ululatus ſuper benigniſſimo ieſu factus erat. Iāq; ſol ad occaſum ꝓpere tendebat. Tūc nobiles illi diſcipuli meſtiſſimā matrem āmouentes a filio corpus ſumpſere ſctiſſimum atq; in quodā candidiſſimo litheo ut mos eſt iudeis cum myrrha & aloe multiſq; aromatib⁹ odoriferis inuoluerunt ligātes illud cū magna reuerentia. Moxq; ipſi ꝯſpicui uiri cum aliis q ſecum aderant corpus leuātes cum grādi reuerentia ad ſepulchꝝ quoddā in orto ibi exiſtēs & diſtās a loco crucis paſſib⁹ qnquaginta honorifice detulerunt: mře gľioſiſſima cū caro diſcipulo & reliqs mulierib⁹ comitātib eos. Quale erat ſepulchꝝ dñi
Erat autem ſepulchꝝ illud nouū ipſius Ioſeph in quo nōdum quiſq̄ poſitus fuerat ad modū quo nobiles iudei ſua fabricabant ſepulchra. Erat enim ut ferť domus ſeu ſpelunca rotōda de ſubiacente rupe exciſa. Nā lapis erat ſeu ru

pis grãdis in orto i cuius latere erat monumẽ tum exciſſum ſeu ſpelũca octo pedes lõgitudi nis hñs & totidẽ latitudinis tanteq; erat altitu dis ut hõ ĩtro ꝯſiſtẽs:atq; i eius pauimẽto ſtãs rectus uix poſſet extẽſa manu culmen attigere Introitũ patulũ hñs ab oriẽte Cui lapis ille ma gnus aduolutus appoſitꝰpro oſtio fuerat.In ip ſius aũt monumẽti pte aqlonari: ſepulchrum dñi.Hic eſt locus ubi corpus dñicum colloca tũ extitit de eadẽ petra exciſus eſt ſeptẽ pedes & mediũ habens lõgitudinis & a cetero paui mento altius eminẽs tres palmos & medium habens altitudinis eandem habens latitudinẽ q̃ & altitudinen. Eſt autem ipſe locus non de ſuper ſed a latere meridiano:p totum patulus: unde inferrebaẽ corpus:ut eſſet quaſi ſarcofa gus ſuppoſitus monumẽto ĩclinatus ſup latus aptã a latere hẽns'& nõ ſuperius.Color autem ipſius monumẽti & loculi:rubicundo & albo colore dicitur eſſe permixtus. Si c igitur ut cla rius exprimatur erat ſepulchrum domini : ad modum domuncule factum intra quod e rat locus ubi corpus repoſitum extitit . Sic namque iudeorum ſepulchra : maximeq; no biliũ fieri ſolebãt antiquitus:ut eoꝝ filii ibidẽ poſſent ſepeliri . Propter hoc dr̃ frequẽter de regibus iuda ſepultus eſt in ſepulchro Dauid

&c.Eſt autem ibi in eodem loco obreuerentiã dñici ſepulchro artificioſo ope forma rotõda uno tñ foramie ſupiori apto dñice reſurrectio nis eccřia ꝯſtructa:ꝯtinens mõtem caluarie:& locum ſepulchri & multa loca ſacra in qua ſe pulchrũ dñi eſt in quadã cella rotõda pulcris cõſtructa lapidibus quæ olim canonicos regu lares hẽbat:cui loco abbatis ꝑerat patriarcha: igr̃ hi iſignes uiri ãmoto lapide ab oſtio mo numenti corpus ſacratiſſimũ itroduxerunt in loculo reponentes mr̃e gřioſiſſima pñte & a fletibus nõ ceſſante Maria magdalena & cæte ris mulieribus ꝯſiderãtibus ſepulchrũ & qũo poneref diligenter cernentib⁹. Quibus rite ꝑ actis cum traherẽt fera crepuſcula: noctem mr̃ meſtiſſima cum ipſis mulierib⁹Hieruſalẽ eſt re uerſa generoſis diſcipulis eã comitãtib⁹ & ſin gulis ad ꝓpria redeuntib⁹.Moxq; ipſa die Ma ria magdalena &alie marie:unguẽta & aroma ta parauerũt:ut cum trãſiſſet ſabbatũ uenirent & ungerent corpus ieſu.Nunc ſeriatim audiſti o aĩa mea ordinẽ ſepulture dilecti ieſu:& uene rãdas eius exeqas celebratas.Flentes audiſti di ſcipulos:& mulieres.Et matrẽ gřioſiſſimã.Nũ quid & tu:tã crudelis:& dura eris ceruice ut & tu pias & lugubres exeqas nõ celebres cũ ſctis his mulierib⁹dilecto ieſu.Ad te ꝯfugio clemẽ

tiſſime dñe ut des mihi fontem lachrymarum.
Nõ eni hẽo qd dicã: niſi ut in memetipm iue
hã:& eiulãs ac clamãs dicã. Heu mihi. heu mi
hi Heu miſerum me & oĩ ifelicitate miſerum: qa aru
it cor meũ intra me in meditatione mea refri
guit ignis. Heu infelix ego. Nã oẽs dñm meũ
lugent & ego ad lachrymas nõ moueor. Oẽs
triſtant: & plãgunt: & ſuſpirãt pro morte dñi
ſui: & ego cor hñs lapideũ dolere neſcio. Veh
mihi. Quare & ego redẽptorem meum nõ plã
go mortuum: ſaluatorẽ meum extinctũ: & uni
cum mihi bñfactorem pro me turpiter ſic occi
ſum. Heu mihi. Et iterum: heu. Vñ me excuſem
nõ hẽo. Parentes etenim ſpirãtes uidi & mul
tis eos deploraui fletibus. Fratres quoq; meos
& beniuoles quos ſcdm carnem diligebã do
lens: & meſtus: fleui. Et nunc in mei redempto
ris morte pauculas fũdere lachrymas nequeo.
Hic mihi pluſq̃ pr: aut mr̃ fuerat. Illi nãq; mihi
corpus hoc putridum ex uiliſſima materia tra
didere. Iſte mihi ĩtellectum atq; aĩam pbuit du
raturos ppetuo. Ab illis habui carnẽ hãc luto
ſam: totã ſordibus plenam: & uitia pronã. Ab
iſto uero memoriã uoluntatem ĩtellectum rõ
nẽq; ſuſcepi: Illi ſp cãm occaſionẽq; dedere: ut
ad inferna demergerer ibi ppetuis cruciandus
tormentis. Iſte mihi regnum celeſte parauit

Cur igitur non ſic lugeo hunc dñm meum re
demptorē meum:ſaluatorē meū: ſolatiū meū
gaudiū:meum refrigeriū meum. Sed o clemē
tiſſime ieſu pr̄ miſericordiaꝝ & deus totius ꝯſo
lationis illos lugebā quia diligebā. Quia igit̄
te nō diligo dolere ī tua morte nō ualeo. Si te
diligerē bone ieſu ītenſo cruciarer dolore. Nō
hēo quid dicā dulciſſime dñe niſi hoc ſolum
qđ ꝯcupiſcit aīa mea diligere te fontē uiuum.
Tu igit̄ me inebria torrēte uoluptatis amoris
tui & cor meum uulnera ut totum ī ſe deficiat
tui amore. Amplius noli tardare quia deſide
rio amoris lāgueo. Reſpice de celo ueni dulciſ
ſime dñe & uide & uiſita animā meā. Ciba me
pane lachrymaꝝ & potum ī lachrymis da mi
hi in menſura. Tunc uociferās clamabo & di
cā. Quid feciſti benigniſſime dñe. Quare pro
me uiliſſimo tu altiſſimus aſcendiſti in crucē:
& pro me ſic turpiter occiſus es. Veni igitur o
aīa mea ex quo uiſitauit te oriens ex alto: ueni
ad funerales exequias dñi mei ieſu. Nō ceſſes
a gemitibꝰ lachrymis aſpgere ſepulchꝝ & cre
bra emittens ſuſpiria eiulās de ſingultibus du
ris dicas. Heu:heu domīe. Heu:heu redēptor
meus. Heu:heu ſaluator meus: quali te morte
turpiſſima ꝯdemnatum cerno. Venite oēs qui
amore dilecti ieſu ardetis & mecum flete nam

pupilli facti ſumus abſq; pře mřes nře uidue. Heu:heu benigne domine. Creſcat ꝯtinue fletus nř nã cecidit corona capitis uři:ueh nobis quia peccauimus. Spiritus oris noſtri xp̄us do minus captus eſt ĩ peccatis noſtris. Defecit in dolore uita nřa & anni nři in gemitibus. Quis dabit capiti noſtro aquã & oculis noſtris fontem lachrymaꝶ & plorabimus die ac nocte be nigniſſimum dominum. Faciamus nobis plã ctum amarum ſup dulciſſimum ieſum. Exuamus nos ueſtimentis letitie. Induamur cinere & cilicio. Sedeamus in terra & ploremus: nec taceat pupilla oculoꝶ noſtroꝶ. Clamemus uo ce & lachrymis: Heu:heu benigne domine. Ve nite o fideles populi ad ſanctas ieſu exequias. Fluant ex oculis lachrymarum fontes ſuper extincto corpore ieſu. Erumpant e corde ſuſpi ria pro tanto impietatis ſcelere. Totius bonita tis dominus: heu hodie crucifixus eſt. Demiſſo itaq; terre capite inconſolabiliter eiulemus & merore cordis ſauciii a fletibus non ceſſemus. Tui igitur ieſu piiſſime planctum ſeruuli cõſpice. Pupilli tui ſuſpiria non aſpernas o ſal uator. En breuiſſimo tumulo recõditus es dñe O dulcedo ſuauiſſima ad nos cito reuertere. Expectamus te anxie uidere regem glorie ueſtitum ſtola candida principem celi curie.

Meditatio quõ iudei : cuſtodes ad ſepulchrum dñi poſuerunt ⁊ quomodo dum corpus ipſius in ſepulchro quieuit anima ſua deſcendit ad inferos vbi innumerabiles populos liberauit.

OCciſus eſt benigniſſimus ieſus & ſepulture traditus nec adhuc ſedat pfida rabis iudeorum. Nã die quæ eſt poſt paraſceuẽ:hoc eſt die ſabbati ꝯuenerunt pricipes ſacerdotum & phariſei ad Pilatum dicẽtes. Dñe recordati ſumus : qa ſeductor ille dixit adhuc uiuens poſt tres dies reſurgã. Iube ergo cuſtodiri uſq; in diem tertiũ ne forte ueniãt diſcipuli eius & furent eum & dicant plebi ſurrexit a mortuis & erit nouiſſimus error peior priore Quibus Pilatus rñdit hẽtis cuſtodiã. Ite & cuſtodite ſicut ſcitis . Illi autẽ abierunt & cuſtodes ad monumẽtũ poſuerunt ſignãtes lapidẽ ſigillis ſuis . Nunc ecce audiſti o aĩa mea quõ ſepultus eſt bñdictus ieſus. Nõ igit taceas meditari deuote quidnã fecerit:& quo ierit aĩa ipſius ieſu eo tpis ſpacio quo ſacratiſſimũ corpꝰ iacuit in ſepulchro. Et qdem magna & grãdia opata eſt:aĩa ipſius ieſu:dum corpus in ſepulchro:qeuit. Ad iferna nãq; deſcendit tenebrarum & mortis principem colligauit:legiones

ipſius pturbauit. Portaꝗ; iferni uectes ferreos fregit. Oēs iuſtos q originali pctō aſtricti tene banť abſoluit. Captiuos in libertatem priſtinā reuocauit. Pctōꝝ tenebris excecatos ſplēdida luce pfudit. Audi ergo qd fecerit nr̄e ultionis deffenſor. Mox eni ut ſpm̄ redidit unita ſue di uinitati: aīa ad īfernoꝝ pfunda deſcēdit. Cūq; tenebraꝝ terminum q̄ſi qdā depdator ſplendi dus & terribilis attigiſſet: aſpicientes eum ipie tartari legiōes territe ac trementes inqrere po tuerunt dicētes: uñ eſt iſte tā fortis: tā ſplendi dus: tā pclarus: tā terribilis. Mundus ille q no bis ſubditus fuit: ſempq; nr̄is uſibus mortis tri buta ſoluit. Nunq̄ nobis talē mortuum miſit. Nunq̄ talia īferis munera deſtinauit. Quis igr̄ iſte eſt q ſic ītrepidus nr̄os fines īgredif. Quia nō ſolū nr̄a ſupplicia nō ueref īſup & alios de uinculis nr̄is abſoluit. An forte ipſe eſt ille de quo pri͂ceps nr̄ pauloante dicebat. Quod p ei9 mortē totius mūdi accipet ptātem. Sed ſi iſte eſt in ꝯtrariū eſt nr̄i pliatoris uerſa ſnīa. Et dū ſibi uincere uiſus eſt: ipſe potius uictus atq; pro ſtratus eſt. O pri͂ceps nr̄ hic eni eſt ille de cuius tibi ſemp futura morte plaudebas. Ipſe eſt in cuius cruce oēm mundū tibi ſubiugādum eſſe credebas. Ipſe eſt in cuius exitu tāta nobis ſpo lia pmittebas: qd eſt: qd egiſti. Quid eſt: quod

facere uoluiſti. Ecce iã totas tenebras ſuo ipſe ſplendore fugauit:& oẽs carceres fregit captiuos eiecit ligatos ſoluit luctus eoꝝ in gaudiũ cõmutauit. Ecce ipſi q ſub nr̃is ſolebãt ſuſpirare tormẽtis inſultãt nobis de pceptiõe ſalutis. Et nõ ſolum iã nihil uerent̃ inſup cõminãtur. Nunqd hic ita ſupbi erãt mortui:nec aliqñ ſic potuerunt leti eſſe captiui. Vt qd huc iſtum adducere uoluiſti quo uenicte oẽs ſunt letitie reſtituti q ante fuerãt deſpati. Nullus hic ſonit⁹ nullus eoꝝ iã mugitus audit̃. Nullus eoꝝ reſonat gemitus:o pĩceps nr̃ illas tuas diuitias q̃s primo acqſieras p paradiſi amiſſionẽ nũc pdidiſti p crucẽ. Periit oĩs lætitia tua:in luctũ conuerſa ſunt oĩa gaudia tua. Dum tu xp̃m ſuſpẽdiſti in ligno:ignoras q̃ta dãna in iferno ſuſtineas. puidere uero poteras qa euerſorẽ regni tui in mortẽ ſine reatu aliquo pducebas. Attẽdens cãm acqrens culpã in quo nihil mali cognoueras. quare ad nr̃am eũ patriã pducebas. Iſtum liberꝝ adduxiſti & totos obnoxios pdidiſti. Poſt iſtas crudeliũ infernaliũ uoces ſine aliq̃ mora:ad imperiũ dñi ac ſaluatoris oẽs ferrei ꝯfracti ſunt uectes. Et ecce ſubito inumerabiles ſctõꝝ ppl̃i q tenebant̃ in mortẽ captiui ſuis genib⁹ obuoluti lachrymabili eum obſecratiõe depoſcũt dicẽtes. Adueniſti redẽptor nr̃:

bus ſepulchri
aduenisti quē deſiderātes quotidie ſpabamus Aduenisti quē lex uetuꝝ nobis nūciauerat & ꝓphete. Aduenisti donās in carne uiuis indulgētiā peccatorib⁹ mūdi ſoluere captiuos defūctos iferni. Deſcēdiſti pro nobis ad iferos: noli nobis deeſſe cum fueris reuerſus ad ſupos. poſuiſti glīe titulū in ſeculū. pone ſignū uictorie in inferno. Nec mora poſtq̄ audita eſt poſtulatio atq; altercatio inumerabiliū captiuoꝝ: ſtatī dn̄i iuſſu oēs antiq iuſti iura poteſtatis acceperūt atq; in ſuos tortores ipſi ꝓtinus tormenta ꝯuertunt. Humili ſupplicatiōe cum ineffabili gaudio clamātes dn̄o ac dicētes. Aſcende dn̄e ieſu expoliato iferno: & auctore mortis ſuis uīculis irretito. Redde iā letitiā mūdo. Iocūdentur in aſcēſum tuū fideles tui aſpiciētes cicatrices corpis tui. Hoc fecit ieſus ſicut eſt ſuperius iudicatum. Et facta preda in inferno aīa illa ſāctiſſima ad corpus rediit in ſepulchro.

Deo gratias Amen.

¶ Piſauri per Petrum Capha In domo Hieronymi Soncini. Anno dn̄i. M.D.X.

Aſſilit. Exurgēs m̄
abiit i mōtana cū fe
ſtinatōe i ciuitatē iudē:
et itrauit i domū zacha
rie ⁊ ſalutauit helisab̄:
Et rliq̄: Omel' ſci ambſij.
Morale ē oībꝫ. epi. le. ꝑ
Ut qui fidē exigunt
fidē aſtruat. ⁊ ꝓ angl's
cū abſcōdita nūptiaret.
ut fides aſtrueretur exem
plo ſeniōris femīe ſterl'
qꝫ ꝯceptū uirginis marie
nūciauit. ut poſſibile dō
omē q' placuerit ei aſſereret.
Ubi audiuit hec maria
n̄ q̄ſi icredula de oraclo.
n̄ quaſi icerta de nūtio.
nec q̄ſi dubitās de exēplo.
ſꝫ q̄ſi leta, p uoto religioſa
p officio feſtina pro gaudio
i mōtana ꝑrexit. quo eīꝫ
iā dō plena. n̄ ad ſupiora
cū feſtinatōe ꝯſcenderet.
Neſcit tarda molimina
ſp̄s ſci grā. R. Duplici
miraclo hec honore diuiſo
ꝯplectit mr̄es ſpū puulorꝫ.
et alter grāꝫ ifudit i alterꝫ.
alter ifuſā ab altero recoḡ
uit. V. Ex ore ifātiū ⁊ lac
tantiū pfeciſti laudē, ꝓpt̄ mi
micos tuos. Et alter. Lc̄o. viij.
Diſcite ⁊ uos ſcē mulieres
ſedulitatē q̄ p̄gnātibꝫ
debeatis exhibere cognatis.
Maria que an̄ ſola i intimi
penetrālibꝫ penetrabilibꝫ uer
ſabat. n̄ a publico uirgīta
tis pudor. n̄ a ſtudio aſpiti
mōtiū. nō ab offo ꝑlixitas
itineris retardauit. i mon
tana uirgo cū feſtinatōe uir
go officij memor. iniurie i
memor affectu urgēs nō
ſexu. relicta ꝑrexit domo.
R. Veteri ſub lege. ordinē
ſuū nō potuit ſeruare natiuā.
Dum p noua diuitatis grāꝫ
nouū ſaluti oīuꝫ mulierū
pabat. V. Ultra legē naſcē
tiū baptiſta dn̄i natiuitatē
ſuā gaudio ⁊ exltatōe ꝑue
nit. Dum p noua. Lc̄o. ix.
Diſcite uirgīes nō circū
curſitare p aliēnas e
des. n̄ demorari i plateis n̄
aliquos i publico miſcē ſmo
nes. maria i domo ſera feſti
na i publico. manſit apud

cogitā ſuā tibi mēſib;. Et eiʒ q̄ ppt' offiñ ueiʒat ilx rebat offō māſt' tibi miſt buſ. nō q' dom' eā delecta ret aliena. ſʒ q' freq' tiuſ uideri i publico diſplicē bat. Re. 𝔅 tā me dicēt ōs gñatōēs. Quia fecit m̄ mag q potēs ē ꝛ ſcm̄ n̄ ei'. V. Et miſicordia ei' a pgē nie i pgeīes timētib; eū. Quia fecit. Ad laudes añ. Et nox marie helī ſabeth pulſauit auditū. ultra legē naſcētiū bap tiſta dm̄ natiuitatē ſuā gaudio ꝛ exultatōē pucit. añ. In natiuitatē ſuā pro pheādo pucit. pñtia dm̄ ſcificatus añ q' natus. añ. Nonduʒ ſenſerat ſpm̄ uite. ꝛ loq'te maria. dat ē illi ſpō gre. añ. Inſinua uit illi gra q nā nequit attingere. ꝛ latentē i ute ro regē parētis euange lizauit eloquio. añ. Ex ſecreto matnoz uiſceꝛ. duo paruuli toti' mūdi gaudia futura pludūt.

Cap. Ego q̄ terebīth'. Ad B' añ. Surge pro pera amica mea columba mea formoſa mea ꝛ ueī. ſonet uox tua i auribuſ meis. uox eī tua dulcis. que dum aures mei cor poris tetigit latēti itra uiſcera puero ſpm̄ ſcifi catōis i fludit. Orō ut s'. Ad ſextaʒ Caplm.

In me grā ōis uite ꝛ ueritatis. ī me omis ſpes uite ꝛ uirtutis. tīā ſite ad me omis q̄ cupi ſcitis me. ꝛ a gñatōnib; meis i plemini. Ad no'. Cap.

Spiritus eiʒ mis ſup mel dulcis et hēditas mea ſ' mel ꝛ fauū. memoria mea i gñatōe ſcłoꝝ. In ſcis diꝫ. añe laudū. ꝛ pis atq; ym̄ d bta vgīe. Ad añ. añ. Beata ſteril' q ſcā ſorē dm̄ ſenio i graueſcē te ccepit. beatior uirgo q dm̄ atq; hoīeʒ genuit utraq; miraclm̄ ſentit miſteriū recognoſcat.

pstitit filiū ɔiugeq; fci ē
pius etiā comunē cū eo
hns unicū natū. nā quē
genuit ille ī eternitate sin
mr̄e. ista ītpē sin pr̄e co
cepit. mr̄ ergo di est gēi
trix ubi utō illū gestās
q uniuersa palmo cōplec
tit. ⁊ alie quē mlieres fi
lios gignūt pctō īfectos
ire obnoxios. huic āt dia
⁊ ⁊ bndcs fruct' uentr' tu'.
qm sin arcloē ɔcupiscēe
genit'. absq; labe ɔceptus
ī uiolato claust' pudore
nascitur' eēt. ¶ Isidorus a
liaz mlier; soboles cū su
scepto semīe generētur.
marib; tbuūt. iste solus
fruct' matri uētr' dia me
rito potuit. q; sin semīe
de spū sco mr̄ sola uirgo
cōcepit. hic ig' fructus
ille ē inq gētib; oīb; lō
ge ā fuerat repromissa
bndictō. ⁊ de q. pphā ipsa
bno ploquit. Ecce bndi
tas do filij mei sic fruct' ue
tr'. ¶ Huic ḡ fructū ī diui
ni excessi ab arbore pusq;

legeret' cū uirga q; de radice
iesse pclari traxit originē.
Ielisabeth spū eruditē rc
cognouit. atq; ait. un h m
ut ueiāt mr̄ dn̄ mi ad me.
Nō ē ignorabat opatione eē
spū sci q' eā mr̄ dnī uisitaret.
Pe; hoc nō sui meriti. s; diui
ni muneris eē cognoscens.
¶ Unde igit hoc michi. hoc
est qua iusticia q; meitis.
Miracl; sentio misteriū reco
gnosco. sacrariū trinitatis ad
uenit. tēpliū spūs sci adest. ꝑ
sto ē spectaculū āgelorū.
spes unica mūdi refulgz.
cui' me incredibilr ɔsolat
aspect' ob tuit' recreat. ubi
reficiūt. Ille ē q' utō gestat
p os ei' manū uirtutis īmisit
et tetigit me uētq; mis in
tremuit ad tactū illius.

¶ De or. l. sci Amb. ē.

Omnis [illegible] aīa accipit dī
ubū. si [illegible] īmaculata ⁊ i
munis a uitiis ītemerato
testimo[illegible]io pudorē custodi
at. Quecūq; ḡ tal' eē potu
erit a[illegible] magnificat dnz. sic
aīa mr̄ magnificauit dnz ⁊

exſtiterunt ſpē cū modo ſalutari. Magnificat ē aīa mea dñm. Sic alibi legi[illegible]. magnificate dñm mecum. Nō quod [illegible] [illegible] aliquid [illegible] poſſit [illegible] quia magnificat in nobis [illegible] imago ei[illegible] [illegible] religionis [illegible] illa imagi[illegible] [illegible] Et ideo dicimus magnificare [illegible] magnitudinem ei[illegible] quaſi [illegible] patrie [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

nuo. Quid enim lux mundi [illegible] tanti nominis [illegible] Nemo in hac [illegible] Non tamen [illegible] [illegible] in malis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] natiuitate [illegible] gaudio [illegible]

[illegible]

944741

VITTORIO EMANUELE IN ROMA

- AGO. 1971

Santin
Resta
del Li

Digitized by Google